KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2020/1408,

annettu 6 päivänä lokakuuta 2020,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Indonesiasta, Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 12 päivänä elokuuta 2019 vireille Indonesiasta, Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', ja Taiwanista, jäljempänä yhdessä 'asianomaiset maat', peräisin olevien tiettyjen kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen, jäljempänä 'tutkimuksen kohteena oleva tuote', tuontia unioniin koskevan polkumyynnin vastaisen tutkimuksen asetuksen (EU) 2016/1036 5 artiklan perusteella. Komissio julkaisi Euroopan unionin virallisessa lehdessä menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen, jäljempänä 'vireillepano-ilmoitus' ([2]).

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille, kun European Steel Association, jäljempänä 'Eurofer' tai 'valituksen tekijä', esitti 28 päivänä kesäkuuta 2019 valituksen neljän unionin tuottajan puolesta, jotka edustavat tutkimuksen kohteena olevan tuotteen koko tuotantoa unionissa. Valituksessa esitetty näyttö asianomaisten maiden harjoittamasta polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi perusteeksi tutkimuksen vireillepanoa varten.

1.2 Kirjaaminen

(3) Komissio asetti asianomaisista maista peräisin olevan tai niistä lähetetyn tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2020/104 ([3]). Tuonnin kirjaaminen päättyi 5 kappaleessa tarkoitettujen väliaikaisten toimenpiteiden voimaantulon myötä.

1.3 Väliaikaiset toimenpiteet

(4) Komissio toimitti osapuolille 18 päivänä maaliskuuta 2020 perusasetuksen 19 a artiklan mukaisesti yhteenvedon ehdotetuista tulleista sekä yksityiskohtaiset tiedot polkumyyntimarginaalien ja sellaisten marginaalien laskemisesta, jotka olisivat riittäviä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi. Asianomaisia osapuolia pyydettiin esittämään huomautuksensa laskelmien tarkkuudesta kolmen työpäivän kuluessa. Saatujen huomautusten perusteella yhtä taiwanilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevia laskelmia oikaistiin. Indonesialaisten ja kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamat huomautukset eivät johtaneet laskelmien muuttamiseen.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Ilmoitus tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Taiwanista ja Indonesiasta peräisin olevien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL C 269 I, 12.8.2019. s. 1).

([3]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/104, annettu 23 päivänä tammikuuta 2020, tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Taiwanista ja Indonesiasta peräisin olevien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonnin asettamisesta kirjaamisvelvoitteen alaiseksi (EUVL L 19, 24.1.2020, s. 5).

(5) Komissio otti 8 päivänä huhtikuuta 2020 käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin Indonesiasta, Kiinasta ja Taiwanista peräisin olevien tiettyjen kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonnissa unioniin komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2020/508 ([4]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus'.

(6) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 27 kappaleessa todetaan, polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2018 ja 30 päivän kesäkuuta 2019 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso', ja vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2016 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

1.4 **Myöhempi menettely**

(7) Sen jälkeen kun oli ilmoitettu niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella väliaikainen polkumyyntitulli otettiin käyttöön, jäljempänä 'alustavien päätelmien ilmoittaminen', valituksen tekijä, yksi tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjä, yksi tuojien järjestö, kaksi indonesialaista, kolme kiinalaista ja kaksi taiwanilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa sekä Kiinan ja Indonesian viranomaiset toimittivat kirjallisia huomautuksia ja toivat esiin kantansa alustaviin päätelmiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa.

(8) Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi. Kuuleminen valituksen tekijän kanssa järjestettiin 5 päivänä toukokuuta 2020 ja vientiä harjoittavan tuottajan Walsin Lihwa Co., jäljempänä 'Walsin', kanssa 22 päivänä huhtikuuta 2020. Komissio lähetti 19 päivänä toukokuuta 2020 yhdelle unionin tuottajalla täydentäviä päätelmiä, jotka koskivat sen yksilöllisen tavoitehinnan laskelmia. Täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatiin niitä koskevia huomautuksia 25 päivänä toukokuuta 2020.

(9) Komissio ilmoitti kaikille asianomaisille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Indonesiasta, Kiinasta ja Taiwanista peräisin olevien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonnissa unioniin, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksensa lopullisista päätelmistä.

(10) Huomautuksia saatiin Kiinan ja Indonesian viranomaisilta, kahdelta indonesialaiselta, kahdelta kiinalaiselta ja yhdeltä taiwanilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, valituksen tekijältä sekä yhdeltä käyttäjältä. Valituksen tekijälle järjestettiin kaksi kuulemista: yksi komission yksiköiden kanssa ja yksi 12 päivänä elokuuta 2020 kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan läsnä ollessa. Kuulemisen jälkeen valituksen tekijälle toimitettiin täydentävät lopulliset päätelmät eräästä tekijästä analyysissä, joka koski vaikutusta eurooppalaisten yritysten toimitusketjuihin perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan mukaisessa unionin etua koskevassa tarkastelussa (ks. 6.2.3.3 jakso). Saatujen huomautusten perusteella toimitettiin lisäksi täydentäviä lopullisia päätelmiä hinnan ja viitehinnan alittavuutta koskevista laskelmista kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd., jäljempänä 'FSS', ja Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd, jäljempänä 'STSS'. Lisäksi FSS:lle toimitettiin täydentäviä lopullisia päätelmiä tarkistetuista polkumyyntimarginaalia koskevista laskelmista, kun komissio oli hyväksynyt yrityksen 143 kappaleessa esitetyn väitteen.

1.5 **Otanta**

(11) Koska otannasta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 9–19 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

1.6 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(12) Koska tutkimusajanjaksosta ja tarkastelujaksosta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 26 kappaleessa esitetyt päätelmät voitiin vahvistaa.

1.7 **Alustavien ja lopullisten päätelmien täydellisyys**

(13) Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja FSS pyysi ilmoittamaan myynti-, yleis- ja hallintokustannusten prosenttiosuuden, jota käytettiin unionin tuotannonalan tavoitehinnan määrittämiseen. Lisäksi FSS ja vientiä harjoittavat tuottaja STSS pyysivät ilmoittamaan unionin tuottajien myyntimäärän, yksikkömyyntihinnat ja vahinkoa aiheuttamattomat hinnat sekä hinnan ja viitehinnan alittavuuden mallikohtaisesti, koska tämä on niiden mukaan yleinen käytäntö kaupan suojatoimia koskevissa tutkimuksissa. Väitteet hylättiin, koska useimpia

([4]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/508, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2020, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Indonesiasta, Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonnissa (EUVL L 110, 8.4.2020, s. 3).

tuotelajeja tuottaa vain yksi tai kaksi otokseen valittua tuottajaa. Tämän vuoksi myyntimäärän tai -hinnan ilmoittaminen tuotelajikohtaisesti paljastaisi yrityksen luottamuksellisia tietoja. Mitä tulee otokseen valittujen tuottajien myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin, yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien toimittamat ja komission todentamat tiedot ovat luonteeltaan luottamuksellisia, eikä niitä sen vuoksi voida ilmoittaa perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti.

(14) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat FSS ja STSS toistivat pyyntönsä saada tarkempia tietoja hinnan ja viitehinnan alittavuutta koskevista laskelmista ja pyysivät erityisesti tuotelajikohtaisia tietoja unionin tuotannonalan myyntimääristä ja -hinnoista sekä hinnan ja viitehinnan alittavuudesta. Näille kahdelle osapuolelle toimitettiin täydentäviä päätelmiä indeksien tai vaihteluvälien muodossa muiden osapuolten toimittamien luottamuksellisten tietojen suojan puitteissa. Muita huomautuksia ei esitetty.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tuotteen määritelmää koskevat väitteet

(15) Alustavien ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen käyttäjä Marcegaglia Specialities S.p.A., jäljempänä 'Marcegaglia', toisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 39 kappaleessa esitetyn väitteensä, jonka mukaan mustat kelat olisi jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle. Marcegaglia muistutti eroista pinnan karheudessa ja viimeistelyssä sekä mustien ja valkoisten kelojen esteettisen ulkonäön eroavuuksista. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44 kappaleen viimeisen virkkeen osalta Marcegaglia väitti, että mitä tulee vaihdettavuuteen, mustilla keloilla ei voida korvata valkoisia keloja teollisissa käyttötarkoituksissa. Marcegaglia lisäsi tähän liittyen, että mustat kelat eivät täytä valkoisten kelojen korkeita paine- ja korroosiovaatimuksia.

(16) Lisäksi Marcegaglia väitti, että mahdollinen kiertämisen riski, johon viitataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44 kappaleessa, vaikuttaa etäiseltä, koska mustat ja valkoiset kelat on suunnattu eri asiakasryhmille eivätkä ole näin suorassa kilpailussa keskenään ja ovat suoraan tunnistettavissa ja koska komissio voi ottaa käyttöön erityiset Taric-koodit näille kahdelle tuotekoodille, jotta vältetään mahdollinen kiertämisen riski.

(17) Marcegaglia viittasi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 45 kappaleeseen ja pyysi komissiota ilmoittamaan unionin tuotannonalan muille asiakkaille kuin Marcegaglialle myymien mustien kelojen määrät. Komissiolla ei ole tuotelajikohtaisia tietoja koko unionin tuotannonalasta vaan vain otokseen valituista tuottajista. Tuotelajikohtaiset myyntitiedot ovat joka tapauksessa luonteeltaan luottamuksellisia perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti, minkä vuoksi niitä ei voida paljastaa.

(18) Indonesialaiset viejät ITSS ja GCNS väittivät, että komission olisi käytettävä unionin tuotannonalan pelkästään mustia keloja koskevaa voittomarginaalia erillisen vahinkomarginaalin laskemiseen, koska Indonesiasta peräisin oleva vienti koostui lähes yksinomaisesti mustista keloista, joiden voittomarginaali on alempi, koska mustat kelat ovat puolivalmiita tuotteita.

(19) Komissio huomauttaa edellä esitetyistä väitteistä, että tutkimuksen kohteena oleva tuote on määritelty vireillepanoilmoituksen 2 kohdassa valituksessa esitetyn määritelmän perusteella. Valituksen tekijä on yksilöinyt tuotteet, joita asianomainen tuotannonala tuottaa ja myy ja joiden tuonti asianomaisista maista on tapahtunut polkumyynnillä ja aiheuttanut vahinkoa.

(20) Mitä tulee mustien kelojen poissulkemista koskevaan pyyntöön, komissio selitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44–46 kappaleessa, miksi tällainen poissulkeminen ei ole perusteltua.

(21) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyjen perustelujen lisäksi se totesi, että vapailla markkinoilla myytyjen mustien kelojen osuus oli tutkimusajanjakson aikana [20–30] prosenttia ([5]) kaikesta myynnistä vapailla markkinoilla. Mustien kelojen jättäminen tutkimuksen ulkopuolelle vaarantaisi lisäksi unionin tuotannonalan vihreään kiertotalouteen perustuvan liiketoimintamallin, jonka mukaan tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistetaan ruostumattomasta teräsromusta myyntiin tai jatkojalostukseen. Näissä olosuhteissa unionin tuotannonalan ruostumattomasta teräksestä valmistamien valkoisten kelojen ja jatkojalostustuotteiden tuotannon elinkelpoisuuteen myös kohdistuu todennäköisesti perustavanlaatuisia kielteisiä vaikutuksia, koska unionissa tuotettaisiin yhä enemmän valkoisia keloja polkumyynnillä tuoduista mustista keloista, jotka on tuotettu vähemmän ympäristöystävällisesti asianomaisissa maissa. Kun otetaan huomioon polkumyynnillä tulevan tuonnin nopea kasvu, tällainen kehitys pakottaisi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä unionin tuotannonalan sulkemaan merkittäviä tuotantolinjoja.

([5]) Täsmällisiä lukuja ei voida antaa paljastamatta luottamuksellisia tietoja. Vaihteluväliä pidetään tarkkana asianomaisten osapuolten tutkimuksessa toimittamien tietojen perusteella.

Vakavat vaikutukset eivät rajoittuisi näin ollen vain ruostumattomasta teräsromusta valmistettujen mustien kelojen tuotantoon, koska valkoisten kelojen ja jatkojalostustuotteiden käyttäjillä olisi edelleen mahdollisuus ostaa näitä tuotteita, joissa polkumyynnin osuus on merkittävä. Sen vuoksi tasapuoliset kilpailuedellytykset unionin kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen markkinoilla ja jatkojalostusmarkkinoilla heikkenisivät jyrkästi, jos mustat kelat jätettäisiin tutkimuksen ulkopuolelle, mistä olisi haittaa unionin tuotannonalalle.

(22) Lisäksi komissio huomauttaa, että sen vakiintuneena käytäntönä kaupan suojakeinoja koskevissa tutkimuksissa on jakaa tutkimuksen kohteena oleva tuote eri malleihin ja lajeihin (tuotevalvontakoodeihin), jotta voidaan tehdä tasapuolinen vertailu polkumyynnin ja vahingon määrittämiseksi. Tuotevalvontakoodeilla erotetaan yleensä toisistaan mallit, jotka ovat eri kokoisia ja joilla on erilaisia ominaisuuksia, mutta kukin niistä on osa tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta. Tässä tapauksessa kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen viimeistely on yksilöity tuotevalvontakoodin toiseksi viimeisessä kirjaimessa eli B tarkoittaa mustaa ja W valkoista. Sen vuoksi tasapuolinen vertailu on turvattu sekä hinnan ja viitehinnan alittavuuden että polkumyynnin määrittämisessä, koska mustia keloja ei verrata valkoisiin keloihin ja päinvastoin.

(23) Komissio huomauttaa vielä, että unionin tuottajilla ja asianomaisten maiden vientiä harjoittavilla tuottajilla on vertikaalisesti integroitunut liiketoimintamalli, joka sisältää sekä mustien että valkoisten kelojen tuotannon. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikki tuottajat voivat valita, myyvätkö ne mustia vai valkoisia keloja vapaille markkinoille.

(24) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Marcegaglia pyysi jälleen, että sille ilmoitettaisiin unionin tuottajien asiakkaiden lukumäärä ja unionin tuotannonalan muille uudelleenvalssaajille kuin Marcegaglialle vuonna 2018 ja tutkimusajanjaksolla myymien mustien kelojen lukumäärä. Komissio muistutti, että nämä tiedot ovat luonteeltaan luottamuksellisia. Komissio pystyi kuitenkin toimittamaan merkityksellisen tiivistelmän, jonka mukaan tutkimusajanjakson aikana [1–2] otokseen valittua unionin tuottajaa myi [2–4] asiakkaalle [150 000–180 000] ([6]) tonnia mustia keloja.

(25) Marcegaglian väitteen mukaan tutkimuksessa vahvistettiin, että Marcegagliaa lukuun ottamatta unionissa ei ollut käytännössä lainkaan mustien kelojen vapaita markkinoita, ja se kritisoi komissiota, koska se ei ollut tehnyt mitään päätelmiä tästä ratkaisevasta seikasta. Kritiikki todettiin perusteettomaksi. Pelkästään sen, että Marcegaglia on mustien kelojen tärkein käyttäjä unionin markkinoilla, ei voida katsoa oikeuttavan mustien kelojen erityiskohteluun tai niiden jättämiseen tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

(26) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Marcegaglia viittasi myös 21 kappaleeseen ja väitti, että sen tuomia mustia keloja käytetään yksinomaisesti raaka-aineena jatkojalostustuotteiden (ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden, ruostumattomasta teräksestä valmistettujen putkien) tuotantoon. Marcegaglia ei käyttänyt mustia keloja tuottaakseen valkoisia keloja unionin vapailla markkinoilla myytäväksi. Edellä esitetyn perusteella se väitti, että on vaikea pitää merkityksellisenä komission väitettä siitä, että jos mustat kelat jätettäisiin toimenpiteiden ulkopuolelle, unionissa tuotettaisiin yhä enemmän valkoisia keloja polkumyynnillä tuoduista mustista keloista, jotka on tuotettu vähemmän ympäristöystävällisesti asianomaisissa maissa.

(27) Kyseinen väite oli hylättävä. Jos mustille keloille ei määrätä tulleja, unionin tuottajille aiheutuu todennäköisesti ainakin välillistä vahinkoa jatkojalostustuotteiden markkinoilla, joilla ne kilpailevat Marcegaglian kanssa. Tällöin voidaan odottaa myös, että unionissa lisääntyy hehkutus- ja peittauskapasiteetti, jota tarvitaan mustien kelojen muuttamiseksi valkoisiksi, etenkin halpojen tuotujen mustien kelojen muuttamiseksi valkoisiksi, mistä aiheutuu vahinkoa unionin tuotannonalalle, joka on investoinut merkittäviä resursseja ollakseen täysin integroitunut. Jos unionin tuotannonala ei voi enää kilpailla tällä perusteella, se on pakotettu kääntymään halvan polkumyyntituonnin puoleen ja hylkäämään integroitu ja ympäristöystävällisempi liiketoimintamallinsa.

(28) Näin ollen hylätään väitteet, jotka koskivat mustien kelojen jättämistä tutkimuksen ulkopuolelle.

(29) Useat osapuolet toistivat väitteensä, jonka mukaan yli 1 800 mm:n levyiset kelat olisi jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle. Näiden osapuolten mukaan leveydellä on vaikutusta ominaisuuksiin, kuten paineenkestävyyteen.

(30) Nämä väitteet hylätään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 47 ja 48 kappaleessa esitetyistä syistä.

([6]) Täsmällisiä lukuja ei voida antaa paljastamatta luottamuksellisia tietoja. Vaihteluväliä pidetään tarkkana asianomaisten osapuolten tutkimuksessa toimittamien tietojen perusteella.

2.2 **Päätelmät**

(31) Koska tuotteen määritelmästä ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 39–46 kappaleessa esitetyt päätelmät, sellaisina kuin niitä selvennettiin edellä 19–30 kappaleessa.

3. **POLKUMYYNTI**

3.1 **Indonesia**

(32) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen komissio sai huomautuksia indonesialaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry, jäljempänä 'GCNS', ja PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel, jäljempänä 'ITSS', sekä valituksen tekijältä Euroferiltä, jäljempänä '4 päivänä toukokuuta 2020 toimitetut huomautukset', polkumyyntiä koskevista päätelmistä, jotka koskivat indonesialaisia vientiä harjoittavia tuottajia. Eurofer toimitti lisäksi 7 päivänä helmikuuta 2020 indonesialaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskevista polkumyyntilaskelmista huomautuksia, jäljempänä '7 päivänä helmikuuta 2020 toimitetut huomautukset', joita ei tutkimuksen aikataulun vuoksi voitu käsitellä väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa.

(33) Kaikkia 32 kappaleessa mainittuihin huomautuksiin sisältyviä seikkoja käsitellään tässä asetuksessa.

3.1.1 *Vientiä harjoittavat tuottajat*

(34) Koska indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien kuvauksesta ja niihin etuyhteydessä olevista ja Indonesiaan teollisuuspuistossa (Indonesia Morowali Industrial Park), jäljempänä 'IMIP', sijaitsevista indonesialaisista tavarantoimittajista ei esitetty huomautuksia, komissio vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 50 ja 51 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.1.2 *Perusasetuksen 18 artiklan soveltaminen*

(35) Perusasetuksen 18 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset syyt esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 52–63 kappaleessa.

(36) Eurofer väitti 7 päivänä helmikuuta 2020 toimitetuissa huomautuksissaan, että kaikki indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamat tiedot olisi jätettävä huomiotta, sillä niitä ei voitu pitää luotettavina, koska etuyhteydessä olevia yrityksiä ei ollut ilmoitettu kattavasti ja koska tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannon ja myynnin tai tuotantoprosessissa käytettyjen raaka-aineiden toimitusten alalla toimivat etuyhteydessä olevat yksilöidyt yritykset eivät toimineet yhteistyössä.

(37) Eurofer väitti myös, että komission ei pitäisi soveltaa perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan säännöksiä. Tähän liittyen valituksen tekijä viittasi Euroopan unionin tuomioistuimen ([7]) ja Maailman kauppajärjestön WTO:n valituselimen ([8]) aiempaan oikeuskäytäntöön.

(38) Nämä väitteet hylättiin. Komissio katsoi, että vientiä harjoittavat tuottajat pyrkivät parhaansa mukaan toimittamaan riittävästi tietoja suhteestaan tavarantoimittajiin ja asiakkaisiin. Niiden suurimman osakkeenomistajan päätösten vuoksi ja koska vähemmistöosakkailla oli yhteyksiä tiettyihin etuyhteydessä oleviin asiakkaisiin, niiden pyrkimykset onnistuivat vain osittain. Komissio todensi, että vientiä harjoittavien tuottajien etuyhteydessä oleviksi yksilöimät tavarantoimittajat ja asiakkaat olivat etuyhteydessä. Epävarmuus suhteesta etuyhteydettömiksi yksilöityihin tavarantoimittajiin ja asiakkaisiin otettiin huomioon polkumyyntimarginaalia koskevissa laskelmissa eli vientiä harjoittavien tuottajien toimittamia tietoja oikaistiin tarpeen mukaan tai ne hylättiin ja korvattiin käytettävissä olevilla tiedoilla.

3.1.3 *Normaaliarvo*

(39) Normaaliarvon laskemista koskevat tarkemmat tiedot esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64–85 kappaleessa.

([7]) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomio, 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics ym. v. Euroopan unionin neuvosto, asia T-633/11, erityisesti 100 ja 111 kohta.

([8]) Valituselimen raportti "United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan", WT/DS184/AB/R, erityisesti 102 kohta.

(40) Eurofer katsoi edelleen 7 päivänä helmikuuta 2020 toimitetuissa huomautuksissaan, että komission olisi pitänyt jättää huomiotta nikkelimalmin ostohinta, jonka indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ilmoittivat. Euroferin mukaan tämä olisi perusteltua siksi, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimittaneet komissiolle tarvittavia tietoja sen arvioimiseksi, ostettiinko nikkelimalmi markkinahintaan. Lisäksi Eurofer ehdotti, että komissio käyttäisi käytettävissä olevina tietoina valituksessa toimitettua vastaavan nikkelimalmin hintaa Filippiineillä tai Lontoon metallipörssissä, jäljempänä 'LME', noteerattua nikkelin hintaa.

(41) Komissio itse asiassa käytti käytettävissä olevia tietoja nikkelimalmin hinnoista, jotka vientiä harjoittavat tuottajat maksoivat, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 52–54, 60, 68, 80 ja 82–85 kappaleessa selitetään. Tässä tapauksessa komissio kuitenkin katsoi, että useimmat näihin hintoihin liittyvät seikat olivat luotettavia, lukuun ottamatta suhdetta tavarantoimittajaan. Määrittäessään nikkelimalmin markkinaehtoista hintaa komissio käytti sen vuoksi vientiä harjoittavien tuottajien toimittamia tietoja käytettävissä olevina tietoina ja otti huomioon kalleimmat ostotapahtumat, joiden osalta katsottiin, että mahdollinen suhde tavarantoimittajaan todennäköisesti vaikuttaisi niihin vähiten. Kuten perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa vahvistetaan, komissio asettaa etusijalle kustannukset, jotka perustuvat tutkimuksen kohteena olevan osapuolen kirjanpitoon, jos tällaisia on saatavilla ja jos kyseinen kirjanpito kuvastaa kohtuullisella tavalla tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyviä kustannuksia. Sen vuoksi komissio hylkäsi Euroferin väitteen.

(42) Eurofer väitti 4 päivänä toukokuuta 2020 toimitetuissa huomautuksissaan, että komissio ei ollut oikaissut nikkelimalmin kustannuksia perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti, vaikka se oli todennut, että Indonesiassa oli edelleen useita mekanismeja, jotka aiheuttivat nikkelimalmiin liittyviä vääristymiä (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 342 kappale). Väitteensä tueksi Eurofer viittasi komission aiempaan käytäntöön ([9]) ja WTO:n oikeuskäytäntöön ([10]).

(43) Komissio korvasi perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 5 kohdan nojalla sellaisen nikkelimalmin hinnan, johon vientiä harjoittavien tuottajien ja niiden tavarantoimittajien välinen suhde vaikutti, eli määritti markkinaehtoisen ostohinnan, kuten 41 kappaleessa selitetään. Lisäksi komissio huomauttaa, että Indonesian viranomaisten toimien vaikutusta käsiteltiin erillisenä kysymyksenä perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan nojalla, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen ja tämän asetuksen 6 jaksossa kuvataan.

(44) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurofer toisti kantansa, jonka mukaan komission olisi pitänyt oikaista nikkelimalmin kustannuksia valtiosta johtuvien vääristymien kompensoimiseksi. Eurofer katsoi, että 41 ja 43 kappaleessa kuvattua nikkelimalmin kustannusten korvaamista ei tehty perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan vaan 18 artiklan nojalla. Toiseksi se katsoi, että komissiolla oli oikeus korvata perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan nojalla kustannukset, joihin valtiosta johtuvat vääristymät vaikuttavat, myös unionin WTO-jäsenyydestä johtuvien velvoitteiden mukaisesti. Eurofer väitti, että tuoreimmassa WTO:n oikeuskäytännössä ([11]) ei suljeta pois mahdollisuutta, että WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.1.1 artiklan nojalla vientiä harjoittavan tuottajan kustannukset voidaan korvat muissakin olosuhteissa kuin artiklassa mainittujen kahden olosuhteen vallitessa.

(45) Komissio muistuttaa, että etuyhteydessä olevilta tavarantoimittajilta ostetun nikkelimalmin kustannukset korvattiin perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan nojalla. Perusasetuksen 18 artiklaa sovellettiin vain menetelmään ja liiketoimiin, joita käytettiin markkinaehtoisen ostohinnan määrittämiseen, koska vientiä harjoittavien tuottajien ja niiden tavarantoimittajien välinen suhde ei ollut aina selvä. Komissio oli edelleen sitä mieltä, kuten tämän asetuksen 6 jaksossa selitetään, että tässä tapauksessa oli asianmukaista ottaa käyttöön polkumyyntitulli vahinkomarginaalin tasolla, jos se oli alempi kuin polkumyyntimarginaali. On syytä huomata, että indonesialaisille vientiä harjoittaville tuottajille määritetty vahinkomarginaali oli alempi kuin niiden painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali. Sen vuoksi nikkelimalmin kustannusten mahdollinen korottaminen olisi vain korottanut polkumyyntimarginaalia eikä olisi näin ollen vaikuttanut toimenpiteiden tasoon. Sen vuoksi komissio katsoi, että 44 kappaleessa kuvattu Euroferin väite mitätöityi.

([9]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/576, annettu 10 päivänä huhtikuuta 2019, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä, Trinidad ja Tobagosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin seosten tuonnissa (EUVL L 100, 11.4.2019, s. 7).

([10]) Valituselimen raportti "Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate", WT/DS493/AB/R, erityisesti 6.85 ja 6.105 kohta.

([11]) Valituselimen raportti "Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate", WT/DS493/AB/R, 6.105 kohta.

(46) Nikkelimalmin markkinaehtoisen hinnan määritysmenetelmän osalta vientiä harjoittavat tuottajat olivat tyytyväisiä siihen, että komissio määritti markkinaehtoisen hinnan yritysten toimittamien tosiasiallisten tietojen perusteella. Ne kuitenkin väittivät, että komission soveltama menetelmä oli suhteeton ja johti nikkelimalmin markkinaehtoisten kustannusten yliarviointiin. Vientiä harjoittavat tuottajat toivat erityisesti esiin, että nikkelimalmin ostohinnat vaihtelivat merkittävästi nikkelipitoisuuden eron ollessa 0,01 prosenttiyksikköä. Tämän vuoksi vientiä harjoittavat tuottajat ehdottivat, että komission olisi otettava huomioon nikkelipitoisuus kahden desimaalin tarkkuudella sen sijaan, että kustannusten oikaisemisessa käytettäisiin vain yhtä desimaalia.

(47) Komissio tarkasteli väitettä ja totesi, että GCNS:n – ainoan ryhmään kuuluvan yrityksen, joka toimitti kattavat tiedot – toimittamien tietojen mukaan 0,01 prosenttiyksikön ero nikkelipitoisuudessa todella kuvastui nikkelimalmin ostohinnassa. Sen vuoksi komissio hyväksyi väitteen ja mukautti nikkelimalmin markkinaehtoisia kustannuksia vastaavasti.

(48) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät lisäksi, että komission olisi pitänyt määrittää etuyhteydessä olevan tavarantoimittajan PT Tsingshan Steel Indonesian, jäljempänä 'TSI', nikkelimalmin markkinaehtoinen ostohinta nikkelimalmin etuyhteydettömiltä tavarantoimittajilta suoritettujen ostojen perusteella.

(49) Komissio muistutti, että vientiä harjoittavien tuottajien nikkelimalmin ostohintojen hylkäämisen syynä oli merkityksellisten tietojen puute ryhmän maailmanlaajuisesta rakenteesta. Se, että komissio ei kyennyt vahvistamaan, mitkä vientiä harjoittavien tuottajien tavarantoimittajat olivat tosiasiallisesti etuyhteydettömiä, päti myös TSI:n tavarantoimittajiin.

(50) Muutettuaan GCNS:lle lasketun markkinaehtoisen hinnan (ks. 46 ja 47 kappale) komissio mukautti myös TSI:n markkinaehtoista ostohintaa soveltamalla GCNS:n vertailuarvoon TSI:n ja GCNS:n maksaman keskimääräisen todellisen hinnan suhdetta. Tämä oli myös vientiä harjoittavien tuottajien esittämien niiden teknisten huomautusten mukaista, jotka koskivat nikkelimalmin markkinaehtoisen ostohinnan määrittämistä TSI:n osalta.

(51) Lisäksi tarkastellessaan asianomaisten osapuolten esittämiä huomautuksia komissio totesi, että alustavassa vaiheessa se ei ollut ottanut huomioon normaaliarvon laskemisessa tiettyjä ITSS:n ilmoittamia tuotantokustannuksia.

(52) Tämän puutteen korjaamisen jälkeen ITSS:n samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynti ei ollut kannattavaa. Sen vuoksi komissio muodosti normaaliarvon lisäämällä seuraavat tekijät ITSS:n samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjakson aikana:

a) painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, jotka GCNS:lle aiheutuivat samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana; ja

b) painotettu keskimääräinen voitto, jonka GCNS sai samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana.

(53) ITSS:lle määritetyn normaaliarvon osalta Eurofer väitti 4 päivänä toukokuuta 2020 toimitetuissa huomautuksissaan, että komission ei olisi pitänyt tehdä päätelmiä riippumattomille asiakkaille suuntautuneen kotimarkkinamyynnin edustavuudesta ja kannattavuudesta, koska sillä ei ollut kattavia tietoja ryhmän maailmanlaajuisesta rakenteesta.

(54) Komissio huomauttaa, että ITSS:n normaaliarvon määrittämiseen tehtyjen oikaisujen vuoksi (ks. 52 kappale) sen aiemmat päätelmät ja näin ollen myös Euroferin huomautukset mitätöityivät.

(55) Hyväksyttyjen väitteiden ja selvennysten (ks. 39–50 kappale) mukaisesti komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64–72 ja 80–85 kappaleessa esitetyt päätelmät. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 73–79 kappaleessa kuvattuja ITSS:n normaaliarvon määrittämistä koskevia näkökohtia mukautettiin 51–54 kappaleessa kuvatulla tavalla.

3.1.4 *Vientihinta*

(56) Vientihinnan laskemista koskevat tarkemmat tiedot esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 86 ja 87 kappaleessa.

(57) Eurofer väitti 7 päivänä helmikuuta 2020 toimitetuissa huomautuksissaan, että komission ei pitäisi käyttää indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien unionissa sijaitsevan suuren asiakkaan tuontihintoja käytettävissä olevina tietoina. Valituksen tekijä väitti erityisesti, että vientiä harjoittavat tuottajat olivat sopineet yhdessä kieltäytyvänsä yhteistyöstä ja olivat orkestroineet käytettävissä olevat tiedot niin, että ne johtaisivat suotuisampaan polkumyynnin määrittämiseen. Eurofer esitti jälkimmäisen väitteen tueksi sarjan kyseisen asiakkaan toimittamia tietoja. Eurofer toi erityisesti esiin, että kyseinen asiakas toimitti yksityiskohtaisia tietoja Indonesiasta tapahtuneen tuonnin hinnoista (4 päivänä marraskuuta 2019, viite t19.005668) vasta sen jälkeen, kun komissio oli lähettänyt toisen puutteita koskevan kirjeen indonesialaisille vientiä harjoittaville tuottajille 23 päivänä lokakuuta 2019 (viite t19.005465). Tämän vuoksi Eurofer päätteli, että indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät unionissa sijaitsevaa asiakasta toimittamaan tiedot omien vientimyyntiluetteloidensa sijaan.

(58) Valituksen tekijä toisti 57 kappaleessa kuvatut väitteensä 4 päivänä toukokuuta 2020 toimitetuissa huomautuksissaan.

(59) On syytä selventää, että unionissa sijaitseva asiakas toimi yhteistyössä aivan tutkimuksen alusta lähtien. Komissio tiedusteli 18 päivänä lokakuuta 2019, olisiko yritys halukas toimittamaan lisätietoja Indonesiasta peräisin olevan tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnista liiketoimi- ja tuotelajikohtaisesti (viite t20.003960). Yritys toimitti pyydetyt tiedot 25 päivänä lokakuuta 2019 (viite t19.005556). Unionissa sijaitseva asiakas toimitti 4 päivänä marraskuuta 2019 päivätyt tiedot, joihin Eurofer viittasi, selvennyksenä komission esittämiin lisäkysymyksiin.

(60) Komissio muistuttaa myös, että indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat toimittivat täydellisen luettelon vientimyynnistään unioniin. Komissio pystyi todentamaan muun muassa kyseisen myynnin tuotelajit, määrät, arvot ja määräpaikat. Koska vientimyyntiä harjoittavat etuyhteydessä olevat kauppiaat kolmansissa maissa eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa, komissio ei voinut vahvistaa vientihintaa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta veloitetun jälleenmyyntihinnan perusteella. Tässä tapauksessa komissio päätti käyttää asiakirja-aineistossa jo olevia tietoja, joita täydennettiin unionin asiakkaan toimittamilla yksityiskohtaisilla liiketoimi- ja tuotelajikohtaisilla tiedoilla.

(61) Lisäksi komissio vertasi hintoja Eurostatin virallisiin kauppatilastoihin ja totesi, että kaikista käytettävissä olevista lähteistä määritetyt yksikkökohtaiset tuontihinnat olivat hyvin samanlaiset. Näin ollen komissio piti unionissa sijaitsevan suuren asiakkaan toimittamia tietoja soveltuvina käytettävissä oleviksi tiedoiksi.

(62) Tämän vuoksi 57 ja 58 kappaleessa kuvatut Euroferin väitteet hylätään.

(63) Koska vientihinnasta ei esitetty muita huomautuksia kuin ne, joita käsitellään edellä 56–62 kappaleessa, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 86 ja 87 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

3.1.5 *Vertailu*

(64) Normaaliarvon ja vientihinnan vertailua koskevat tarkemmat tiedot esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88 ja 89 kappaleessa.

(65) Eurofer väitti 4 päivänä toukokuuta 2020 toimitetuissa huomautuksissaan, että komissio ei tehnyt asianmukaisia päätelmiä indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien vientimyyntiin osallistuvien etuyhteydessä olevien kauppiaiden yhteistyöstä kieltäytymisestä siltä osin kuin on kyse vientihinnan määrittämisestä vertailua varten. Eurofer väitti erityisesti, että komission ei olisi pitänyt hyväksyä sellaisenaan vientiä harjoittavien tuottajien toimittamia tietoja kuljetuksesta, käsittelystä ja lastauksesta eikä muita oikaisuja (kuten palkkiot, luottokustannukset, pankkimaksut, valuutan muuntaminen).

(66) Eurofer epäili lisäksi vientihinnasta tehtyjä vientimyyntiin osallistuneiden etuyhteydessä olevien kauppiaiden myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton vähennyksiä, koska näiden kauppiaiden identiteettiä eikä suhdetta vientiä harjoittaviin tuottajiin ei voitu todentaa.

(67) Eurofer totesi vielä, että komission olisi pitänyt ilmoittaa sen etuyhteydessä olevan kauppiaan identiteetti, jonka julkisesti saatavilla olevia tilinpäätöksiä se käytti vientihinnasta vähennettävien myynti-, yleis- ja hallintokustannusten määrittämiseksi.

(68) Komissio katsoi, että se ei käsitellyt indonesialaisia vientiä harjoittavia tuottajia suotuisammin käyttäessään käytettävissä olevia tietoja, jotka saatiin joko julkisista lähteistä tai vientiä harjoittavilta tuottajilta. Komissio muistuttaa, että määrittääkseen normaaliarvoon verrattavan vientihinnan noudettuna lähettäjältä -tasolla se vähensi CIF-vientihinnasta, joka määritettiin unionissa sijaitsevan asiakkaan tuontihintojen perusteella, vientimyyntiin osallistuvan etuyhteydettömän kauppiaan palkkion, vientimyyntiin osallistuneiden useiden etuyhteydessä olevien kauppiaiden myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, etuyhteydettömän tuojan voiton, merirahti- ja vakuutuskustannukset, käsittely- ja lastauskustannukset Indonesiassa, kuljetuskustannukset Indonesiassa sekä luottokustannukset kustakin vientitapahtumasta yksittäin.

(69) Komissio vähensi kustakin liiketoimesta kaikkien vientimyyntiin osallistuneiden etuyhteydessä olevien kauppiaiden myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, vaikka vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että kaikki niistä eivät olleet mukana kaikissa myyntikanavissa. Lisäksi komissio vähensi luottokustannukset Indonesian korkoprosenttien ja asiakkaan unionissa saaman kauppaluoton keskimääräisen keston perusteella, vaikkakaan indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät tarjonneet kauppaluottoja unioniin suuntautuvassa viennissä. Komissio katsoi, että jokin vientimyyntiin osallistuneista etuyhteydessä olevista kauppiaista olisi saattanut tarjota vientiluoton.

(70) Mitä tulee sen etuyhteydessä olevan kauppiaan identiteettiin, jonka tilinpäätöstä käytettiin myynti-, yleis- ja hallintokustannusten määrittämiseen, on syytä huomata, että vientiä harjoittavat tuottajat pitivät identiteettiään luottamuksellisena tietona. Sen vuoksi komissio ei paljastanut näitä tietoja väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa.

(71) Komissio hylkäsi Euroferin väitteen 68–70 kappaleessa esitetyistä syistä.

(72) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että vientihinnan oikaisu unionin ulkopuolella sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppiaiden myynti-, yleis- ja hallintokustannusten huomioon ottamiseksi oli perusteeton tai että oikaisu olisi pitänyt laskea eri tavalla. Komissio hyväksyi oikaisun ehdotetun vaihtoehtoisen laskentatavan ja mukautti vientihintaa vastaavasti. Koska kyseinen oikaisu liittyi vientiä harjoittavien tuottajien liikesalaisuuksiin, sitä koskevat yksityiskohtaiset tiedot ilmoitettiin vientiä harjoittaville tuottajille yrityskohtaisissa lopullisissa päätelmissä.

(73) Koska normaaliarvon ja vientihinnan vertailusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 87 ja 88 kappaleessa esitetyt päätelmät normaaliarvon oikaisuista vahvistettiin.

3.1.6 *Polkumyyntimarginaalit*

(74) Komissio otti huomioon asianomaisten osapuolten huomautukset ja laski indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalit uudelleen, kuten 32–73 kappaleessa selitetään.

(75) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)
PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7
Kaikki muut yritykset	17,7

(76) Yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskelmat, joissa otettiin huomioon alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen asianomaisten osapuolten esittämien huomautusten seurauksena tehdyt korjaukset ja oikaisut, ilmoitettiin indonesialaisille vientiä harjoittaville tuottajille.

3.2 **Kiina**

3.2.1 *Alustavat huomautukset*

(77) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 95–99 kappaleessa selitetään, komissio päätti soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa yhteen otokseen valittuun kiinalaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.:iin, jäljempänä 'Zhenshi'. Komissio ei pystynyt täsmäyttämään useita yrityksen

yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemisen kannalta ratkaisevan tärkeitä lukuja, kuten tuotelajikohtaisia tuotantomääriä, energiapanosten kulutusta, sivutuotteiden kohdentamista ja tuotannon yleiskuluja, yrityksen tarkastettuihin tileihin, kustannuslaskentatietoihin eikä käytetyissä sisäisissä tietotekniikkasovelluksissa oleviin tietoihin.

(78) Sen vuoksi komissio piti toimitettuja tietoja epäluotettavina ja päätti soveltaa perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa vientiä harjoittavan tuottajan polkumyynti- ja vahinkomarginaalien määrittämiseen. Tämän seurauksena alustavassa vaiheessa otettiin käyttöön yritystä koskevat jäännösmarginaalit.

(79) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Zhenshi kommentoi jälleen komission päätöstä soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa ja ottaa käyttöön jäännöstulli. Yritys väitti, että vaikka se ei ollut toimittanut asianmukaisia tietoja normaaliarvon laskemista varten, komissiolla oli käytettävissään kaikki tarkastetut vientimyyntitiedot, jotka se tarvitsi yksilöllisen vahinkomarginaalin laskemiseksi. Yritys pyysi komissiota soveltamaan perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa, koska *vaikka yrityksen toimittamat tiedot eivät olleet kaikilta osin ihanteellisia, puutteet eivät olleet sellaisia, että ne olisivat aiheuttaneet kohtuuttomia vaikeuksia, jotta asiassa olisi voitu tehdä suhteellisen tarkkoja päätelmiä*.

(80) Tarkasteltuaan pyyntöä komissio päätti laskea perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti Zhenshille sekä yksilöllisen polkumyynti- että vahinkomarginaalin käytettävissä olevien tietojen perusteella.

(81) Polkumyyntimarginaalin osalta vientihinnan määrittämiseksi käytettiin yrityksen tarkastettuja vientihintatietoja. Kunkin Zhenshin viemän tuotelajin osalta laskelmissa käytetty normaaliarvo saatiin toiselta kahdesta muusta yhteistyössä toimineesta kiinalaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta. Jos molemmilla kyseisillä yrityksillä oli jotakin tuotelajia koskeva normaaliarvo, käytettiin näistä kahdesta luvusta korkeampaa. Tätä pidettiin kohtuullisena menetelmänä, kun otetaan huomioon, että Zhenshi ei toimittanut riittäviä tietoja normaaliarvon laskemista varten. Jos kummallakaan yrityksellä ei ollut jotakin tuotelajia koskevaa normaaliarvoa, käytettiin sen tuotelajin normaaliarvoa, joka muistutti läheisimmin Zhenshin viemää tuotelajia. Tämän jälkeen normaaliarvoja verrattiin tuotelajikohtaisesti ja vientihintoja oikaistiin noudettuna lähettäjältä -tasolle Zhensin antamien ja tarkastuskäynnin aikana tarkastettujen tietojen mukaan.

(82) Edellä mainittujen laskelmien perusteella Zhenshin yksilöllinen polkumyyntimarginaali, ilmaistuna prosentteina yrityksen omasta CIF-arvosta, oli 71,7 prosenttia.

(83) Koska yrityksen polkumyyntimarginaali perustui käytettävissä oleviin tietoihin, sitä ei käytetty perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan mukaisesti otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden yritysten painotetun keskimääräisen polkumyyntimarginaalin laskemiseen.

(84) Eurofer vastusti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa komission päätöstä laskea yksilöllinen polkumyyntimarginaali Zhenshille. Valituksen tekijä vastusti komission kannan muutosta lopullisissa päätelmissä ja toi esiin, että kiinalainen viejä toisti vain aiemmat väitteensä toimittamatta mitään uusia tietoja. Valituksen tekijän mukaan komissio päätteli selvästi alustavassa vaiheessa, että Zhenshille ei voitu laskea yksilöllistä polkumyyntimarginaalia, koska useita keskeisiä lukuja ei voitu täsmäyttää yrityksen tarkastettujen tilien, kustannuslaskentatietojen eikä tietoteknisten tietokantojen kanssa.

(85) Eurofer väitti vielä, että polkumyyntimarginaalin laskemisen olisi perustuttava yrityksen omiin tietoihin toisin kuin menetelmässä, jota komissio käytti lopullisessa vaiheessa.

(86) Valituksen tekijä esitti myös epäilyjä siitä, miten komissio oli voinut hyväksyä Zhenshin vientihinnat, koska kyselyvastauksia ei voitu täsmäyttää tarkastettujen tilien kanssa.

(87) Komissio pitää edelleen kiinni päätelmästään, jonka mukaan normaaliarvon laskeminen ei ollut mahdollista Zhenshin toimittamien tietojen perusteella. Lukujen täsmäyttämisongelma koski tuotantoon, varastoihin, kustannuksiin ja tuotantopanosten kulutukseen liittyviä lukuja vain siltä osin kuin oli kyse niiden kohdentamisesta eri tuotelajeihin, minkä vuoksi normaaliarvon laskeminen oli mahdotonta. Zhenshi kuitenkin toimitti vientihinnan määrittämiseksi kaikki tarvittavat tekijät, jotka komissio pystyi todentamaan.

(88) Yritys esitti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen uuden pätevän argumentin, koska komissio myönsi, että se pystyi todentamaan vientimyyntiä koskevat tiedot, ja yksilöllinen vahinkomarginaali pystyttiin laskemaan. Komissio oli samaa mieltä tästä argumentista ja laski yksilöllisen vahinkomarginaalin ja näin ollen polkumyyntimarginaalin perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(89) Euroferin väitteen vastaisesti ei ole epätavallista, että yrityksen normaaliarvo ei perustu vientiä harjoittavan tuottajan toimittamiin tietoihin. Komissio voi käyttää käytettävissä olevia tietoja, myös muista lähteistä saatuja tietoja, jos toimitetut tiedot ovat esimerkiksi epäluotettavia.

(90) Zhenshin normaaliarvo perustuu perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti – ja kuten 81 kappaleesta käy selvästi ilmi – käytettävissä oleviin tietoihin, mikä on objektiivinen arviointi. Tässä tapauksessa arvioinnin perusteella yritykselle määritettiin yksilöllinen polkumyyntimarginaali, joka oli kiinalaisten yritysten keskitasoa, ja alin vahinkomarginaali yrityksen vientihintojen tason perusteella.

(91) Komissiolla ei ollut mitään perusteita hylätä yrityksen myynti- ja liikevaihtotietoja tai tiettyjä vientiliiketoimia laskelmista. Vaikka kustannusten ja tuotantopanosten kohdentamisessa tuotettuihin tuotelajeihin oli ongelmia, vientimyyntiä ja liikevaihtoa koskevat tiedot voitiin todentaa ja täsmäyttää yrityksen tarkastettujen tilien kanssa ja myös objektiivisten ulkoisten asiakirjojen, kuten alv-ilmoitusten, tulli-ilmoitusten sekä kuljetus- ja vakuutusasiakirjojen, kanssa.

(92) Valituksen tekijän väitteet, joiden mukaan perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa ei olisi pitänyt soveltaa Zhenshiin, hylättiin 87–91 kappaleessa selitetyistä syistä.

3.2.2 *Normaaliarvo*

3.2.2.1 Merkittävien vääristymien esiintyminen

(93) Komissio muodosti kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien normaaliarvon alkuperämaassa yksinomaan asianmukaisen edustavan maan vääristymättömiä hintoja tai vertailuarvoja heijastavien tuotanto- ja myyntikustannusten perusteella perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti.

(94) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 103–157 kappaleessa tarkasteltiin yksityiskohtaisesti kaikkea käytettävissä olevaa näyttöä Kiinan puuttumisesta yleisesti talouden toimintaan ja erityisesti terässektorin toimintaan ja osoitettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat tai kustannukset, mukaan luettuna raaka-aineiden, energian ja työvoiman kustannukset, eivät ole tulosta vapaista markkinavoimista, koska niihin vaikuttaa valtion merkittävä puuttuminen toimintaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

(95) Tämän perusteella ja koska Kiinan viranomaiset eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa, komissio päätteli alustavasti, että ei ole asianmukaista käyttää kotimarkkinoiden hintoja ja kustannuksia normaaliarvon määrittämiseen.

(96) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaisilta ja kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta FSS saatiin huomautuksia perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltamisesta.

(97) Molemmat asianomaiset osapuolet väittivät, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohta on ristiriidassa WTO:n sääntöjen ja erityisesti GATT-sopimuksen VI.1(b) artiklan ja tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VII artiklan soveltamista koskevan sopimuksen 2.2 artiklan kanssa, jäljempänä ’polkumyynnin vastainen sopimus’, ja että perusasetuksessa otetaan käyttöön ”merkittävien vääristymien” käsite, jota ei mainita polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2.2 artiklassa yhtenä niistä olosuhteista, joiden perusteella muodostetaan laskennallinen normaaliarvo. Lisäksi kun perusasetuksessa viitataan edustavan maan tuotanto- ja myyntikustannuksiin tai kansainvälisiin hintoihin, kustannuksiin tai vertailuarvoihin, sen 2 artiklan 6 a kohdan perusteella muodostettu normaaliarvo ulottuu väitteen mukaan GATT-sopimuksen VI.1(b) artiklan ja polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2.2 artiklan soveltamisalaa pidemmälle, sillä niissä edellytetään alkuperämaan kustannusten käyttämistä.

(98) Komissio toteaa 95 kappaleessa, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltaminen on asianmukaista tässä tutkimuksessa. Komissio ei ole asianomaisten osapuolten kanssa yhtä mieltä siitä, että komission ei pitäisi soveltaa 2 artiklan 6 a kohtaa. Päinvastoin komissio katsoo, että 2 artiklan 6 a kohtaa voidaan soveltaa ja sitä onkin sovellettava tämän tapauksen kaltaisissa olosuhteissa. Lisäksi komissio katsoo, että kyseinen säännös on yhdenmukainen Euroopan unionin WTO-velvoitteiden kanssa. Komissio on sitä mieltä, kuten asiassa DS473 *EU-biodiesel (Argentina)* todettiin, että perusasetuksen säännökset, etenkin perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan toinen alakohta, joita sovelletaan yleisesti kaikkiin WTO:n jäseniin, sallivat kolmannen maan tietojen käytön asianmukaisesti oikaistuna silloin, kun tällainen oikaisu on tarpeen ja perusteltu.

(99) Kiinan viranomaiset väittivät lisäksi, että komission yksiköiden valmisteluasiakirjaa "Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations" ([12]) ei voida pitää raporttina, joka perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaan on *laadittava ja julkistettava ja jota on päivitettävä säännöllisesti*. Kiinan viranomaiset väittivät myös, että kyseinen asiakirja on harhaanjohtava ja poikkeaa suuresti tosiseikoista.

(100) Kiinan viranomaiset huomauttivat vielä, että tällainen komission yksiköiden valmisteluasiakirja oli laadittu vain Kiinan osalta eikä samankaltaista markkina-arviointia ole tehty muiden maiden osalta, esimerkiksi tutkimuksen edustavasta maasta tai Euroopan unionin jäsenvaltioista. Kiinan viranomaisten mukaan tämä on herättänyt huolta suosituimmuuskohtelun ja kansallisen kohtelun periaatteista.

(101) Vastauksena näihin väitteisiin komissio toteaa, että raportti on ollut julkinen joulukuusta 2017 lähtien, jotta kaikilla asianomaisilla osapuolilla olisi mahdollisuus esittää siitä sekä sen perustana olevasta näytöstä vastalauseita tai huomautuksia tai täydentää niitä. Kiinan viranomaiset eivät ole esittäneet tällaisia vastalauseita tai huomautuksia raportin sisällöstä tai siihen sisältyvästä näytöstä missään vaiheessa sen jälkeen, kun se julkaistiin joulukuussa 2017. Kiinan viranomaiset eivät myöskään ole toimittaneet näyttöä siitä, että raportti olisi vanhentunut. Komissio toteaa erityisesti, että tärkeimmät raporttiin sisältyvät toimintapoliittiset asiakirjat ja näyttö, muun muassa asiaan liittyvät viisivuotissuunnitelmat ja tarkasteltavana olevaan tuotteeseen tutkimusajanjakson aikana sovellettu lainsäädäntö, ovat edelleen merkityksellisiä. Mitä tulee syrjintää koskeviin väitteisiin, komissio muistuttaa, että kuten perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan c alakohdassa säädetään, tällainen raportti laaditaan maasta ainoastaan siinä tapauksessa, että komissiolla on perusteltuja todisteita merkittävien vääristymien mahdollisesta olemassaolosta tietyssä maassa tai kyseisen maan tietyllä sektorilla. Kun perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan uudet säännökset hyväksyttiin joulukuussa 2017, komissiolla oli tällaisia todisteita merkittävistä vääristymistä Kiinassa. Komissio harkitsee samanlaisten raporttien laatimista muistakin maista. Sen vuoksi komissio hylkäsi nämä väitteet.

(102) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Kiinan viranomaiset toistivat väitteensä, joka koskivat komission yksiköiden valmisteluasiakirjan asemaa (ks. 99 kappale), Kiinan syrjivää kohtelua, suosituimmuuskohtelun ja kansallisen kohtelun väitettyä rikkomista sekä perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan ristiriitaisuutta WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2 artiklan kanssa. Ne eivät kuitenkaan esittäneet uusia argumentteja tai toimittaneet uutta näyttöä, joka olisi muuttanut komission alustavan päätöksen hylätä nämä väitteet tai 101 kappaleessa esitetyt päätelmät.

(103) Samassa yhteydessä Kiinan viranomaiset väittivät, että raportti julkaistiin komission yksiköiden valmisteluasiakirjana eikä ollut mitään näyttöä tai merkkejä siitä, että komissio olisi hyväksynyt tai vahvistanut asiakirjan sen julkaisemisen yhteydessä tai sen jälkeen. Koska asiakirjalla ei ole komission virallista hyväksyntää tai vahvistusta ja se julkaistiin valmisteluasiakirjana, on vakavia syitä epäillä, voidaanko sitä pitää komission virallisena kantana ja täyttääkö sen oikeudellinen asema perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan vaatimuksen siitä, että komissio laatii, julkistaa ja päivittää raportin.

(104) Raportti on tosiasioihin perustuva tekninen asiakirja, jota käytetään vain kaupan suojatoimenpiteitä koskevien tutkimusten yhteydessä. Sen vuoksi se julkaistaan komission yksiköiden valmisteluasiakirjana, koska se on pelkästään kuvaileva eikä ilmaise mitään poliittisia näkökantoja, mieltymyksiä tai tuomioita. Sen muoto ei vaikuta sen sisältöön eli tietolähteisiin, jotka koskevat Kiinan taloudessa esiintyviä merkittäviä vääristymiä, jotka ovat merkityksellisiä perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan c alakohdan soveltamisen kannalta. Tässä tutkimuksessa raportti ja siihen sisältyvä näyttö ovat osa asiakirja-aineistossa olevaa näyttöä, jolla 2 artiklan 6 a kohdan soveltaminen perustellaan. Kiinan viranomaiset eivät ole toimittaneet mitään näyttöä siitä, että raportissa olevat

([12]) SWD(2017) 483 final/2, 20.12.2017.

tiedot eivät olisi päteviä tai että niitä ei voitaisi soveltaa tässä tutkimuksessa. Komissio muistuttaa, että maakohtaisen raportin olemassaolo ei ole välttämätön edellytys 2 artiklan 6 a kohdan soveltamiselle, sillä 2 artiklan 6 a kohdan c alakohdassa todetaan, että ”kun on aiheellista tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen kannalta, komissio laatii ja julkistaa raportin [...] ja päivittää sitä säännöllisesti”. Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisen menetelmän soveltamisen kannalta merkitystä on päätelmillä, joiden mukaan käsiteltävänä olevassa tapauksessa esiintyy merkittäviä vääristymiä, kuten on asian laita tässä tutkimuksessa. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(105) Kiinan viranomaiset ottivat samoissa huomautuksissa esiin kysymyksen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan väitetystä ristiriidasta WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.1.1 artiklan kanssa, koska komissio hylkäsi kiinalaisten yritysten kustannukset vahvistamatta, oliko niiden kirjanpito Kiinassa yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaista tai kuvastiko niiden kirjanpito kohtuullisesti tarkastelun kohteena olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyviä kustannuksia.

(106) Kuten 93–98 kappaleessa selitetään, komissio päätteli, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltaminen on asianmukaista, kun otetaan huomioon kyseisen artiklan b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien esiintyminen. Kiinalaisille yrityksille annettiin tilaisuus esittää huomautuksia, mutta ne eivät toimittaneet mitään merkityksellisiä huomautuksia. Sen vuoksi se, oliko kiinalaisten yritysten kirjanpito Kiinassa yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaista tai kuvastiko kirjanpito kohtuullisesti tarkastelun kohteena olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyviä kustannuksia, ei vaikuta päätelmään, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisen menetelmän soveltamista. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(107) Kiinan viranomaiset väittivät vielä, että tutkimus tehtiin olettaen, että Kiinan markkinoilla ja asianomaisella sektorilla oli merkittäviä vääristymiä, eikä asianomaisilla osapuolilla ollut mahdollisuutta puolustaa etujaan ja osoittaa, että niiden kirjanpito kuvasti kohtuullisesti tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyviä kustannuksia.

(108) Asianomaisia osapuolia pyydettiin esittämään huomautuksia väitetyistä markkinoiden vääristymistä Kiinassa sekä perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mahdollisesta soveltamisesta. Jotkin kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat kommentoivat väitettyjä markkinoiden vääristymiä kyselyvastauksissaan ja erillisissä huomautuksissa. Niiden tätä asiaa koskevia huomautuksia käsitellään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 111–113 kappaleessa ja edellä 98–101 kappaleessa. Kiinan viranomaiset eivät käyttäneet mahdollisuutta esittää huomautuksia väitetyistä markkinoiden vääristymistä vireillepanoilmoituksen ([13]) 5.3.2 kohdassa annetussa määräajassa eivätkä vastanneet 12 päivänä elokuuta 2019 lähetetyn kyselylomakkeen kysymyksiin merkittävien vääristymien esiintymisestä Kiinassa. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(109) Koska perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan soveltamisesta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 103–159 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.2.2.2 Edustava maa

(110) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 160–178 kappaleessa selitetään, komissio valitsi alustavasti Brasilian soveltuvaksi edustavaksi maaksi, koska se täytti kaikki perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyt edellytykset.

(111) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen eräs käyttäjä, Marcegaglia, esitti huomautuksia edustavan maan valinnasta. Se väitti, että Brasilia ei ole asianmukainen edustava maa, koska siellä on vain yksi tutkimuksen kohteena olevan tuotteen suuri tuottaja, joka on vertikaalisesti integroitunut ja hallitsee markkinoita, koska se hallitsee koko toimitusketjua levyaihioiden tuotannosta jatkojalostustuotteiden jakeluun. Lisäksi käyttäjä väitti, että Brasilian ruostumattomasta teräksestä valmistettujen levyvalmisteiden markkinat on suojattu useilla polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä.

([13]) Ilmoitus tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Taiwanista ja Indonesiasta peräisin olevien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL C 269 I, 12.8.2019. s. 1).

(112) Komissio esitti edustavan maan valintaa koskevan analyysinsä kahdessa perättäisessä muistiossa ([14]). Näissä muistiossa tiedotettiin asianomaisille osapuolille edustavan maan valinnassa käytetyistä perusteista ja mahdollisista vaihtoehdoista. Asianomaisia osapuolia kannustettiin esittämään huomautuksia komission valinnasta ja esittämään oma ehdotuksensa asianmukaisimmasta edustavasta maasta. Marcegaglia ei esittänyt tältä osin mitään huomautuksia.

(113) Joidenkin yritysten väitetty määräävä asema tai polkumyyntitoimenpiteiden esiintyminen edustavan maan kotimarkkinoilla tutkimuksen kohteena olevan tuotteen sektorilla on kuitenkin merkityksetöntä edustavan maan valinnassa. Komissio käytti vertailuarvojen muodostamiseen raaka-aineiden, apumateriaalien ja energiapanosten brasilialaisia tuontihintoja, mukaan lukien sellaisten tuotannontekijöiden hintoja, joita käytettiin levyaihioiden tuottamiseen, tai enemmän tuotantoketjun alkupäässä olevien tuotantopanosten, kuten masuunikoksin, sintterin tai sulan raudan tuottamiseen. Näitä tuotantopanoksia käytetään monilla sektoreilla edustavassa maassa, joten väitetty vähäinen sisäinen kilpailu ruostumattomasta teräksestä valmistettujen levytuotteiden markkinoilla tai markkinoiden suojaaminen polkumyyntitoimenpiteillä ei voi vaikuttaa merkittävästi kyseisten tuotantopanosten keskimääräiseen tuontihintaan.

(114) Marcegaglia huomautti myös, että edustavassa maassa sijaitseva tuottaja on etuyhteydessä yhteen valituksen tekijöistä.

(115) Brasilialainen tuottaja Aperam Inox America do Sul S.A. on tosiaan etuyhteydessä otokseen valittuun unionin tuottajaan Aperam Stainless Belgiumiin. Komissio ei kuitenkaan löytänyt mitään näyttöä siitä, että tällä suhteella olisi vääristävä vaikutus brasilialaisen yrityksen myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin ja voittoon.

(116) Edellä esitetyn perusteella Marcegaglian väite hylättiin ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 160–178 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

3.2.2.3 Vääristymättömien kustannusten määrittämiseen käytetyt lähteet

(117) Lähteet, joita komissio käytti tuotannontekijöiden vääristymättömien kustannusten määrittämiseen välittömiä tuotantokustannuksia koskevissa laskelmissa, luetellaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 179–183 kappaleessa.

(118) Valituksen tekijä esitti tähän liittyen väitteen, joka koskee Kansainvälisen työjärjestön ILOn tilastojen käyttöä vääristymättömien työvoimakustannusten määrittämiseksi. Eurofer väitti, että koska työvoimakustannukset Brasilian terästeollisuudessa ovat paljon korkeammat kuin valmistussektorilla kokonaisuudessaan, komission olisi käytettävä Brasilian teräsalan järjestön julkaisemia julkisesti saatavilla olevia tilastoja. Valituksen tekijä toimitti nämä tilastot.

(119) Komissio analysoi väitteen tueksi toimitettuja tilastoja. Brazil Steel Institute -laitoksen raportissa, jossa annetaan tietoja kaikista palkoista, sosiaalikuluista ja alan kokonaistyöllisyydestä ja jonka Eurofer toimitti väitteensä tueksi, erotetaan toisistaan rekisteröitynyt kokonaistyövoima, tosiasiallisesti työssä oleva työvoima ja alihankintasopimuksilla työskentelevä työvoima. Koska raportissa on vain raakatiedot ilman menetelmän kuvausta, ei ole selvää, miten palkka- ja sosiaalikulujen kokonaismäärä voidaan yhdistää työntekijöiden määrään. Alihankintasopimuksilla työskentelevien työntekijöiden sosiaalieduista ja keskimääräisistä työtunneista ei ole mitään tietoja. Lisäksi Euroferin huomautuksissa esitetyt terässektorin keskimääräiset työvoimakustannukset ovat lähes nelinkertaiset verrattuna työvoimakustannuksiin, jotka komissio laski alustavasti Brasilian valmistussektoria koskevien virallisten ILOn tilastojen mukaan. Vaikka noudatettaisiin varovaisinta lähestymistapaa ja otettaisiin huomioon työntekijöiden kokonaismäärä, Brasilian teräsalan järjestön tilastojen mukaan terässektorin tuntipalkka olisi keskimäärin lähes 20 prosenttia korkeampi kuin rahoitussektorilla ja 50 prosenttia korkeampi kuin tietotekniikkasektorilla Brasiliassa verrattuna virallisten ILOn tilastojen lukuihin. Koska Euroferin toimittamia lukuja ei voitu käyttää perustana tuntikohtaisten työvoimakustannusten arvioimiseksi ja koska lukujen taustalla oleva menetelmä ei ollut tiedossa, komissio piti niitä työvoimakustannusten laskemista varten vähemmän luotettavina kuin ILOn tilastoja.

(120) Edellä esitetyn perusteella Euroferin väite hylättiin ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 179–183 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

([14]) 9 päivänä syyskuuta 2019 ja 10 päivänä lokakuuta 2019 päivätyt muistiot, joissa käsiteltiin normaaliarvon määrittämisen lähteitä.

3.2.2.4 Vääristymättömät kustannukset ja vertailuarvot

(121) Luettelo tuotannontekijöistä, joita käytettiin vääristymättömien välittömien tuotantokustannusten määrittämiseen, niiden vääristymättömät arvot ja niiden laskentamenetelmä esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 185–200 kappaleessa.

(122) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa (FSS ja STSS) esittivät useita väitteitä edellä mainituista johdanto-osan kappaleista.

(123) Molemmat asianomaiset osapuolet väittivät, että useiden tuotannontekijöiden osalta vertailuarvojen vääristymätön arvo on liian korkea, mikä saattaa johtua siitä, että on käytetty liian yleisiä Brasilian tullikoodeja eikä ole näin ollen verrattu samoja tuotantopanoksia tai on verrattu hyvin pientä brasilialaista tuontimäärää paljon suurempaan tuotantopanosmäärään, jonka kiinalaiset tuottajat ovat kuluttaneet.

(124) Asianomaisille osapuolille tiedotettiin 10 päivänä lokakuuta päivätyllä muistiolla tullikoodeista, joita komissio aikoi käyttää vertailuarvoina kaikkien tuotannontekijöiden vääristymättömien arvojen osalta. Asianomaisilla osapuolilla oli myös mahdollisuus tutustua edustavan maan tuontimääriin ja -arvoihin, koska muistioon oli liitetty ote Brasilian tullitilastoista. Tuolloin ei saatu mitään huomautuksia.

(125) Lisäksi kaikista tuotannontekijöistä keskusteltiin yksityiskohtaisesti kyseisiin yrityksiin tehdyn tarkastuskäynnin aikana. Keskusteluissa käsiteltiin tietyn tuotantopanoksen tarkkaa koostumusta ja ehdotettua HS-koodia, jota oikaistiin tarvittaessa yrityksen suostumuksella.

(126) Komissio ei verrannut tiettyjen tuotantopanosten edustavaan maahan suuntautuvan tuonnin määrää ja kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien ostamia ja kuluttamia määriä. Brasiliaan tuodut määrät saattoivat olla pienempiä, mutta niitä pidettiin edelleen edustavina.

(127) Edellä esitetty huomioon ottaen vertailuarvoja koskevat väitteet hylättiin, lukuun ottamatta kahta tuotannontekijää, joiden osalta komissio hyväksyi tarkemman analyysin jälkeen, että tuontimäärät saattavat olla liian vähäiset ollakseen edustavia.

(128) Rautamalmin osalta komissio päätti käyttää kansainvälistä vertailuarvoa, joka perustuu Fast Markets -yrityksen rautamalmin keskimääräisen hintanoteeraukseen tutkimusajanjaksolla. Hapen osalta komissio päätti siirtää kustannukset tuotannon yleiskuluihin, kun otetaan huomioon kyseisen tuotantopanoksen vähäpätöinen osuus valmistuskustannuksista. Rautamalmin uutta vertailuarvoa koskevat yksityiskohtaiset laskelmat ja yleiskuluihin siirrettyjen tuotannontekijöiden päivitetty luettelo esitetään yrityskohtaisissa lopullisissa päätelmissä.

(129) Molemmat osapuolet väittivät edelleen, että vääristymättömät kustannukset eivät kuvasta kustannuksia Kiinassa. Yritykset väittivät, että periaatteessa kansainvälistä rahtia, vakuutusta ja tulleja ei pitäisi lisätä laskennalliseen vertailuarvoon niiden tuotantopanosten osalta, jotka kiinalaiset tuottajat ostivat kotimarkkinoilta.

(130) FSS väitti lisäksi, että vaikka rahti- ja vakuutuskustannukset lisättäisiin, olisi epäloogista tehdä oikaisu kiinalaisilta viejiltä saatujen rahti- ja vakuutuslukujen perusteella, koska ne liittyvät Kiinasta unioniin suuntautuvaan vientiin, kun taas oikaisu olisi tehtävä FOB-hintaan Brasilian rajalta tuottajan tiloihin.

(131) STSS kiisti myös kotimaan kuljetuskustannuksiin tehdyssä oikaisussa käytetyt luvut ja toimitti vaihtoehtoiset laskelmat, jotka perustuivat yrityksen tosiasiallisiin tietoihin.

(132) STSS vastusti Kiinan vientitietojen jättämistä pois kolmesta vertailuarvosta, jotka perustuivat vientitilastoihin eivätkä tuontitilastoihin, eli ferroniobiumin, sulan raudan ja ruostumattomasta teräksestä valmistettujen levyaihioiden vertailuarvoista.

(133) Vääristymättömien kustannusten ja vertailuarvojen muodostamisella pyritään kuvastamaan tilannetta, jossa kyseiset tuotantopanokset toimitetaan tuottajan tiloihin. Koska vertailuarvon muodostamisen perustana on tuontihinta edustavan maan rajalla, sen tosiasiallinen lähde Kiinassa toimivan tuottajan kannalta ei ole merkityksellinen. Koska Brasilian tapauksessa GTA-tietokannassa tuontihinnat raportoidaan FOB-tasolla, niihin on lisättävä kansainvälinen rahti ja vakuutus, jotta saadaan hinnat CIF-tasolla. Lisäksi on lisättävä tullit ja kotimaan kuljetuskustannukset, jotta saadaan hinta tuottajan tiloissa. Näin ollen hylättiin pääasiallinen väite, joka koski laskennallisen vertailuarvon muodostamiseen käytettyä menetelmää.

(134) Komissio otti kuitenkin huomioon FSS:n väitteen, joka koski kansainvälisen rahdin ja vakuutuksen oikaisemiseen käytettyä menetelmää ja päätti käyttää kansainvälisten kuljetus- ja vakuutuskustannusten OECD:n tietokantaa ([15]) laskeakseen keskimääräisen FOB- ja CIF-hinnan marginaalin kaikkien kyseisten tuotantopanosten osalta Brasiliassa. Jotta saatiin CIF-hinta, Brasiliaan tulevan tuonnin FOB-arvoihin lisätiin 8,58 prosenttia. Laskelmien yksityiskohdat ja menetelmän kuvaus ilmoitettiin asianomaisille osapuolille erityisissä lopullisissa päätelmissä.

(135) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen FSS toi esiin, että se kiisti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen vertailuarvojen muodostamista koskevan komission menetelmän, jossa oikaisu tehtiin maahantuontikustannuksiin edustavassa maassa. Yritys väitti, että komissio oli ymmärtänyt sen väitteen väärin alustavassa vaiheessa vain korjaamalla kansainvälisten kuljetus- ja vakuutuskustannusten laskelmat.

(136) Komissio ymmärsi kyllä yrityksen väitteen ja käsitteli sitä 133 kappaleessa. Kuten kyseisessä kappaleessa selitetään, vertailuarvojen muodostamisen kannalta ei ole merkityksellistä, ostiko kiinalainen tuottaja tietyt tuotantopanokset kotimarkkinoilta vai toiko se ne maahan. Jotta tuotantopanoksen kustannus voidaan saattaa yrityksen tiloissa -tasolle edustavassa maassa, CIF-arvoa rajalla on oikaistava.

(137) STSS:n väite kotimaisten kuljetuskustannusten laskemisesta hylättiin. Tietojen luottamuksellisuuden vuoksi yksityiskohtaisempi selitys annetaan kuitenkin yrityskohtaisissa päätelmissä.

(138) Kiinaan suuntautuneen viennin jättäminen pois kolmesta vertailuarvosta, jotka muodostettiin Brasilian, Iranin ja Etelä-Korean vientitilastojen perusteella (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 192 kappale), oli välttämätöntä ja perusteltua. Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan mukaisesti komission oli määritettävä vääristymättömät vertailuarvot laskennallisen normaaliarvon muodostamiseksi. Tässä tapauksessa ei ollut mahdollista käyttää edustavaan maahan suuntautuvaa tuontia, koska tällaista tuontia ei ollut tai vertailuarvojen ei katsottu olevan edustavia vientirajoitusten tai vähäpätöisten tuontimäärien vuoksi, joten komissio päätti käyttää vientitietoja. Komissio katsoi kuitenkin, että on välttämätöntä jättää Kiinaan suuntautuva vienti pois laskelmista, koska ei ollut mitään näyttöä siitä, että vääristymät Kiinassa eivät vaikuttaneet myös näihin hintoihin. Kun kolmansien maiden tuottajat haluavat olla kilpailukykyisiä Kiinan markkinoilla, niiden hinnoittelu kuvastaa Kiinan kotimarkkinoilla vallitsevia olosuhteita.

(139) STSS:n esittämä lisäväite koski sivutuotteista, joita ei käytetä uudelleen tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotannossa, saatavien tulojen oikaisua koskevaa laskentamenetelmää. Yrityksen mukaan nämä tulot olisi laskettava myös vääristymättömän vertailuarvon kanssa ja vähennettävä suoraan valmistuskustannuksista sen sijaan, että ne vähennettäisiin laskennallisesta normaaliarvosta.

(140) Alustavassa vaiheessa komissio oikaisi normaaliarvoa vähentämällä siitä tiettyjen sellaisten sivutuotteiden vääristymättömän arvon, joita ei käytetä uudelleen tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotannossa vaan jotka yritys myy. Vääristymättömän arvon saamiseksi laskettiin kunkin tuotelajin sivutuotteiden tulojen prosenttiosuus sen valmistuskustannuksista. Myöhemmin samaa prosenttiosuutta sovellettiin vääristymättömiin valmistuskustannuksiin.

(141) Asianomaisen osapuolen huomautusten johdosta komissio muutti oikaisun laskentamenetelmää. Tuotelajikohtaisten vääristymättömien tulojen saamiseksi yrityksen ilmoittamien sivutuotteiden määrät kerrottiin näiden materiaalien brasilialaisella yksikkökohtaisella vertailuhinnalla. Vääristymättömät tulot vähennettiin tuotelajeittain laskennallisesta normaaliarvosta. Komissio päätteli, että näihin sivutuotteisiin oli sovellettava negatiivista oikaisua tällä tasolla pikemminkin kuin valmistuskustannusten tasolla, koska nämä sivutuotteet myytiin ja tulot olisivat kattaneet myös myyntikustannukset ja voiton.

(142) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen FSS totesi, että energiapanosten, kuten sähkön, maakaasun ja veden, vertailuarvot, jotka perustuivat Brasilian kotimarkkinoiden tariffeihin, saattavat sisältää välillisiä veroja, jotka olisi pitänyt vähentää.

([15]) https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (sivustolla käyty viimeksi 3.6.2020).

(143) Väite hyväksyttiin maakaasun osalta. Erityisten päätelmien asiaa koskevassa liitteessä ilmoitettiin selvästi, että komissio sisällytti välilliset verot vertailuarvoa koskeviin laskelmiin. Kyseinen vertailuarvo laskettiin uudelleen ja sitä oikaistiin alaspäin 3,23 yuanista 2,75 yuaniin kuutiometriä kohti. FSS:n polkumyyntimarginaalia tarkistettiin vastaavasti. Oikaisulla ei ollut vaikutusta STSS:n ja Zhenshin yksilöllisiin polkumyyntimarginaaleihin. Kahden yhteistyössä toimineen otoksen ulkopuolisen yrityksen polkumyyntimarginaalia oikaistiin vastaavasti.

(144) Lähteenä käytetyssä tietokannassa ei mainittu sähkön osalta välillisiä veroja. Komissio katsoi tämän vuoksi, että tariffiin ei sisältynyt välillisiä veroja. Koska FSS ei toimittanut vastakkaisia todisteita, väite todettiin perusteettomaksi. Vedestä ei veloiteta välillisiä veroja.

(145) Koska vääristymättömien kustannusten ja vertailuarvon laskemisesta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 179–183 kappaleessa esitetyt päätelmät, sellaisina kuin niitä oikaistiin edellä 127, 134, 137, 141 ja 143 kappaleessa.

(146) Ottaen huomioon kaikki asianomaisten osapuolten väitteiden jälkeen tehdyt oikaisut lopullisessa vaiheessa on yksilöity seuraavat tuotannontekijät, HS-koodit ja vääristymättömät normaaliarvot:

Taulukko 1

Tuotannontekijä	HS-koodi	Vääristymätön arvo	Yksikkö
Raaka-aineet/apumateriaalit			
Kvartsiitti	2506 20	1 662,69	CNY/t
Tulenkestävä savi	2508 30	4 012,56	CNY/t
Serpentiini	2516 90	4 172,45	CNY/t
Sulatettu magnesiumoksidi (magnesia); perkipoltettu (sintrattu) magnesiumoksidi, myös jos siinä on vähäisiä määriä muita ennen sintrausta lisättyjä oksideja; muu magnesiumoksidi, myös puhdas	2519 90	9 315,74	CNY/t
Fluorisälpä, jossa on enintään 97 painoprosenttia kalsiumfluoridia	2529 21	1 876,11	CNY/t
Rautamalmi, agglomeroimaton (jauhe); rautamalmi, palana	[ei saatavilla] (ks. 128 kappale)	548,90	CNY/t
Rautamalmi, agglomeroitu (sintteri)	2601 12	824,20	CNY/t
Kromimalmit ja -rikasteet	2610 00	4 437,72	CNY/t
Pihkahiili; koksihiili	2701 12	1 101,32	CNY/t
Laiha hiili; sähköhiili; kaasuhiili	2701 19	944,43	CNY/t
Koksi; koksijauhe; masuunikoksi	2704 00	2 503,14	CNY/t
Voiteluöljy	2710 19	80,05	CNY/t
Hiili	2803 00	10 484,38	CNY/t
Kalsium (lankana)	2805 12	37 565,18	CNY/t
Rikkihappo	2807 00	608,14	CNY/t
Typpihappo	2808 00	2 803,81	CNY/t
Fluorivetyhappo	2811 11	12 036,01	CNY/t
Vedetön ammoniakki	2814 10	2 085,04	CNY/t
Molybdeenioksidi tai -hydroksidi	2825 70	146 169,98	CNY/t

Tuotannontekijä	HS-koodi	Vääristymätön arvo	Yksikkö
Ferrosulfaatti	2830 90	100 236,10	CNY/t
Vetyperoksidi	2847 00	17 324,44	CNY/t
Sydänlanka; valujauhe	3824 99	16 490,97	CNY/t
Nikkeliä sisältävä harkkorauta (keskisuuri nikkelipitoisuus); nikkeliä sisältävä harkkorauta (alhainen nikkelipitoisuus)	[ei saatavilla] (Ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 192 kappale)	84 151,00 Oikaistu tosiasiallisen nikkelipitoisuuden mukaan ([1])	CNY/t
Ferromangaani, jossa on enemmän kuin 2 painoprosenttia hiiltä	7202 11	8 841,84	CNY/t
Ferromangaani, jossa on enintään 2 painoprosenttia hiiltä	7202 19	14 018,29	CNY/t
Ferropii, yli 55 prosenttia piitä	7202 21	13 848,56	CNY/t
Ferropiimangaani	7202 30	8 770,18	CNY/t
Ferrokromi, yli 4 prosenttia hiiltä	7202 41	10 288,69	CNY/t
Ferronikkeli	[ei saatavilla] (Ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 192 kappale)	21 879,38	CNY/t
Ferromolybdeeni	7202 70	141 697,92	CNY/t
Ferrovolframirauta	7202 80	217 629,37	CNY/t
Ferrotitaani	7202 91	28 149,49	CNY/t
Ferroniobium	[ei saatavilla] (Ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 192 kappale)	145 667,77	CNY/t
Ferroboori; ferropiikalsiumseos	7202 99	15 917,12	CNY/t
Valurautaromu	7204 10	987,48	CNY/t
Ruostumaton teräsromu	7204 21	7 166,20	CNY/t
Rautapohjaiset jätteet ja romu, ei kuitenkaan sorvaus- ja muut lastut, kaavinta- ja kuorimisjätteet, hiomajätteet, sahausjätteet, viilajauho, purseet ja jäysteet sekä leikkausjätteet; muuta materiaalia kuin valurautaa, seosterästä, tinattua rautaa tai terästä	7204 49	2 593,84	CNY/t
Rakeet, harkkorautaa, peilirautaa, rautaa tai terästä	7205 10	10 450,71	CNY/t
Jauheleikkaukseen tarkoitettu rautajauhe	7205 29	9 588,22	CNY/t
Sula rauta	[ei saatavilla] (Ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 192 kappale)	2 715,76	CNY/t
Betoniterästangot	7214 20	4 301,49	CNY/t
Teräskuulapuhalletut pelletit	7326 11	7 618,08	CNY/t
Kuparikatodit	7403 11	46 580,96	CNY/t

Tuotannontekijä	HS-koodi	Vääristymätön arvo	Yksikkö
Muut kuparitavarat; valetut, muotti- tai vapaataotut, mutta ei enempää valmistetut; pois lukien ketjut ja niiden osat	7419 91	300 346,61	CNY/t
Seostamaton nikkeli	7502 10	106 604,34	CNY/t
Nikkelijätteet ja -romu	7503 00	695,72	CNY/t
Tangot ja profiilit, nikkeliseosta	7505 12	187 405,08	CNY/t
Alumiiniharkot; raaka-alumiini, seostamaton	7601 10	17 191,65	CNY/t
Seostamaton alumiinilanka	7605 11	17 484,28	CNY/t
Alumiinilevyt ja -nauhat	7606 91	24 396,75	CNY/t
Molybdeenitangot	8102 95	887 517,09	CNY/t
Kobolttikivi ja muut koboltin valmistuksen välituotteet	8105 20	195 635,71	CNY/t
Titaanisieni	8108 20	78 477,42	CNY/t
Mangaani	8111 00	18 493,80	CNY/t
Grafiittielektrodit	8545 11	62 601,76	CNY/t
Levyaihio	[ei saatavilla] (Ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 192 kappale)	14 033,74	CNY/t
Työvoima			
Valmistussektorin työvoimakustannukset	[ei saatavilla]	33,88	CNY/tunti
Energia			
Sähkö	[ei saatavilla]	0,82	CNY/kWh
Maakaasu	[ei saatavilla]	2,75	CNY/m³
Vesi	[ei saatavilla]	68,88	CNY/m³
Argon	280 421	8,03	CNY/m³

([1]) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 192 kappaleen a alakohdassa selitetään, tämän vääristymättömän arvon perustana käytettiin Lontoon metallipörssiä, ja arvoa oikaistiin raaka-aineen nikkelipitoisuuden mukaan. Koska nikkelipitoisuus vaihteli otokseen valittujen yritysten välillä, täsmällinen vääristymätön arvo on ilmoitettu yrityskohtaisesti.

3.2.2.5 Tuotannon yleiskulut, myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä voitto

(147) Tuotannon yleiskulujen muodostaminen sekä normaaliarvoa koskevissa laskelmissa käytettyjen myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton lähde kuvattiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 201 ja 202 kappaleessa.

(148) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen STSS väitti, että sisällyttämällä yleiskuluihin tietyt tuotannontekijät väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 194 ja 201 kappaleessa kuvatulla tavalla komissio korotti keinotekoisesti tuotannon yleiskuluja ja siten lopullisia tuotantokustannuksia. Yritys toi lisäksi esiin, että komisiso ei esittänyt mitään näyttöä siitä, että nämä tuotannontekijät olisivat vääristyneitä.

(149) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Vääristymistä ei tarvita erillistä näyttöä sellaisten tuotannontekijöiden osalta, jotka siirretään tuotannon yleiskuluihin. Komissio selitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 103–157 kappaleessa selvästi, miksi kaikkia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kustannuksia, myös tuotannon yleiskuluihin siirrettyjen tuotantopanosten kustannuksia, pidetään vääristyneinä. Nämä tuotantopanokset olivat lisäksi mitättömän vähäisiä suhteessa kustannuksiin, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 194 kappaleessa selitetään, ja komissio siirsi ne tuotannon yleiskuluihin, koska otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät kyenneet määrittämään kulutuksen määrää kirjanpidossaan tai edustavassa maassa ei kyetty vahvistamaan asianmukaista vertailuarvoa.

(150) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen sekä FSS että STSS esittivät useita väitteitä normaaliarvoa koskevissa laskelmissa käytettyjen myynti-, yleis- ja hallintokustannusten sekä voiton tasosta.

(151) FSS väitti, että komissio ei antanut mitään oikeudellista tai tosiasioihin perustuvaa selitystä siitä, että myynti-, yleis- ja hallintokustannukset Kiinassa ovat vääristyneet. Kuten 149 kappaleessa jo selitettiin, tällaista erillistä näyttöä ei kuitenkaan tarvita tietyntyyppisistä kustannuksista, koska komissio päätteli selvästi, että kaikkiin tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kustannuksiin liittyy vääristymiä.

(152) Yritys väitti lisäksi, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen brasilialaisen tuottajan myynti-, yleis- ja hallintokustannuksista, joita käytettiin normaaliarvoa koskevissa laskelmissa, olisi vähennettävä yrityksen pääomakustannukset ja sen tytäryhtiöiden rahoituskustannukset.

(153) Komissio laski myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voiton prosentteina myytyjen hyödykkeiden valmistus- ja hankintakuluista julkisesti saatavilla olevien tietojen eli Aperam Inox do Sul S.A.:n tarkastettujen tilinpäätöstietojen perusteella. Saatavilla olevien tietojen perusteella ei voida päätellä, että osa rahoituskustannuksista ei liity tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen. FSS ei toimittanut mitään näyttöä tai viitteitä siitä, että nämä kustannukset olisi ilmoitettu liian suuriksi. Lisäksi on syytä huomata, että jos osa näistä rahoituskustannuksista vähennettäisiin, se alentaisi myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja korottaisi voittoa vastaavasti. Näin ollen lopputulos ei muuttuisi.

(154) STSS huomautti, että vaikka jotkin kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien työvoimakustannukset (esim. t&k- ja laadunvalvontaosaston työvoimakustannukset) siirrettiin valmistuskustannuksiin, ei ollut mitään näyttöä siitä, että tällaiset työvoimakustannukset eivät olisi sisältyneet edustavan maan tuottajan myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin, mikä olisi voinut johtaa näiden kustannusten kaksinkertaiseen huomioon ottamiseen normaaliarvon muodostamisessa.

(155) SSTS ei kuitenkaan toimittanut mitään näyttöä siitä, että tällaiset kustannukset olisivat sisältyneet edustavan maan tuottajan myynti- ,yleis- ja hallintokustannuksiin. Sen vuoksi komissio piti voimassa lähestymistapansa tältä osin.

(156) FSS otti vielä esiin WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2(iii) artiklan, jossa todetaan, että normaaliarvon muodostamiseksi voitto voidaan määrittää käyttämällä mitä tahansa muuta hyväksyttävää menetelmää ”edellyttäen, että siten määritetty voiton määrä ei ylitä voittoa, jonka muut viejät tai valmistajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla”. Yritys huomautti, että komissio ei ollut laskenut tällaista Kiinan sisäistä voiton ylärajaa, kun se sovelsi normaaliarvoa koskevissa laskelmissa edustavan maan yritykseen 7,65 prosentin voittoa.

(157) Vastauksena tähän väitteeseen komissio muistutti, että normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti, koska komissio päätteli, että ei ollut asianmukaista käyttää viejämaan kotimarkkinoiden hintoja ja kustannuksia maassa esiintyvien merkittävien vääristymien vuoksi, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 103–157 kappaleessa selitetään. Sen vuoksi kaikkia kustannuksia ja hintoja, mukaan lukien voittoa, joihin kotimaan kustannukset ja hinnat vaikuttavat, pidetään vääristyneinä. Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaan muodostettuun normaaliarvoon on sisällytettävä vääristymätön ja kohtuullinen määrä hallinto-, myynti- ja yleiskustannuksia sekä voittoa. Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan säännökset ovat täysin EU:n kansainvälisten velvoitteiden, myös kaikkien WTO:n polkumyyntisopimuksen asiaa koskevien määräysten, mukaisia, kuten 98 kappaleessa selitetään. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(158) Koska tuotannon yleiskuluista, myynti-, yleis- ja hallintokustannuksista ja voitosta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 201 ja 202 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.2.2.6 Normaaliarvon laskeminen

(159) Koska normaaliarvon laskemisesta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 203–210 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

3.2.3 *Vientihinta*

(160) Koska vientihinnan määrittämisestä ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 211–213 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

3.2.4 *Vertailu*

(161) Komissio vertasi normaaliarvoa ja kiinalaisten otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 214–216 kappaleessa kuvataan.

(162) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen STSS vastusti sitä, että komissio vähensi tietyt rahtiin liittyvät kulut vientihinnasta, vaikka näitä kuluja ei vähennetty edustavan maan tuottajan myynti-, yleis- ja hallintokustannuksista.

(163) STSS ei kuitenkaan toimittanut mitään näyttöä siitä, että tällaiset kulut olisivat sisältyneet edustavan maan tuottajan myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(164) STSS:n vientihinnan laskemista varten komissio teki perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun myyntiin, joka tapahtui toisessa maassa sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan kautta. Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen kyseinen vientiä harjoittava tuottaja vastusti tätä oikaisua ja väitti, että tuottaja ja siihen etuyhteydessä oleva kolmannessa maassa sijaitseva kauppias muodostavat yhden taloudellisen yksikön, jossa etuyhteydessä oleva kauppias hoitaa sisäisen myyntiosaston tehtäviä. Vientiä harjoittava tuottaja pyysi näin ollen komissiota olemaan tekemättä tätä oikaisua.

(165) Komissio muistutti, että EU:n oikeuskäytännön mukaan kyseessä on yksi taloudellinen yksikkö, kun tuottaja siirtää yleensä sisäiselle myyntiosastolle kuuluvia tehtäviä tuotteidensa osalta jakeluyritykselle, johon sillä on taloudellinen määräysvalta. ([16]) Unionin tuomioistuin on myös todennut, että ”unionin toimielimet ovat velvollisia ottamaan huomioon kaikki merkitykselliset tekijät, joiden avulla voidaan ratkaista, harjoittaako jakeluyhtiö kyseisen tuottajan integroidun myyntiosaston toimintaa tai ei”. ([17])

(166) Komissio analysoi käytettävissään olevaa näyttöä ja teki jäljempänä esitettävät päätelmät. Komissio totesi yritysrakenteen osoittavan, että ryhmän sisällä on useita myyntiyrityksiä, mukaan lukien etuyhteydessä oleva kauppias, jota kiistanalainen oikaisu koskee. Komissio vahvisti näin ollen, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen unioniin suuntautuvassa myynnissä oli osallisena useampi kuin yksi etuyhteydessä oleva yritys. Komissio arvioi vientiä harjoittavan tuottajan ja kyseisen etuyhteydessä olevan kauppiaan välisiä sopimuksia ja yksilöi tiettyjä määräyksiä, jotka koskivat tuottajan ja etuyhteydessä olevan kauppiaan välistä yhteyttä ja joita on vaikea sovittaa yhteen sen kanssa, että yritykset muodostaisivat yhden taloudellisen yksikön. ([18])

(167) Komissio totesi myös, että myyntiin liittyvistä näkökohdista ei vastannut kyseinen etuyhteydessä oleva kauppias, vaan vastuussa oli toinen osasto. Lisäksi kyseisen etuyhteydessä olevan kauppiaan yhtiöjärjestys ja toimilupa sisälsivät tiettyjä määräyksiä, jotka eivät yleensä kuulu sisäisen myyntiosaston hoitamiin tehtäviin. ([19]) Kyselyvastauksessa kuvattu tuottajan ja etuyhteydessä olevan kauppiaan neuvotteluprosessi, etenkin myyntiehtojen osalta ([20]), synnytti myös vakavia lisäepäilyjä siitä, että ne muodostaisivat yhden taloudellisen yksikön. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(168) Sen varmistamiseksi, että normaaliarvo ilmoitettiin samalla verotustasolla kuin vientihinta, normaaliarvoa oikaistiin ylöspäin arvonlisäveron sen osan verran, joka on veloitettu tutkimuksen kohteena olevan tuotteen viennistä ja jota ei palautettu kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille. Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen FSS ja STSS vastustivat tätä oikaisua. Yritykset väittivät, että oikaisu ei joko ole lainkaan perusteltu, koska komissio ei käyttänyt Kiinan kotimarkkinahintoja normaaliarvona, tai se olisi tehtävä tosiasiallisiin tuotantokustannuksiin eikä vääristymättömiin kustannuksiin.

([16]) Asiat C-191/09 P ja C-200/09 P, neuvosto ja komissio v, Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, 55 kohta.
([17]) Asia C-468/15 P, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v. Euroopan unionin neuvosto, 43 kohta.
([18]) Luonteeltaan luottamuksellisia lisätietoja esitetään erityisissä päätelmissä.
([19]) Tietojen luottamuksellisuuden vuoksi yksityiskohtaisempi selitys annetaan yrityskohtaisissa päätelmissä.
([20]) Tietojen luottamuksellisuuden vuoksi yksityiskohtaisempi selitys annetaan yrityskohtaisissa päätelmissä.

(169) Komissio oikaisi normaaliarvoa yleisen tuomioistuimen asiassa T-423/09 ([21]) antaman tuomion mukaisesti. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(170) Koska vertailusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 214–216 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

3.2.5 *Polkumyyntimarginaalit*

(171) Komissio otti huomioon jotkin STSS:n ja FSS:n huomautukset ja laski yritysten polkumyyntimarginaalit uudelleen, kuten 121–170 kappaleessa selitetään.

(172) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden kiinalaisten yritysten (Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd ja Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.) polkumyyntimarginaali on otokseen valittujen yritysten kahden yksittäisen polkumyyntimarginaalin painotettu keskiarvo, ja sitä oikaistiin vastaavasti.

(173) Komissio piti kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyön korkeaa astetta – niiden osuus kaikesta tutkimuksen kohteena olevan tuotteen Kiinasta unioniin suuntautuvasta viennistä oli 92 prosenttia – asianmukaisena, jotta voitiin määrittää kaikkiin muihin (yhteistyöstä kieltäytyneisiin) vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettava jäännöspolkumyyntimarginaali. Komissio katsoi, että kaikkiin muihin yrityksiin sovellettava polkumyyntimarginaali oli asianmukaista asettaa tasolle, joka vastaa otokseen valittujen kiinalaisten yritysten korkeinta yksilöllistä polkumyyntimarginaalia, pois lukien yritys, johon sovellettiin 18 artiklaa, kuten 77–82 kappaleessa selitetään.

(174) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)
Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd ([1])	106,5
Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	57,1
Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7
Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,3
Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3
Kaikki muut yritykset	106,5

([1]) Marginaalia sovelletaan kaikkiin muihin tutkimuksen kohteena olevaa tuotteen TISCO-ryhmään kuuluviin kiinalaisiin tuottajiin, jotka luetellaan asetuksen artiklaosassa.

(175) Yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskelmat, joissa otettiin huomioon alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien esittämien huomautusten seurauksena tehdyt korjaukset ja oikaisut, ilmoitettiin kyseisille yrityksille.

3.3 **Taiwan**

3.3.1 *Normaaliarvo*

(176) Normaaliarvon laskemista koskevat tarkemmat tiedot esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 227–237 kappaleessa.

(177) Ennen päätelmien ilmoittamista ja alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Yusco-ryhmä väitti, että komissio oli virheellisesti hylännyt sen oikaisupyynnöt, jotka koskivat valuuttakurssien erojen huomioon ottamista myynti-, yleis- ja hallintokustannusten osuutta koskevissa laskelmissa ja kierrätysromun kustannusten vähentämistä raaka-ainekustannuksista. Komissio tutki näitä pyyntöjä.

([21]) Asia T-423/09, Dashiqiao v. neuvosto, tuomio annettu 16.12.2011, ECLI:EU:T:2011:764, 34–50 kohta.

(178) Toistettu pyyntö tehdä oikaisu valuuttakurssien erojen huomioon ottamiseksi myynti-, yleis- ja hallintokustannusten osuutta koskevissa laskelmissa hylättiin, koska Yusco ei kyennyt perustelemaan, että erot liittyivät kotimarkkinamyyntiin. Väite toistettiin lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen mutta jälleen ilman näyttöä. Ottaen kuitenkin huomioon hiljattain toimitetut argumentit, jotka voitiin sovittaa yhteen tarkastuskäynnin aikana toimitettujen tietojen kanssa, kierrätysromua koskeva oikaisu, joka koski sekä Yuscoa että siihen etuyhteydessä olevaa tuottajaa Tang Engiä, hyväksyttiin. Tarkistetut valmistuskustannukset otettiin huomioon tarkistetuissa polkumyyntilaskelmissa.

(179) Ennen päätelmien ilmoittamista ja alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Walsin väitti, että komissio hylkäsi virheellisesti sen oikaisupyynnöt, jotka koskivat jätekulutushyödykkeiden myyntiä, raaka-ainekustannuksia fyysisen inventaarion jälkeen sekä jalostuskustannuksia Taichungin tuotantolaitoksella. Waisin vastusti myös komission päätöstä olla ottamatta normaaliarvon määrittämisessä huomioon vientiin tarkoitettua kotimarkkinamyyntiä tullivalvonnassa oleville tehtaille ja satamiin. Komissio tutki näitä pyyntöjä.

(180) Mitä tulee pyyntöön, joka koskee normaaliarvon oikaisemista jätekulutushyödykkeiden myynnin osalta, komissio piti sitä Walsinin toimittamien selvennysten perusteella perusteltuna ja hyväksyi sen, koska Walsin osoitti, että näitä jätekulutushyödykkeitä ei voitu sisällyttää uudestaan tuotantoon ja ne myytiin kuluttajille.

(181) Pyynnöstä, joka koski raaka-ainekustannusten oikaisemista fyysisen inventaarion jälkeen, komissio arvioi toimitettuja lisätietoja ja päätti vahvistaa alustavan päätelmänsä hylätä tämä oikaisupyyntö, koska yritys ei kyennyt perustelemaan inventaarioerojen alkuperää. Eroja ei ollut myöskään kirjattu kustannuslaskentajärjestelmään, eikä oikaisua voitu sovittaa yhteen koetaseen eikä kyselyvastausten kanssa.

(182) Mitä tulee pyyntöön, joka koski jalostuskustannusten oikaisemista Taichungin tuotantolaitoksessa vähentämällä tuotantolaitoksen tuottama arvioitu voitto, komissio piti sitä perusteettomana. Walsin ei pystynyt osoittamaan, että hehkutus- ja peittauskustannusten sisäinen laskutus kattoi pelkästään kustannukset eikä sisältänyt lainkaan voittomarginaalia, eikä pyydettyä oikaisua ollut kirjattu yrityksen kustannuslaskentajärjestelmään.

(183) Mitä tulee pyyntöön, joka koski tullivalvonnassa oleville tehtaille ja satamiin suuntautuneen myynnin sisällyttämistä normaaliarvon määrittämiseen, komissio hylkäsi tämän pyynnön. Yritys itsekin piti tätä myyntiä välillisenä vientimyyntinä kyselyvastauksessaan, minkä vuoksi sitä ei ollut ilmoitettu kotimarkkinamyynnissä. Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Walsin muutti kantaansa ja väitti, että myyntiä olisi pidettävä kotimaiseen kulutukseen tarkoitettuna, koska se ei tiennyt, kulutetaanko tuotteet lopulta kotimarkkinoilla vai viedäänkö ne. Koska asiasta ei saatu konkreettisempaa tietoa, komissio ei kyennyt määrittämään toimitetun näytön perusteella, kulutettiinko tuotteet kotimarkkinoilla vai vietiinkö ne. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa säädetty sanamuoto ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu” ei perustu myyjän subjektiiviseen aikomukseen tai siihen, että vientiä harjoittava tuottaja ei tiedä, viekö kauppias/tullivalvonnassa oleva tehdas tuotteen myöhemmin, vaan tuotteen objektiiviseen määräpaikkaan, objektiiviseen tosiseikkaan, joka voidaan vahvistaa millä tahansa hetkellä siihen asti, että lopullinen määräpaikka saavutetaan ja tavarat myydään kulutukseen kotimarkkinoilla. Sen vuoksi väite hylättiin.

(184) Koska muita pyyntöjä ei saatu, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 227–237 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

3.3.2 *Vientihinta*

(185) Koska vientihinnasta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 238 ja 239 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

3.3.3 *Vertailu*

(186) Koska vertailusta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 238 ja 239 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

3.3.4 *Polkumyyntimarginaalit*

(187) Yhteistyöastetta tässä tapauksessa pidettiin korkeana, eikä muita vientiä harjoittavia tuottajia voitu yksilöidä. Tämän vuoksi komissio piti edustavana, että jäännöspolkumyyntimarginaali asetetaan sen vientiä harjoittavan tuottajan tasolle, jonka polkumyyntimarginaali oli korkein. Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)
Yieh United Steel Co. ja Tang Eng Iron Works Co., Ltd	4,1
Walsin Lihwa Co.	7,5
Kaikki muut yritykset	7,5

4. **VAHINKO**

4.1 **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(188) Koska unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmästä ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 246–248 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.2 **Unionin markkinoiden määrittäminen**

(189) Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja FSS väitti, että unionin tuotannonalan tuotantomäärä perustui kytkösmarkkinoiden kysyntään eikä vapaiden markkinoiden myyntiin, joka edusti vain murto-osaa kokonaistuotannosta. FSS:n mukaan tästä oli osoituksena se, että unionin tuotannonalan tuotantomäärä kohosi vuosien 2016 ja 2017 välillä, vaikka myynti vapailla markkinoilla väheni 94 000 tonnia.

(190) Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja STSS väitti vapaiden ja kytkösmarkkinoiden suhteesta, että markkinaosuuden arvioinnissa pitäisi ottaa huomioon, että unionin tuotannonalan markkinaosuus vapailla markkinoilla oli 62 prosenttia, mutta segmentin osuus unionin koko markkinoista oli vain noin 22 prosenttia. Näin ollen loput 78 prosenttia markkinoista muodostivat kytkösmarkkinat, joilla unionin tuotannonalan markkinaosuus oli 100 prosenttia. Lisäksi STSS:n mukaan tarkastelussa olisi otettava huomioon ainoa markkinaosuus, joka päinvastoin kasvoi, eli Indonesian markkinaosuus.

(191) Nämä väitteet oli hylättävä. Vain vertikaalisesti integroituneiden tuottajien, kuten otokseen valittujen unionin tuottajien, myynti vapailla markkinoilla on suorassa kilpailussa tuonnin kanssa, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 251 ja 252 kappaleessa todetaan. Sen vuoksi komission vakiintuneena käytäntönä on ollut ottamatta huomioon kytkösmarkkinoiden tuotantoa ja myyntiä joidenkin vahinkoindikaattoreiden osalta tällaisissa tapauksissa, koska kytkösmarkkinat on suojattu tuonnilta. Koska sekä kytkösmarkkinoille että vapaille markkinoille tarkoitettuja tuotteita tuotetaan samoilla tuotantolinjoilla, tuotantoa ja tuotantokapasiteettia koskevaan analyysiin olisi kuitenkin sisällytettävä myös kytkösmarkkinoille tarkoitetut tuotteet. Terästeollisuuden kaltaisella pääomavaltaisella sektorilla kapasiteetin käyttöaste olisi pidettävä mahdollisimman korkeana, jotta voidaan vähentää kiinteitä kustannuksia ja pitää tuotantokustannukset mahdollisimman alhaalla. Yksittäisten viejämaiden markkinaosuuden kehitystä ei myöskään pitäisi tarkastella erikseen, koska tässä tutkimuksessa kaikista asianomaisista maista tulevan tuonnin kumulatiivisen arvioinnin edellytykset täyttyvät (ks. 4.4 jakso).

(192) Koska unionin markkinoiden määrittelystä ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 249–255 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.3 **Unionin kulutus**

(193) Koska unionin kulutuksesta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 256–262 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4 **Tuonti asianomaisista maista**

(194) Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja FSS väitti, että Kiinasta, Indonesiasta ja Taiwanista tulevan tuonnin kumulointi oli epäjohdonmukaista. Koska tämä polkumyynnin vastainen tutkimus oli käynnissä samaan aikaan kun samaa tuotetta koskeva tukien vastainen tutkimus, vahingon arvioinnin olisi oltava sama molemmissa tapauksissa. Taiwan ei kuitenkaan ollut asianomainen maa erillisessä tukien vastaisessa tutkimuksessa. Sen vuoksi kumulatiivinen arviointi tässä polkumyyntitutkimuksessa, mukaan lukien tuonti Taiwanista, olisi myöhemmin ristiriidassa tukien vastaisessa tutkimuksessa tehdyn kumulatiivisen arvioinnin kanssa, jos Kiinasta ja Indonesiasta tuleva tuonti kumuloitaisiin mutta Taiwanista tulevaa tuontia ei. Lisäksi FSS totesi, että Kiinasta ja Indonesiasta tulevan tuonnin kumulointi ei ole perusteltua. Kiinata tuleva tuonti väheni mutta Indonesiasta tuleva tuonti lisääntyi, mikä väitetysti osoittaa, että Kiinasta tuleva tuonti ei kilpaillut Indonesiasta tulevan tuonnin kanssa. Lisäksi vuonna 2017, jolloin Kiinasta tuleva tuonti oli määrällisesti suurinta (markkinaosuus oli 21 prosenttia) ja Indonesiasta ei tullut tuontia markkinoille, unionin tuotannonalalla oli myynti- ja kannattavuustietojen perusteella paras vuosi. Nämä väitteet oli hylättävä.

(195) Ensinnäkään ei ole epäjohdonmukaista, että tässä tutkimuksessa arvioidaan kumulatiivisesti kolmesta maasta eli Kiinasta, Indonesiasta ja Taiwanista tulevaa tuontia mutta erillisessä tukien vastaisessa tutkimuksessa ainoastaan kahdesta maasta eli Kiinasta ja Indonesiasta tulevaa tuontia. Kukin tapaus arvioidaan erikseen. Molemmissa tapauksissa tuonnin kumulatiivisen arvioinnin oikeudelliset edellytykset täyttyvät.

(196) Mitä tulee komission päätökseen arvioida asianomaisista maista tulevaa tuontia kumulatiivisesti tässä polkumyynti-tutkimuksessa, on syytä muistaa, että tuonti kustakin näistä kolmesta maasta lisääntyi tarkastelujaksolla. Vaikka Kiinasta tuleva tuonti kehittyi tarkastelujaksolla eri tavalla kuin Indonesiasta tuleva tuonti, perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaiset kumulatiivisen arvioinnin edellytykset täyttyivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 269 kappaleessa esitetyistä syistä.

(197) Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja STSS väitti, että Kiinasta, Indonesiasta ja Taiwanista tulevan tuonnin kumulointi ei ollut perusteltua, koska kilpailuolosuhteet Kiinan ja Taiwanin osalta olivat erilaiset kuin Indonesian osalta. Indonesia saa esteettömästi nikkeliä, joka on yksi ruostumattoman teräksen pääraaka-aineista, kun taas Kiinan ja Taiwanin on nojauduttava tuontiin, jota oli vähemmän saatavilla kuin aiemmin Indonesian vientikiellon takia. Raaka-aineiden samanlainen saatavuus ei kuulu perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädettyihin kumulatiivisen arvioinnin edellytyksiin. Eri maiden viejiin saattaa kohdistua erilaisia edellytyksiä tuotantopanosten (kuten raaka-aineiden tai henkilöresurssien) hankinnan suhteen, mutta ne voivat silti kilpailla keskenään samoista myyntikohteista tuotospuolella. Näin on tässä tapauksessa, mitä osoittaa se, että yksi merkittävä yhteistyössä toiminut käyttäjä toi merkittäviä määriä Kiinasta, Indonesiasta ja Taiwanista.

(198) Vientiä harjoittava tuottaja STSS väitti vielä, että unionin tuotannonalan myyntihinnat ja Kiinasta tulevan tuonnin määrät kasvoivat samaan aikaan eli vuonna 2017. Myöskään Kiinasta tulevan tuonnin määrien ja unionin tuotannonalan myyntimäärien välillä ei ollut korrelaatiota. Kiinasta tulevan tuonnin vähäinen kasvu tarkastelu-jaksolla (+ 28 000 tonnia) ei matemaattisesti voinut aiheuttaa unionin tuottajien yli nelinkertaista myynnin vähenemistä avoimilla markkinoilla (– 116 000 tonnia). Lisäksi Kiinasta tulevan tuonnin osuus oli vain 4,6 prosenttia unionin kokonaiskulutuksesta tutkimusajanjaksolla.

(199) Nämä väitteet hylättiin. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 263–270 kappaleessa todetaan, Kiinasta tulevaa tuontia ei pitäisi arvioida erikseen vaan kumuloituna Indonesiasta ja Taiwanista tulevan tuonnin kanssa. Asianomaisista maista tuleva kumuloitu tuonti lisääntyi tarkastelujaksolla 147 000 tonnia, mikä ylittää selvästi unionin tuotannonalan 116 000 tonnin menetyksen samalla kaudella. Lisäksi Kiinasta tulevan tuonnin – vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin seurauksena – markkinaosuus tutkimusajanjaksolla oli 18,3 prosenttia eikä 4,6 prosenttia, joka olisi Kiinan markkinaosuus, jos kytkösmarkkinoiden määrä lisättäisiin unionin markkinoihin tässä tutkimuksessa.

(200) Koska asianomaisista maista tulevasta tuonnista ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 263–270 kappaleessa esitetyt kaikki muut päätelmät.

4.4.1 *Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(201) Koska asianomaisista maista tulevan tuonnin määrästä ja markkinaosuudesta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti kaikki väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 271–277 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.5 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.5.1 *Yleiset huomautukset*

(202) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 278–282 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.5.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

(203) Indonesian viranomaiset väittivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukon 7 perusteella, että unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetin kasvu osoittaa tuotannonalan olevan erinomaisessa kunnossa. Sama väite esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Komissio toteaa, että tuotantokapasiteetti kasvoi 1 prosentin tarkastelujaksolla, mikä tukee päätelmää, jonka mukaan tuotantokapasiteetti pysyi käytännössä vakaana tarkastelujakson aikana (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 284 kappale). Näin ollen väite katsottiin perusteettomaksi.

(204) STSS toi esiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukkoon 8 viitaten unionin tuottajien kytkösmarkkinakäytön ja myyntimäärien laskun vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä ja katsoi sen johtuvan suhteettoman suurten kytkösmarkkinoiden supistumisesta. Tämä väite hylättiin. Komissio huomautti, että vapaiden markkinoiden ja kytkösmarkkinoiden määrien kehityksen välillä ei ole yhteyttä, etenkään siksi, että unionin tuotannonalan käyttämätön kapasiteetti oli yli 30 prosenttia koko tarkastelujakson ajan. STSS:n väite vaikuttaa lisäksi virheelliseltä, koska kytkösmarkkinoiden kehitys oli vakaata tarkastelujaksolla (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukko 9 ja johdanto-osan 290–292 kappale) ja unionin tuotannonala menetti merkittävästi markkinaosuutta (9,3 prosenttiyksikköä) vapailla markkinoilla samalla kaudella.

(205) Indonesian viranomaiset huomauttivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukkoon 10 liittyen, että tuottavuuden heikkeneminen johtui työllisyyden kasvusta. Sama väite esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Ei kuitenkaan voida päätellä, että tuottavuuden aleneminen, vaikka se johtuisi työllisyyden hienoisesta 4 prosentin kasvusta tarkastelujaksolla, olisi vastuussa unionin tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta. Muut indikaattorit osoittavat merkittävää vahinkoa, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 307–310 kappaleessa esitetään. Komissio muistutti, että perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

(206) Indonesian viranomaiset väittivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukkoon 14 liittyen, että unionin tuottajien kytkösmarkkinamyynnin vaikutusta ei ollut otettu huomioon kannattavuuden arvioinnissa. Sama väite esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Tämä väite hylättiin. Komissio muistutti, että jos tuotannonala harjoittaa tuotantoa sekä vapailla markkinoilla myytäväksi että kytkösmarkkinoilla käytettäväksi, tavanomaisen käytännön mukaisesti jälkimmäinen jätetään tutkimuksen ulkopuolelle arvioitaessa useita vahinkotekijöitä. Tämä selitettiin perusteellisesti jo väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 254 ja 255 kappaleessa.

(207) Indonesian viranomaiset väittivät vielä, että unionin tuotannonalan vapailla markkinoilla tapahtuneen myynnin osuus oli liian pieni (20 prosenttia unionin kokonaismyynnistä) verrattuna kytkösmarkkinoiden kulutukseen, jotta se olisi vaikuttanut unionin tuotannonalan kokonaistilanteeseen, minkä vuoksi vahinkoa ei aiheutunut. Sama väite esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Kuten jo 191 kappaleessa mainitaan, komissio muistutti, että jos tuotannonala harjoittaa tuotantoa sekä vapailla markkinoilla myytäväksi että kytkösmarkkinoilla käytettäväksi, tavanomaisen käytännön mukaisesti jälkimmäinen jätetään tutkimuksen ulkopuolelle arvioitaessa useimpia vahinkotekijöitä. Seuraavien unionin tuotannonalaan liittyvien taloudellisten indikaattorien osalta todettiin, että tarkoituksenmukaisessa analyysissa ja arvioinnissa on keskityttävä vapailla markkinoilla vallitsevaan tilanteeseen: myyntimäärä ja -hinnat unionin markkinoilla, markkinaosuus ja kannattavuus. Mikäli mahdollista ja perusteltua, näitä tietoja verrattiin tämän jälkeen kytkösmarkkinoita koskeviin tietoihin, jotta unionin tuotannonalan tilanteesta saatiin täysipainoinen kuva.

(208) Koska makrotaloudellisista indikaattoreista ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 283–296 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.5.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

(209) Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja FSS väitti, että komissio teki päätelmänsä päästä päähän -analyysin perusteella arvioimatta positiivista kehitystä unionin tuotannonalan tilanteessa myyntihintojen osalta vuoteen 2018 asti eli suurimmalta osalta tarkastelujaksoa ja ottamatta huomioon, että myynti väheni, kun unionin tuotannonalan tilanne oli kannattavin. FSS:n mukaan komissio ei voi tehdä vahinkoa koskevia päätelmiään sillä perusteella, että unionin tuotannonalan myyntihinnat alenivat 4 prosenttia vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä, kun kustannukset alenivat 2 prosenttia samalla kaudella. Toisin sanoen merkittävää vahinkoa koskeva päätelmä ei voida perustella hinnan 2 prosentin nettomääräisellä alenemisella yksittäisellä kaudella (tutkimusajanjaksolla). Lisäksi FSS väitti, että unionin tuotannonala myi vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä hinnoilla, jotka ylittivät sen tuotantokustannukset. Kyseinen väite oli hylättävä. Komissio oli samaa mieltä siitä, että vuosina 2016–2018 hinnat ja kustannukset kehittyivät rinnakkain (molemmat kohosivat 22 prosenttia), mutta tämä ei pätenyt enää vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä, jolloin hinnat putosivat 5 prosenttiyksikköä mutta kustannukset vain 2 prosenttiyksikköä. Kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen markkinat ovat erittäin hintaherkät, eikä unionin tuotannonalalla ollut – alhaisin polkumyyntihinnoin tulevan tuonnin voimakkaan kasvun vuoksi – muuta vaihtoehtoa kuin olla ottamatta täysin huomioon kustannusten kohoamista myyntihintoja asettaessaan. Tämä johti sen rahoitusindikaattoreiden merkittävään heikkenemiseen, ja esimerkiksi sen voitot putosivat 5,1 prosentista 3,5 prosenttiin, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukossa 14 osoitetaan.

(210) Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja FSS väitti, että unionin tuotannonalan tuotantokustannukset kohosivat eniten vuosien 2016 ja 2017 välillä. Samalla kaudella asianmaisista maista tulevan tuonnin määrä lisääntyi eniten ja tämän tuonnin ja unionin tuotannonalan myynnin hintojen ero oli noin 200 euroa tonnia kohti, kuten tutkimusajanjaksollakin. Vuosien 2016 ja 2017 välillä unionin tuotannonala kykeni kuitenkin kohottamaan myyntihintojaan 19 prosenttia ja siirtämään kustannusten kohoamisen kokonaan asiakkailleen. Tämä väite hylättiin. Vuosien 2016 ja 2017 välillä hintojaan nostivat unionin tuottajien lisäksi myös viejämaiden tuottajat, 21 prosenttia tai 316 euroa tonnia kohti (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukko 6). Tämä osoittaa, että vakaan kysynnän markkinaympäristössä unionin tuottajat kykenivät hyödyntämään suuntausta vain osittain, koska niihin kohdistui jo painetta asianomaisista maista tulevasta tuonnista, joka alitti unionin tuotannonalan myyntihinnat. Tämän paineen vuoksi ja säilyttääkseen kannattavuustasonsa unionin tuotannonala menetti merkittävästi markkinaosuuttaan asianomaisista maista tulevalle tuonnille vuosina 2016–2017.

(211) Kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien FSS:n ja STSS:n mukaan unionin tuotannonala väitti, että sen voitot olivat tutkimusajanjaksolla huomattavasti pienemmät kuin vuonna 2016, mutta sen investoinnit olivat 57 prosenttia suuremmat kuin vuonna 2016. Tätä seikkaa on jo käsitelty väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 306 kappaleessa. Komissio muistutti, että investointitasojen kohoaminen ei näkynyt vastaavana kapasiteetin kasvuna (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukko 7). Näin ollen investoinneilla pyrittiin vain säilyttämään olemassa oleva kapasiteetti ja korvaamaan tarvittavia tuotantoresursseja.

(212) STSS väitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukkoon 11 liittyen, että unionin tuottajien myyntihintojen vähäistä alenemista vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä olisi tarkasteltava Indonesiasta alhaisin hinnoin tulevan tuonnin äkillisen lisääntymisen yhteydessä. Komissio muistuttaa, että kaikista kolmesta asianomaisesta maasta tulevan tuonnin kumulatiivisen arvioinnin edellytykset täyttyivät, minkä vuoksi tuontia yhdestä maasta ei voida tarkastella erillään muista asianomaisista maista tulevasta tuonnista.

(213) Indonesian viranomaiset väittivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukkoon 13 liittyen, että varastojen pieneneminen vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä viittasi unionin tuotannonalan positiiviseen myyntitulokseen. Sama väite esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Tämä väite hylättiin. Myynti unionin vapailla markkinoilla väheni 13 prosenttia tarkastelujaksolla, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukosta 8 käy ilmi. Indonesian väittämä varastojen vähäinen pieneneminen kyseisellä ajanjaksolla ei ollut edustavaa eikä sen perusteella voida kyseenalaistaa todettua myyntisuuntausta.

(214) Indonesian viranomaiset väittivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukkoon 14 liittyen, että unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtui vuonna 2017 tehdyistä suurista investoinneista, jotka muodostivat taloudellisen rasitteen jälkeenpäin eli vuonna 2018 ja tutkimusajanjaksolla. Sama väite esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Tämä väite hylättiin. Investoinnit rahoitetaan tyypillisesti kertyneillä käteistuotoilla tai lainoilla. Investointien poistot ulottuvat pitkälle ajanjaksolle, vähintään viiden vuoden ajalle, kun

tarkastellaan niiden kustannuksia ja vaikutusta voittoihin. Tämän seurauksena voiton vähenemistä yli 50 miljoonalla eurolla, kuten vuosien 2017 ja 2018 välillä, tai jopa yli 80 miljoonalla eurolla, kuten vuoden 2017 ja tutkimusajanjakson lopun välillä, ei voida liittää vuonna 2017 tehtyihin investointeihin, jotka olivat kokonaisuudessaan 48 miljoonaa euroa mutta jotka poistettiin viiden vuoden aikana.

(215) Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja STSS väitti, että noin 70 prosentin kapasiteetin käyttöaste ei ollut merkki vahingosta, koska se vastasi keskimääräistä kapasiteettia, joka on vahvistettu kaikilla terässektoreilla suojatoimenpiteitä koskevissa tutkimuksissa. Tämä väite hylättiin. Komissio huomautti ensinnäkin, että unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste laski tarkastelujaksolla 69 prosentista 66 prosenttiin. Toiseksi, polkumyynti- ja suojatoimenpidetutkimuksiin sovelletaan eri lainsäädäntökehystä. Suojatoimenpiteitä koskevassa tutkimuksessa tehtyjä havaintoja tai päätelmiä ei näin ollen voida siirtää sellaisenaan polkumyyntitutkimukseen. Komission on arvioitava kaikki merkitykselliset taloudelliset tekijät ja indikaattorit, joilla on vaikutusta tuotannonalan tilanteeseen perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti, ja vaikka yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva. tässä tutkimuksessa kapasiteetin käyttöasteen kehitys sekä taso viittaavat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaan vahinkoon.

(216) Koska mikrotaloudellisista indikaattoreista ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 297–306 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.5.4 *Vahinkoa koskevat päätelmät*

(217) Koska vahinkoa koskevista päätelmistä ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 307–310 kappaleessa esitetyt päätelmät.

5. **SYY-YHTEYS**

5.1 **Polkumyyntituonnin vaikutukset**

(218) Vientiä harjoittava tuottaja FSS väitti 189 kappaleessa esitetyn väitteen lisäksi, että unionin tuotannonalan myynnin (–94 000 tonnia) ja markkinaosuuden (-7,3 %) väheneminen oli selvintä vuonna 2017. Unionin tuotannonalalle ei kuitenkaan aiheutunut vahinkoa kyseisenä vuonna, vaan se sai poikkeuksellisia voittoja. FSS:n mukaan tuonnin kasvu johtui siitä, että unionin tuotannonala veti vapaaehtoisesti myyntiä pois unionin vapailta markkinoilta (mikä johtui keskittymisestä jatkojalostukseen). Tämä väite hylättiin. Ei voida katsoa, että unionin tuotannonalaan kohdistui minkäänlaista painetta vetää myyntiä pois vapailta markkinoilta. Päinvastoin, unionin tuotannonalalla oli koko tarkastelujakson ajan runsaasti käyttämätöntä kapasiteettia myydä vapailla markkinoilla suurempia määriä kuin se myi (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 283–285 kappale ja taulukko 7).

(219) Indonesian viranomaiset väittivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukkoon 7 liittyen, että asianomaisista maista tulevan tuonnin lisääntymisellä ei ollut mitään merkittävää vaikutusta unionin tuotannonalan tuotantoon, koska se väheni vain 3 prosenttia tarkastelujaksolla. Sama väite esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Komissio totesi, että 3 prosentin väheneminen ei ole merkityksetön, joskin muiden vahinkotekijöiden suuntaus heikkeni vielä enemmän tarkastelujaksolla, ja viittasi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 307–311 kappaleeseen.

(220) Indonesian viranomaiset väittivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukkoon 8 liittyen, että unionin tuotannonalan myynti vapailla markkinoilla vakiintui vuoden 2017 jälkeen ja lisääntyi vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä, mikä osoittaa, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnilla ei ollut mitään vaikutusta unionin tuotannonalan myyntiin. Sama väite esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Komissio totesi, että unionin tuotannonalan markkinaosuus laski vuosien 2016 ja 2017 välillä 71,2 prosentista 63,9 prosenttiin ja että lasku vuoden 2017 ja tutkimusajanjakson välillä 63,9 prosentista 61,9 prosenttiin ei ollut näin näkyvä. Lasku oli kyllä merkittävämpi tarkastelujakson alkupuoliskolla, mutta ei voida katsoa, että unionin tuotannonalan markkinaosuus olisi palannut terveelle tasolle, koska se putosi kokonaisuudessaan 71,2 prosentista 61,9 prosenttiin. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(221) Kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat FSS ja STSS väittivät, että Kiinasta tuleva tuonti ei aiheuttanut vahinkoa unionin tuottajille, mutta Indonesiasta tuleva tuonti teki niin. Ne väittivät, että Kiinasta tuleva tuonti ei vaikuttanut unionin tuottajien voittoihin, koska voitot putosivat vuosien 2017 ja 2018 välillä 10,2 prosentista 5,1 prosenttiin, mikä osui yksiin Indonesiasta tulevan tuonnin äkillisen kasvun kanssa, kun taas samaan aikaan Kiinasta tuleva tuonti väheni. Nämä väitteet hylättiin. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 263–270 kappaleessa todetaan, kumulatiivisen arvioinnin edellytykset täyttyivät. Sen vuoksi tuontia Kiinasta ei voida tarkastella erillään Indonesiasta tai Taiwanista tulevasta tuonnista.

(222) Koska tuonnin aiheuttamasta vahingosta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 312 kappaleessa esitetyt päätelmät.

5.2 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

(223) STSS väitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukkoon 11 liittyen, että unionin tuotannonalan tuotantokustannukset kohosivat 20 prosenttia tarkastelujaksolla ja että tämä nousu oli syynä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Tämä väite hylättiin. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 319 kappaleessa selitettiin jo, että unionin tuotannonala ei jossakin vaiheessa enää kyennyt siirtämään raaka-ainekustannusten globaalia nousua myyntihintoihinsa polkumyyntituonnin aiheuttaman hintapaineen vuoksi. Sen vuoksi vahinko ei aiheutunut sinänsä tuotantokustannusten kohoamisesta vaan kyvyttömyydestä siirtää sitä eteenpäin polkumyyntituonnin vuoksi.

(224) Indonesian viranomaiset väittivät, että vahinko aiheutui kytkösmarkkinoiden kehityksestä eikä vapaiden markkinoiden kehityksestä. Sama väite esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Tämä väite hylättiin. Kytkösmarkkinoiden kehitys ei heikentänyt polkumyynnillä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välistä syy-yhteyttä. Myynti vapailla markkinoilla väheni 13 prosenttia (– 150 000 tonnia) tarkastelujaksolla, kun taas kytkösmarkkinoiden kulutus pysyi suhteellisen vakaana (–20 000 tonnia).

(225) Indonesian viranomaiset väittivät vielä, että komissio ei käsitellyt unionin tuotannonalan sisäisiä myyntihintoja, vaikka ne aiheuttivat vahinkoa. Sama väite esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Tämä väite hylättiin. Komissio vahvisti, että sisäinen myynti ei tapahtunut markkinaehtoisesti, minkä vuoksi sitä ei ole otettu huomioon vahinkoa arvioitaessa.

(226) Vientiä harjoittava tuottaja STSS väitti, että polkumyyntitullien käyttöönoton jälkeen ilmaantuu todennäköisesti eri tuontilähteitä, esimerkiksi Korean tasavalta. Koska Korean tasavallasta tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat ovat jatkuvasti olleet merkittävästi alemmat kuin Kiinasta tulevan tuonnin hinnat, unionin tuottajille aiheutuisi vielä enemmän haittaa tästä tuonnista kuin Kiinasta tulevasta tuonnista. Tämä väite hylättiin. Ensinnäkään ei ole riittävästi näyttöä vahingollisesta polkumyynnistä tämän tuonnin osalta, joka eroaa Kiinasta tulevasta tuonnista, kuten tutkimuksessa on osoitettu. Toiseksi, vaikka kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen Kiinasta tulevan tuonnin hinnat olivat korkeammat kuin Korean tasavallasta tulevan tuonnin hinnat tarkastelujaksolla, Kiinasta tulevan tuonnin hinnat alittivat kuitenkin jatkuvasti unionin tuotannonalan myyntihinnat. Hinnan alittavuutta koskevat laskelmat, joita mikään asianomainen osapuoli ei ole kiistänyt, tehtiin vertaamalla samanlaisia tuotelajeja, mitä ei voida tehdä Eurostatin tilastotietojen perusteella, ja Etelä-Korean hinnat, joihin viitattiin, ovat Eurostatin tilastoista saatuja hintoja. Kolmanneksi, vahingon aiheutti myös Kiinasta tuleva tuonti määränsä vuoksi: se lisääntyi 14 prosenttia tarkastelujaksolla, kun taas Korean tasavallasta tuleva tuonti väheni 49 prosenttia samalla kaudella. Lisäksi Kiinasta tulevan tuonnin määrä oli vuonna 2016 noin kolme kertaa suurempi ja tutkimusajanjaksolla noin seitsemän kertaa suurempi kuin Korean tasavallasta tulevan tuonnin määrä.

(227) Vientiä harjoittava tuottaja STSS toisti väitteensä, jonka mukaan unionin ylikapasiteetti oli unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syy. Väite hylättiin väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 322 kappaleessa esitetyistä syistä.

(228) Koska muiden tekijöiden kuin tuonnin aiheuttamasta vahingosta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 319–325 kappaleessa esitetyt päätelmät.

5.2.1 *Päätelmät*

(229) Edellä esitetyn perusteella ja koska muita huomautuksia ei esitetty, komissio päätteli, että mikään muista alustavassa ja lopullisessa vaiheessa tutkituista tekijöistä ei ollut sellainen, että sillä olisi voinut olla merkityksellistä vaikutusta unionin tuotannonalan vahingolliseen tilanteeseen. Näin ollen mikään tekijöistä analysoituna erikseen tai yhdessä ei heikentänyt syy-yhteyttä polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä siinä määrin, että tämä yhteys ei enää olisi todellinen ja merkittävä, mikä vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 326 ja 327 kappaleessa esitetyt päätelmät.

6. **TOIMENPITEIDEN TASO**

6.1 **Unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseen riittävän marginaalin tarkastelu Taiwanin osalta**

(230) Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja FSS väitti, että viitehinnan alittavuuden marginaalien arvioimiseksi laskettua tavoitehintaa korottivat tuet, joita unionin tuottajat saivat. Saatujen tukien vuoksi laskelmiin ei ollut mitään syytä lisätä sääntöjen noudattamisesta tulevaisuudessa aiheutuvia kustannuksia. Myös tutkimus- ja kehitysmenoja ja työvoimakustannuksia olisi vähennettävä tutkimusajanjaksolla saatujen tukien verran. Jos näin ei tehtäisi, otokseen valituille yrityksille annettaisiin kaksinkertainen etu.

(231) Tämä väite hylättiin. Ensinnäkään sen tueksi ei esitetty asianmukaista näyttöä. Toiseksi, kyseessä ei ole kaksinkertainen laskeminen, koska unionin tuotannonalan tuotantokustannuksia tutkimusajanjaksolla koskevissa tarkastetuissa tiedoissa otetaan jo huomioon unionin tuottajien mahdollisesti saamat tuet sekä tämänhetkiset noudattamisesta aiheutuvat kustannukset, kun taas mahdollinen lisääminen koskee vain perusasetuksen 7 artiklan 2 d kohdassa tarkoitettuja noudattamisesta aiheutuvia tulevia kustannuksia, jotka syntyvät eri ajanjaksolla. Tämän mukaisesti komissio vähensi tarvittaessa jo huomioon otetut tämänhetkiset kustannukset määrittäessään tulevia kustannuksia.

(232) Alustavien päätelmien ilmoittamisen ja uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat osapuolet kyseenalaistivat 8,7 prosentin tavoitevoiton, joka oli unionin tuotannonalan vuosina 2016 (7,2 %) ja 2017 (10,2 %) saavuttamien voittomarginaalien keskiarvo. Osapuolet väittivät erityisesti, että komissio oli todennut vuoden 2017 olleen poikkeuksellinen vuosi unionin tuotannonalalle ja että kyseisen vuoden kannattavuus oli todennäköisesti vääristynyt. Sama seikka todettiin myös asetuksessa, jolla otettiin käyttöön terästuotteita koskevat lopulliset suojatoimenpiteet. Lisäksi asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus oli vuonna 2017 jo 25 prosenttia, kun se vuonna 2016 oli huomattavasti tätä alempi (18,3 %). Näin ollen komission olisi käytettävä vain 6 prosentin voittomarginaalia tai vuoden 2016 voittomarginaalia. Eurofer sitä vastoin totesi, että unionin tuotannonala menetti vuonna 2017 merkittävästi markkinaosuuttaan (7,3 prosenttiyksikköä) vuoteen 2016 verrattuna lisääntyneen tuonnin vuoksi ja että kyseisenä vuonna saatu 10,2 prosentin voitto ei ollut sen vuoksi poikkeuksellisen korkea ja sitä olisi käytettävä tavoitevoittona.

(233) Komissio vahvisti, että 8,7 prosentin tavoitevoiton käyttö on perusteltua väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 331 kappaleessa esitetyistä syistä. Kuten perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdassa säädetään, käytettävä tavoitevoitto on määritettävä ottamalla huomioon sellaiset tekijät kuin kannattavuustaso ennen asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin kasvua, kannattavuustaso, joka tarvitaan täysimääräisten kustannusten ja investointien, tutkimuksen ja kehittämisen (T&K) ja innovoinnin kattamiseen, sekä kannattavuustaso, jollaista voidaan odottaa normaaleissa kilpailuolosuhteissa. Vuonna 2017 tuonti Kiinasta ja

Taiwanista oli jo ilmeistä, mutta Indonesiasta tuleva tuonti oli edelleen hyvin vähäistä ([22]), minkä vuoksi vuoden 2017 voitto kuvastaa kannattavuuden taso ennen tuonnin lisääntymistä kaikista asianomaisista maista. Lisäksi asianomaisista maista tulevan tuonnin yhdistetty markkinaosuus vuonna 2017 oli 25 prosenttia, joka on jo merkittävä, minkä vuoksi unionin tuotannonalan kyseisenä vuonna saama voittomarginaali on todennäköisesti alentunut, joten se voi olla soveltumaton vuosi asianmukaisen tavoitevoiton määrittämiseen. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 331 kappaleessa selitetään, vuosi 2017 oli kuitenkin poikkeuksellinen, ja vaikka unionin tuotannonalan voittomarginaali oli alentunut, se oli edelleen riittävän korkea, vaikkakin se saatiin vuonna, joka ei täysin kuvasta tavanomaisia kilpailuolosuhteita. Sen vuoksi komissio vahvisti, että vuoden 2017 sisällyttäminen laskelmiin ja tavoitevoiton vahvistaminen vuosien 2016 ja 2017 keskimääräisen voiton perusteella on täysin perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan vaatimusten mukaista.

(234) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Marcegaglia väitti lisäksi, että komission olisi pitänyt asettaa mustien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tavoitehinta alemman tavoitevoiton perusteella, jotta siinä otettaisiin huomioon puolivalmiiden mustien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen erityisominaisuudet viimeisteltyihin valkoisiin kuumavalssattuihin teräslevyihin ja -keloihin verrattuna.

(235) Tämä väite hylättiin. Kuten edellä 30 kappaleessa ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46 kappaleessa todetaan, mustilla ja valkoisilla keloilla on samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet, minkä vuoksi niitä molempia pidetään tarkasteltavana olevana tuotteena. Komission käyttämä tavoitevoitto perustuu sen vuoksi niistä molemmista saatuja voittoja koskeviin tietoihin ja kuvastaa näin puolivalmiiden mustien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen erityisominaisuuksia viimeisteltyihin valkoisiin kuumavalssattuihin teräslevyihin ja -keloihin verrattuna.

(236) Eurofer väitti, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa vahvistetut vahinkomarginaalit oli aliarvioitu. Eurofer toimitti uutta näyttöä, jonka perusteella perusasetuksen 7 artiklan 2 c ja 2 d kohdan nojalla tehtyjä oikaisuja olisi korotettava, ja se viittasi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 332 ja 333 kappaleeseen. Nämä väitteet hyväksyttiin osittain. Oikaisuja korjattiin ylöspäin yhden unionin tuottajan menetettyjen investointien osalta (7 artiklan 2 c kohta) ja kahden tuottajan noudattamisesta aiheutuvien tulevien kustannusten osalta (7 artiklan 2 d kohta). Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yhtä otokseen valittua tuottajaa koskevat kaksi väitettä toistettiin, mutta muita oikaisuja ei voitu hyväksyä.

(237) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurofer toisti väitteensä, jonka mukaan komission perusasetuksen 7 artiklan 2 c ja 2 d kohdan nojalla unionin tuotannonalan tavoitehintaan tekemät oikaisut olivat riittämättömiä. Sen mukaan komission olisi oltava joustava ja annettava yrityksille mahdollisuus esittää lisänäyttöä väitteidensä tueksi, myös paikan päällä tehtyjen tarkastusten jälkeen, jolloin tällaisia tietoja ei voida enää todentaa.

(238) Tämä väite hylättiin. Suurin osa näistä väitteistä (lukuun ottamatta väitteitä, joiden todettiin olevan perusteltuja ja jotka hyväksyttiin osittain ja joiden osalta tehtiin oikaisu, kuten 236 kappaleessa selitetään) otettiin esiin ensimmäisen kerran vasta alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, koska otokseen valitut tuottajat eivät olleet vastanneet asiaa koskeviin kysymyksiin kyselylomakkeessa eivätkä esittäneet tällaisia väitteitä tarkastuskäynnin aikana. Ne eivät myöskään esittäneet mitään objektiivista syytä sille, miksi ne eivät kyenneet toimittamaan näitä tietoja ajoissa. Sen vuoksi komissio katsoi, että otokseen valittujen tuottajien tietojen, jotka monissa tapauksissa sisälsivät täysin uusia lukuja ja väitteitä, joita oli mahdoton todentaa tutkimuksen tuossa vaiheessa, erittäin myöhäinen toimittaminen oli perusteetonta.

(239) Mitä tulee perusasetuksen 7 artiklan 2 d kohdan mukaisiin tuleviin sosiaalisiin tai ympäristökustannuksiin liittyviin oikaisuihin, Eurofer syytti komissiota syrjivästä lähestymistavasta unionin tuotannonalaan nähden, koska komissio kieltäytyi ekstrapoloimasta yhdeltä otokseen valitulta tuottajalta saatuja tietoja ja soveltamasta niitä kahteen muuhun otokseen valittuun tuottajaan, mutta komissio oli kuitenkin laskenut kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle Zhenshille yksilöllisen polkumyyntimarginaalin käyttämällä muiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien saatavilla olevia tietoja.

(240) Tämä väite hylättiin. Eurofer viittaa kahteen eri tilanteeseen – eli vientiä harjoittavan tuottajan polkumyyntimarginaalin laskemiseen 18 artiklan 3 kohdan nojalla ja yrityskohtaisen yksilöllisen tavoitehinnan laskemiseen – jotka eivät ole vertailukelpoisia. Kuten 87–92 kappaleessa selitetään, Zhenshin normaaliarvo laskettiin perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti käyttämällä vain osittain käytettävissä olevia tietoja, kun taas unionin tuottajien tavoitehinnan osalta yhteistyöstä kieltäytyminen ei ollut ongelma ja komissiolla oli käytettävissään kaikki tosiseikat päätelmien tekemistä varten. Lisäksi kyseessä olevat tulevat ympäristöinvestoinnit ja toimintakustannukset olivat luonteeltaan yrityskohtaisia, minkä vuoksi ekstrapolointi muihin yrityksiin ei ole mahdollista.

(241) Eurofer väitti lisäksi, että vahinkotilanne paheni vielä 30 päivän kesäkuuta 2019 jälkeen eli tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen ja että komission pitäisi ottaa huomioon tilanteen paheneminen päättäessään lopullisten toimenpiteiden tasosta. Eurofer viittasi perusasetuksen 14 artiklan 5 kohtaan, 9 artiklan 4 kohtaan sekä 7 artiklan 2 c ja 2 d kohtaan. Komissio huomauttaa, että 7 artiklan 2 c ja 2 d kohdan mukaiset oikaisut tehtiin, kuten edellä 236

([22]) Indonesian markkinaosuus vuonna 2017 oli 0,0014 prosenttia mutta vuonna 2018 se oli 3,7 prosenttia.

kappaleessa ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 330–334 kappaleessa esitetään. Lisäksi tuonti kirjattiin, mutta tullin taannehtivaa kantamista koskevat edellytykset eivät täyttyneet (ks. 321–325 kappale). Komissio ei myöskään todennut perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti *ennakkoilmoituskaudella tutkimuksen kohteena olevan tuonnin sellaista huomattavaa kasvua*, joka olisi edellyttänyt kasvusta aiheutuneen lisävahingon huomioon ottamista vahinkomarginaalin määrittämisessä. Näin ollen väite katsottiin perusteettomaksi.

(242) Ottaen huomioon edellä esitetyt muutokset viitehinnan alittavuutta koskeviin laskelmiin ja polkumyyntimarginaaliin (ks. 178 ja 180 kappale) väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 336 kappaleessa olevaa taulukkoa päivitetään seuraavasti:

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)	Viitehinnan alittavuuden marginaali (%)
Taiwan	Yieh United Steel Co. ja Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	4,1	24,2
Taiwan	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4
Taiwan	Kaikki muut yritykset	7,5	24,2

(243) Koska unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseen riittävän marginaalin tarkastelusta Taiwanin osalta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 330–336 kappaleessa esitetyt päätelmät.

6.2 **Unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseen riittävän marginaalin tarkastelu Indonesian ja Kiinan osalta**

6.2.1 *Viitehinnan alittavuus sekä viitehinnan alittavuuden marginaalin ja polkumyyntimarginaalin vertailu*

(244) Kiinalainen viejä FSS viittasi unionin yleisen tuomioistuimen 10 päivänä huhtikuuta 2019 asiassa T-301/16 ([23]) Jindal Saw Ltd ja Jindal Saw Italia S.p.A. v. Euroopan komissio, jäljempänä 'Jindal Saw', antamaan tuomioon ja väitti, että vientihintojen ja unionin tuotannonalan myyntihintojen vertailua ei ehkä tehty samassa kaupan portaassa, koska unionin tuottajat myyvät yleensä tytäryhtiöiden (eli niihin etuyhteydessä olevien yritysten) kautta. FSS pyysi ilmoittamaan tarkempia tietoja vahinkomarginaalia koskevista laskelmista. Komissio selventää tästä väitteestä, että hinnan alittavuuden marginaaleja koskevissa laskelmissa otettiin huomioon vain unionin tuottajien myynti etuyhteydettömille yrityksille. Viitehinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa ei ole käytetty unionin tuotannonalan myyntihintoja, koska tavoitehinnat perustuivat otokseen valittujen tuottajien tuotantokustannuksiin. Myöskään mitkään muut tiedot asiakirja-aineistossa eivät osoittaneet, että kaupan portaan huomioon ottamiseksi olisi tarpeen tehdä oikaisu. Komissio ei myöskään saa paljastaa unionin tuottajilta saatuja tietoja, koska ne ovat luottamuksellisia perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti.

(245) Alustavien ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen STSS väitti, että verratessaan sen myyntihintoja unionin tuotannonalan myyntihintoihin komission ei olisi pitänyt vähentää siihen etuyhteydessä olevan tuojan myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa, koska se on vastoin *Jindal Saw* -tuomiota, kuten unionin yleinen tuomioistuin vahvisti 2 päivänä huhtikuuta 2020 asiassa T-383/17 ([24]) Hansol Paper Co. Ltd. v. Euroopan komissio, jäljempänä 'Hansol Paper'.

(246) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Hinnan (etenkin vientihinnan) alittavuutta koskevissa laskelmissa huomioon otettavien tekijöiden osalta komission on yksilöitävä ensimmäinen vaihe, jossa kilpailua esiintyy (tai saattaa esiintyä) unionin tuottajien kanssa unionin markkinoilla. Käytännössä kyseeseen tulee ensimmäisen etuyhteydettömän tuojan ostohinta, koska kyseisellä yrityksellä on periaatteessa mahdollisuus hankkia joko unionin tuotannonalalta tai ulkomaisilta tavarantoimittajilta.

([23]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=FI&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

([24]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=224910&pageIndex=0&doclang=fi&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=14412714

(247) Tässä tapauksessa osasta vientimyyntiä tuontihintaa ei voida ottaa huomioon sellaisenaan, koska vientiä harjoittava tuottaja ja tuoja ovat keskenään etuyhteydessä. Jotta voidaan vahvistaa luotettava markkinaehtoinen tuontihinta, tämä hinta on näin ollen muodostettava laskennallisesti käyttämällä lähtökohtana etuyhteydessä olevan tuojan jälleenmyyntihintaa ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle. Tätä hinnan muodostamista varten perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan säännöt vientihinnan muodostamisesta ovat asiaankuuluvia ja niitä sovelletaan analogisesti, samoin kuin ne ovat asiaankuuluvia vientihinnan määrittämisessä polkumyyntiä varten. Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan analogisen soveltamisen ansiosta saadaan hinta, joka on täysin verrattavissa hintaan, jota käytetään tarkasteltaessa etuyhteydettömille asiakkaille suuntautunutta myyntiä, sekä verrattavissa unionin tuotannonalan myyntihintaan.

(248) Tasapuolisen vertailun mahdollistamiseksi on sen vuoksi perusteltua vähentää myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto etuyhteydessä olevan tuojan etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuvan jälleenmyynnin hinnasta, jotta saadaan luotettava hinta. ([25])

(249) Tällaista vähennystä on sovellettava myös viitehinnan alittavuuden laskemiseen. Unionin tuotannonalan tavoitehinta perustuu sen tuotantokustannuksiin sekä tavoitevoittoon ottamatta huomioon sitä, myydäänkö tuotteet unionissa etuyhteydessä oleville vai etuyhteydettömille asiakkaille, minkä vuoksi sitä on verrattava viennin (maahantuotuun) CIF-hintaan, joka ei sisällä unionissa etuyhteydessä olevien tuojien myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia eikä voittoa.

(250) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen FSS totesi, että koska sen vientimäärästä 32 prosenttia oli sellaisiin tuotevalvontakoodeihin kuuluvia tuotteita, joita otokseen valitut unionin tuottajat eivät myy, minkä vuoksi niitä ei otettu huomioon hinnan ja viitehinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa, nämä laskelmat ovat vastoin unionin yleisen tuomioistuimen 24 päivän syyskuuta 2019 asiassa T-500/17 ([26]) Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd. v. Euroopan komissio, jäljempänä 'Hubei Xinyegang', antamaa tuomiota (ks. tuomion 74 kohta). STSS esitti samankaltaisen väitteen, joka koski 8:aa prosenttia sen myyntimäärästä unionissa. Nämä väitteet esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(251) Komissio hylkäsi nämä väitteet. Ensinnäkin *Hubei Xinyegang* -tuomioon on haettu muutosta unionin tuomioistuimessa. Sen vuoksi väitteen kohteena olevaa kysymystä koskeva tuomio ei ole lopullinen. Toiseksi komissio huomauttaa, että kun arvioidaan hinnan ja viitehinnan alittavuuden marginaaleja, vertailukohtana toimivat asianomaista maista unioniin viedyt mallit. On luonnollista, että kun verrataan vientiä harjoittavien tuottajien vientimyyntiä ja unionin tuotannonalan myyntiä, unionin tuotannonala ei myy kaikkia vietyjä malleja. Tässä tapauksessa vastaavuusaste oli 84 prosenttia kaikkien tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien osalta, mitä komissio pitää riittävänä, jotta voidaan varmistaa vietyjen mallien ja unionin tuotannonalan myymien mallien kattava ja oikeudenmukainen vertailu. Kolmanneksi perusasetuksessa ei edellytetä, että komissio tekee hinta-analyysin kustakin tuotelajista erikseen. Oikeudellisena vaatimuksena on määrittää hinta samankaltaisen tuotteen tasolla. Komissio totesi vielä, että kaikki tuotevalvontakoodit olivat osa tarkasteltavana olevaa tuotetta ja kilpailivat keskenään ainakin jossakin määrin. Sen vuoksi otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien viennin se prosenttiosuus, jota unionin tuotannonala ei myynyt, ei muodosta tarkasteltavana olevan tuotteen erillistä luokkaa vaan kilpailee täysimääräisesti niiden muiden laatuluokkien kanssa, joiden osalta löydettiin vastaavuus.

(252) STSS viittasi *Hubei Xinyegang* -tuomion 71 kohtaan ja totesi, että unionin tuotannonalan otoksen myyntimäärät, joita käytettiin hinnan ja viitehinnan alittavuutta koskeviin laskelmiin, eivät muodostaneet otokseen valittujen osapuolten samankaltaisen tuotteen unionin tuotannonalan kokonaismyyntiä. Se väitti, että tämä ei ole sallittua kyseisen tuomion 71 kohdan mukaisesti. Kuten 250 kappaleessa mainitaan, tuomioon on haettu muutosta. Komissio toteaa, että se ei voi lisätä vertailuun unionin tuotannonalan tiettyihin tuotevalvontakoodeihin kuuluvien sellaisten tuotteiden myyntiä, joita vientiä harjoittavat tuottajat eivät myy. Oikeudenmukaisen vertailun varmistamiseksi komissio vertasi samankaltaisia tuotteita keskenään eikä näin ollen ottanut huomioon malleja, jotka kuuluivat tuotteen määritelmään ja joita unionin tuotannonala myi mutta joita STSS ei vienyt. Toiseksi perusasetuksessa ei edellytetä, että komissio tekee hinta-analyysin kustakin tuotelajista erikseen, kuten edeltävässä kappaleessa todetaan. Oikeudellisena vaatimuksena on määrittää hinta samankaltaisen tuotteen tasolla. Arvioinnin lähtökohtana käytetään

([25]) STSS:n myyntimäärä siihen etuyhteydessä olevan tuojan kautta oli erittäin pieni, joten 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti tehdyn vientihinnan oikaisun vaikutus hinnan alittavuuden marginaaliin olisi joka tapauksessa mitättömän vähäinen.

([26]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=218162&pageIndex=0&doclang=fi&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=14413842

tuotevalvontakoodeja, mutta se ei tarkoita sitä, että eri tuotevalvontakoodeihin kuuluvat tuotteet eivät kilpailisi keskenään. Näin ollen se, että unionin tuotannonalan tiettyihin tuotevalvontakoodeihin kuuluvia tuotteita ei verrattu STSS:n unioniin tuomiin tuotteisiin, ei tarkoita sitä, että niihin ei kohdistuisi tämän tuonnin aiheuttamaa hintapainetta. Kolmanneksi komissio korosti, että STSS:n osalta laskelmissa käytetyt vastaaviin tuotevalvontakoodeihin kuuluvien tuotteiden unionin tuotannonalan myyntimäärät olivat noin kaksinkertaiset STSS:n unionin markkinoilla myymiin määriin nähden, minkä vuoksi ne olivat varsin edustavat. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(253) Indonesian viranomaiset kysyivät, olivatko tuontihinnat ja unionin tuotannonalan myyntihinnat vertailukelpoisia tuotevalikoiman suhteen. Komissio selvensi, että hinnan ja viitehinnan alittavuuden marginaaleja koskevat laskelmat perustuivat vertailuun, jossa otetaan huomioon kaikki tuotevalvontakoodit, millä varmistetaan, että vain perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita verrataan toisiinsa. Asianomaisista maista tuleva tuonti kilpailee joka tapauksessa kaikkien unionin tuotannonalan myymien tuotteiden kanssa, eikä ole näyttöä siitä, että kokonaistuonnin vähäinen osa, jota ei voida suoraan verrata otokseen valittujen unionin tuottajien myymiin tuotelajeihin, ei voisi aiheuttaa kilpailupainetta unionin tuotannonalalle.

(254) Polkumyyntimarginaalien muutosten (ks. 3 jakso) ja viitehinnan alittavuutta koskevien marginaalien muutosten (ks. 6.1 jakso) seurauksena väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 337 kappaleessa olevaa taulukkoa päivitetään seuraavasti:

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)	Viitehinnan alittavuuden marginaali (%)
Indonesia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3
Kiina	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	106,5	19,0
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3	17,5
	Kaikki muut yritykset	106,5	19

6.2.2 *Raaka-aineisiin liittyvät vääristymät*

(a) Indonesia

(255) Koska raaka-aineiden vääristymistä Indonesiassa ja vääristyneiden raaka-aineiden osuudesta tutkimuksen kohteena olevaan tuotteen tuotantokustannuksissa ei esitetty huomautuksia, komissio vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 342–346 kappaleessa esitetyt päätelmät.

(b) Kiina

(256) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa esitti väitteitä perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan soveltamisesta ja sen nojalla tehdyistä päätelmistä. Komissio hyväksyi yhden väitteen ja hylkäsi muut, kuten jäljempänä olevissa kappaleissa selitetään. Lisäksi komissio korjasi yhteen kiinalaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan vaikuttavan laskuvirheen, jolla ei kuitenkaan ollut vaikutusta päätelmiin. ([27])

(257) Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että verratessaan viitehinnan ja yrityksen vääristyneiden raaka-aineiden tosiasiallisen ostohinnan eroa (7 artiklan 2 a kohdan toisen alakohdan mukaisesti) komissio oli verrannut näitä hintoja eri toimitusehdoilla, minkä vuoksi näiden hintojen ero oli keinotekoisen suuri.

([27]) Komissio selitti tarkemmin laskuvirheen kyseiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle osoitetuissa päätelmissä.

(258) Komissio hyväksyi väitteen ja tarkisti laskelmia vastaavasti. Komissio toimitti tarkistetut laskelmat kyseiselle yritykselle osoitetuissa päätelmissä. Tämä ei kuitenkaan muuttanut päätelmää siitä, että raaka-aineen hinta oli merkittävästi alempi verrattuna vääristymättömään viitehintaan.

(259) Kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että laskiessaan yhden raaka-aineen osuutta niiden kaikista tuotantokustannuksista vahvistaakseen, saavutetaanko 17 prosentin kynnysarvo, komissio ei käyttänyt asianmukaista nimittäjää. Yritykset väittivät, että komissio jätti tuotantokustannuksista pois myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, minkä vuoksi raaka-aineen painoarvo yritysten tuotantokustannuksissa oli keinotekoisen suuri. Yritykset väittivät, että komissio olisi pitänyt lisätä myynti-, yleis- ja hallintokustannukset nimittäjään.

(260) Komissio toteaa, että 7 artiklan 2 a kohdassa viitataan kiistatta tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksiin arvona, jota on käytettävä laskelmissa (nimittäjänä). Komissio muistuttaa myös, että perusasetuksen mukaan tuotantokustannukset eivät sisällä myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia. Tätä tukee perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan sanamuoto, jonka mukaan ”samankaltaisen tuotteen normaaliarvo lasketaan alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella lisättynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia [...]”.

(261) Sen vuoksi komission mukaan on selvää, että sovellettaessa 7 artiklan 2 a kohdan säännöksiä käytettävään nimittäjään (eli tuotantokustannuksiin) ei pidä sisällyttää myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(262) Toiseksi nämä kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa vastustivat sitä, että komissio oli käyttänyt tiettyjen raaka-aineiden vääristymättömiä kustannuksia osoittajana (kerrottuna kulutetulla määrällä) ja tosiasiallisia tuotantokustannuksia nimittäjänä. Yritysten väitteen mukaan tämä lähestymistapa vääristi laskelmia, ja ne pyysivät komissiota tarkistamaan laskelmien tätä kohtaa siten, että verrataan vääristymättömiä arvoja sekä osoittajana että nimittäjänä.

(263) Komissio toteaa, että asiaa koskevan säännöksen sanamuoto on selvä: ”Tässä asetuksessa sellaisen yksittäisen jalostamattoman tai jalostetun raaka-aineen, mukaan lukien energia, jonka osalta vääristymä on todettu, osuuden tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksista on oltava vähintään 17 prosenttia. Tätä koskevassa laskennassa käytetään raaka-aineen vääristymätöntä hintaa, sellaisena kuin se on edustavilla kansainvälisillä markkinoilla.”

(264) Sen vuoksi käyttämällä kyseisten raaka-aineiden vääristymätöntä arvoa osoittajana ja käyttämällä yritysten tosiasiallisia tuotantokustannuksia nimittäjänä komissio sovelsi asianmukaisesti tätä perusasetuksen säännöstä.

(265) Nämä kaksi otokseen valittua kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa esittivät vielä 7 artiklan 2 a kohdan soveltamisesta lisäväitteitä, jotka koskivat yrityskohtaisia seikkoja. Niiden tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi komissio käsitteli näitä väitteitä yksityiskohtaisesti yksilöllisten päätelmien yhteydessä. Nämä lisähuomautukset joka tapauksessa hylättiin.

(266) Komissio arvioi vielä sen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan erityistilanteen, jonka osalta se ei kyennyt puutteellisen yhteistyön vuoksi todentamaan asiaankuuluvia tietoja voidakseen tehdä asianmukaisen arvioinnin 7 artiklan 2 a kohdan nojalla. ([28]) Tämän vuoksi komission oli sovellettava perusasetuksen 18 artiklaa. Komissio katsoi, että kahden otokseen valitun kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta tehtyjä päätelmiä – eli raaka-aineisiin liittyvien vääristymien esiintyminen 7 artiklan 2 a kohdan säännösten mukaisesti, mikä perustui todennettuihin tietoihin – olisi sovellettava myös tähän yritykseen.

(267) Koska raaka-aineiden vääristymistä Kiinassa ja vääristyneiden raaka-aineiden osuudesta tutkimuksen kohteena olevaan tuotteen tuotantokustannuksissa ei esitetty lisähuomautuksia, komissio vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 347–350 kappaleessa esitetyt päätelmät.

([28]) Komissio ei pystynyt todentamaan olennaisia tietoja asianmukaisen analyysin tekemiseksi. Puutteellisesta yhteistyöstä johtuvia todentamattomia tietoja olivat muun muassa tuotannon yleiskulut ja näin ollen kaikki tuotantokustannukset.

6.2.3 *Unionin etu perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan mukaisesti*

6.2.3.1 Viejämaan käyttämätön kapasiteetti

(268) Koska käyttämättömästä kapasiteetista Kiinassa ja Indonesiassa ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 352 ja 353 kappaleessa esitetyt päätelmät.

6.2.3.2 Kilpailu raaka-aineista

(269) Koska raaka-aineita koskevasta kilpailusta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 354–357 kappaleessa esitetyt päätelmät.

6.2.3.3 Vaikutus unionin yritysten toimitusketjuihin

(270) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurofer totesi, että komissio ei ollut esittänyt johdonmukaista selitystä päätelmälleen, koska se oli tarkastellut vaikutusta unionin yritysten toimitusketjuihin otsakkeen ”Käyttäjien etu” alla, ja tehnyt näin oikeudellisen virheen. Eurofer väitti vielä, että komissio oli yhdistänyt kaksi unionin etua koskevaa arviointia: perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan mukaisen unionin etua koskevan tarkastelun sekä 21 artiklan mukaisen tarkastelun. Eurofer toisti tämän väitteen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen ja väitti, että komissio teki virheellisesti 21 artiklan mukaisen unionin etua koskevan tarkastelun ennen 7 artiklan 2 b kohdan mukaista tarkastelua.

(271) Väitteet todettiin perusteettomiksi. Perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdassa säädetään seuraavasti: ”*Tämän artiklan 2 kohtaa ei sovelleta, jos komissio voi kaikkien toimitettujen tietojen perusteella selvästi päätellä, että on unionin edun mukaista määrittää väliaikaisten tullien määrä tämän artiklan 2 a kohdan mukaisesti. Komissio pyytää omasta aloitteestaan asianomaisilta osapuolilta tietoja, joiden perusteella se voi päättää, sovelletaanko tämän artiklan 2 kohtaa vai 2 a kohtaa. Tässä yhteydessä komissio tutkii kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotka koskevat esimerkiksi viejämaan käyttämätöntä kapasiteettia, kilpailua raaka-aineista ja vaikutusta unionin yritysten toimitusketjuihin. Jos asianomaiset osapuolet eivät tee yhteistyötä, komissio voi päättää, että on unionin edun mukaista soveltaa tämän artiklan 2 a kohtaa. Tämä seikka on otettava erityisesti huomioon, kun suoritetaan 21 artiklan mukaista unionin edun tarkastelua.*”

(272) Säännöksen viimeisessä virkkeessä viitataan nimenomaisesti perusasetuksen 21 artiklaan. Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tehdyssä perusasetuksen 21 artiklan mukaisessa unionin etua koskevassa tarkastelussa vahvistettiin, että pääasiallinen vaikutus toimitusketjuihin näkyisi käyttäjien tasolla. Perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdassa säädettyjä mahdollisia vaikutuksia unionin yritysten toimitusketjuihin arvioitiin viejämaiden polkumyynti- ja vahinkomarginaalien merkittävän eron vuoksi perusasetuksen 21 artiklan mukaisen unionin etua koskevan tarkastelun yhteydessä, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 358 kappaleessa todetaan. Komissio ei missään tapauksessa yhdistänyt näitä kahta tarkastelua. Perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan mukaisessa toimitusketjuihin kohdistuvan vaikutuksen tarkastelussa otetaan välttämättä huomioon käyttäjien toimittamat tiedot, joita käytetään yleensä myös perusasetuksen 21 artiklan nojalla tehtävässä unionin etua koskevassa tarkastelussa. Tämän vuoksi komissio hylkäsi Euroferin esittämät huomautukset ja vahvisti, että unionin etua koskevat tarkastelut tehtiin asianmukaisesti perusasetuksen sekä 7 artiklan 2 b kohdan että 21 artiklan nojalla.

(273) Eurofer väitti vielä, että asianomainen käyttäjä, johon analyysi perustui, voisi korvata Kiinasta tulevan tuonnin monista muista lähteistä, muun muassa Indonesiasta ja Taiwanista, tulevalla tuonnilla, jos Kiinasta tulevaa tuontia koskevalla polkumyyntitullilla olisi tuontia estävä vaikutus.

(274) Komissio arvioi väitettä ja totesi, että käyttäjä voisi korvata Kiinasta tulevan tuontinsa ostamalla [1–2] ([29]) unionin tuottajalta. Myös muilla unionin tuottajilla oli merkittävää käyttämätöntä kapasiteettia, mutta ne eivät olleet juurikaan toimittaneet tuotetta kyseiselle käyttäjälle tarkastelujaksolla. Tarkastelujakson aikaisten tuontivirtojen perusteella hankintamahdollisuuksia saattaisi olla muista kolmansista maista, etenkin Korean tasavallasta ja Etelä-Afrikasta. Mahdolliset tuontimäärät näistä maista ovat kuitenkin vähäisiä, ja tällä hetkellä ainakin Korean tasavallasta tulevaa tuontia rajoittavat sovellettavat suojatoimenpiteet ([30]). Indonesiasta ja Taiwanista tulevan tuonnin osalta komissio totesi, että kyseinen merkittävä käyttäjä itse asiassa suoritti hankintoja Kiinan lisäksi myös Indonesiasta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että yhdestä hankintalähteestä toiseen vaihtaminen olisi yksinkertaista. Komissio huomauttaa, että tarkasteltavana oleva tuote koostuu monista eri tuotevalvontakoodeista. Lisäksi kun otetaan huomioon kyseisen käyttäjän tarve järjestää uudelleen arvoketjut toimenpiteiden vaikutuksen

([29]) Täsmällisiä lukuja ei voida antaa paljastamatta luottamuksellisia tietoja. Vaihteluväliä pidetään tarkkana asianomaisten osapuolten tutkimuksessa toimittamien tietojen perusteella.

([30]) Etelä-Afrikka jätettiin terästuotteita koskevien suojatoimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle 15 päivästä marraskuuta 2018 lähtien väliaikaisten suojatoimenpiteiden ottamisesta käyttöön tiettyjen terästuotteiden tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/1013 muuttamisesta 13 päivänä marraskuuta 2018 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/1712 mukaisesti (EUVL L 286, 14.11.2018, s. 17).

torjumiseksi vahinkomarginaalin perusteella ja toimenpiteiden todennäköinen vaikutus kannattavuuteen, komissio ei pitänyt perusteltuna altistaa kyseistä käyttäjää uusille epävarmuustekijöille ottamalla käyttöön polkumyyntimarginaalien tasoisia toimenpiteitä. Asianomainen käyttäjä kykenee näin ollen todennäköisesti monipuolistamaan ja mukauttamaan hankintalähteitään vain tietyssä määrin. Näissä olosuhteissa komissio ei kyennyt kohtuudella väittämään, että korkeammat tullit eivät aiheuttaisi kohtuutonta haittaa kyseiselle käyttäjälle, koska tällaiset tullit todennäköisesti tekisivät käyttäjän liiketoiminnasta kannattamatonta.

(275) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurofer muistutti, että Etelä-Afrikkaan ei ole sovellettu suojatoimenpiteitä 15 päivän marraskuuta 2018 jälkeen ja että 1 päivästä heinäkuuta 2020 lähtien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonnissa ei ole ollut maakohtaista kiintiötä vaan kokonaiskiintiö, joka antaa tuojille mahdollisuuden hankkia merkittäviä määriä maista, joihin yksittäiset toimenpiteet eivät vaikuta. Tällä mukautuksella varmistetaan, että unionin käyttäjillä on riittävästi joustovaraa toimituslähteiden vaihtamiseen, jos se on tarpeen. Komissio oli tästä tosiseikasta samaa mieltä, mutta se ei ole peruste muuttaa edellä esitetyn analyysin tuloksia, jotka perustuvat tutkimusajanjaksolta saatuihin tosiasiallisiin tietoihin ja joissa lisäksi otetaan huomioon tällä asetuksella käyttöön otettavien tullien tasot.

(276) Eurofer kritisoi toistuvasti liian yksinkertaisena pitämäänsä komission arviota toimenpiteiden vaikutuksesta käyttäjien taloudelliseen tilanteeseen, koska arvio tehtiin käyttämällä vakiolähteitä, -määriä ja -hintoja ja oletuksena käytettiin tilannetta, jossa käyttäjän hankintaketjut pysyisivät muuttumattomina siitä huolimatta, että tuotetta olisi saatavilla useista muista lähteistä, myös unionin tuottajilta alemmilla hinnoilla, ja jossa kustannusten kohoamisesta ei siirrettäisi mitään osaa ketjun loppupään asiakkaille. Tämä ei Euroferin mukaan ole unionin etua koskevan arvioinnin tarkoitus.

(277) Komissio selvensi, että sen tekemä analyysi, jota se itse on kuvannut pahimmaksi mahdolliseksi skenaarioksi väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa (ks. sen johdanto-osan 373 kappale), on kohtuullisin lähestymistapa tässä tilanteessa. Jotta arvio olisi luotettava, sen on perustuttava tutkimusajanjaksolta saatuihin tosiasiallisiin tietoihin, ja lisäksi on otettava huomioon tällä asetuksella käyttöön otettavien tullien tasot. Kuten Eurofer huomautti, on normaalia olettaa, että osa kustannusten kohoamisesta siirretään asiakkaille, joten vaikuttaa siltä, että vaikutus on arvioitu liian suureksi. Tiedossa ei kuitenkaan ole, miten paljon kustannusten kohoamisesta voidaan siirtää tälle tasolle. Tässä tilanteessa suuren osuuden siirtäminen on hyvin kyseenalaista, koska käyttäjän pääkilpailijat ovat samoja kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen unionin tuottajia. Staattisessa analyysissa saatetaan yliarvioida tullin vaikutus, koska siinä ei ennakoida liikevaihdon kasvua, kuten selitettiin, mutta samalla siinä voidaan aliarvioida tullin kielteinen vaikutus, koska komission staattisen oletuksen mukaan myöskään unionin tuotannonalalta, joka tässä tapauksessa on kyseisen käyttäjän merkittävä tavarantoimittaja, tehtyjen ostojen kustannusten ei odotettu nousevan. Komissio selvensi vielä, että muuttuvia hankintamalleja koskevien olettamusten tekeminen tässä tapauksessa ei myöskään ole asianmukaista, koska kyseisellä käyttäjällä on 274 kappaleessa selitetyistä eri syistä todennäköisesti vain vähän vaihtoehtoja tässä suhteessa. Poikkeaminen komission näissä olosuhteissa soveltamasta menetelmästä tekisi näin ollen analyysistä spekulatiivisemman.

(278) Sen vuoksi komissio katsoi kaiken kaikkiaan, että varovaisin tapa arvioida toimenpiteiden vaikutusta asianomaiseen käyttäjään ei ollut olettaa muutoksia liikevaihdossa tai kustannuksissa sellaisten ostojen osalta, jotka tehtiin maista, joihin toimenpiteitä ei sovelleta.

(279) Eurofer pyysi ilmoittamaan kyseisen käyttäjän kannattavuustilanteen arvioinnin perustana olevat olennaiset tosiseikat, ja tämän osalta komissio totesi, että näitä tietoja ei voida ilmoittaa, koska tiedot ovat luottamuksellisia perusasetuksen 19 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen komissio kuitenkin toimitti Euroferille ei-luottamuksellisen yhteenvedon ehdotettuja toimenpiteitä koskevasta vaikutustenarvioinnista perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan nojalla. Koska ilmoitetut tiedot koskivat vain ehdotetun tasoisten toimenpiteiden vaikutusta, Eurofer vastasi tietojen ilmoittamiseen toteamalla, että komissio ei ollut analysoinut toimenpiteiden vaikutusta perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan nojalla. Komissio hylkäsi tämän väitteen jyrkästi. Komissio oli päätellyt, että 7 artiklan 2 kohdan mukaista tasoa korkeammat toimenpiteet eivät olisi unionin edun

mukaisia 7 artiklan 2 b kohdan nojalla, kun otetaan huomioon toimenpiteiden jo ennestään vakavat seuraukset alhaisemman tullin säännön soveltamisen vuoksi (ks. 274 kappale). Sen vuoksi se ei pitänyt relevanttina paljastaa 7 artiklan 2 a kohdan mukaisten toimenpiteiden vaikutusta koskevia laskelmia, jotka se kyllä oli tehnyt. Kiinaan ja Indonesiaan sovellettavat tullit muuttuivat ilmoitettujen polkumyyntimarginaalien mukaisesti, ja laskelmissa noudatettiin samaa menetelmää kuin ilmoitetussa asiakirja-aineistossa.

(280) Eurofer väitti vielä, että vaikutus ainoan käyttäjän kannattavuuteen olisi vähemmän negatiivinen kuin komissio oletti ja joka tapauksessa vähemmän vakava kuin alempien polkumyyntitullien vaikutus koko unionin tuotannonalaan. Eurofer täsmensi, että asianomaisen käyttäjän pitäisi pystyä selviytymään kustannusten kohoamisesta ja että sen tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeva toiminta on vain pieni osa sen liiketoimintaa, minkä vuoksi siihen ei kohdistuisi kohtuuttomia vaikutuksia, jos toimenpiteet otettaisiin käyttöön 7 artiklan 2 a kohdan nojalla. Väitteensä tueksi Eurofer laski, että jos sovellettaisiin 7 artiklan 2 a kohtaa, vaikutus kyseisen käyttäjän kustannuksiin olisi marginaalinen ja vähemmän kuin 2 prosenttia. Eurofer väitti, että kyseisen käyttäjän hiiliteräsosasto oli merkittävästi (9 kertaa) suurempi kuin sen ruostumattoman teräksen osasto ja että unionin etua koskevassa tarkastelussa olisi otettava huomioon vain kylmävalssattujen materiaalien (ja ruostumattoman teräksen osaston jatkojalostustuotteiden) tuotantoon liittyvä toiminta. Asianomainen käyttäjä on monialayritys, jonka taloudellinen elinkelpoisuus ei perustu pelkästään kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen jatkojalostustuotteiden tuotantoon. Koska kyseisen käyttäjän ruostumattomaan teräkseen liittyvän toiminnan lisäarvo on vähäinen, yrityksen on tukeuduttava voimakkaasti halvimpiin mahdollisiin tuotantopanoksiin (mustiin keloihin) saadakseen voittoa. Eurofer viittasi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 377 kappaleeseen ja pyysi komissiota ilmoittamaan kyseisen käyttäjän kannattavuustilanteen arvioinnin perustana olevat olennaiset tosiseikat.

(281) Nämä väitteet hylättiin. Komissio totesi Euroferin laskelmat virheellisiksi ja vahvisti, että kyseisen käyttäjäyrityksen osuus koko yritysryhmän liikevaihdosta oli [20–30] prosenttia ([31]). Komissio vahvisti todennettujen tietojen perusteella, että kyseisen käyttäjän voitto kuumavalssattuja teräslevyjä ja -keloja sisältävien tuotteiden osalta oli tutkimusajanjaksolla [1–4] prosenttia ([32]). Edellyttäen, että kaikki asiaan liittyvät tekijät (ostojen lähteet, määrät ja hinnat ennen tulleja ja jatkojalostustuotteisiin liittyvä liikevaihto) pysyvät muuttumattomina tutkimusajanjaksoon nähden, lopullisten tullien käyttöönotto alhaisemman tullin tasolla toisi käyttäjän toiminnallisen tuloksen (joka sisältää myös hiiliteräspohjaiset tuotteet) lähelle kannattavuusrajaa (ja [-2 – -5] prosenttiin ([33]) kuumavalssattuja teräslevyjä ja -keloja sisältävien tuotteiden osalta).

(282) Komissio ei sulkenut pois sitä mahdollisuutta, että kyseinen käyttäjä, joka työllistää kuumavalssattuja teräslevyjä ja -keloja sisältävien tuotteiden segmentillä [500–700] ([34]) kokoaikaista työntekijää, voisi monipuolistaa ja mukauttaa hankintalähteitään ja käyttää markkinavoimaansa siten, että alhaisemman tullin vaikutus todennäköisesti lievenisi osittain. Komissio kuitenkin päätteli, että edellä esitetyn analyysin mukaisesti viitehinnan alittavuuden marginaalia korkeammat tullit vahingoittaisivat kohtuuttomasti tätä merkittävää käyttäjää.

(283) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurofer pyysi komissiota myös paljastamaan täsmälliset tuotelajit, jotka sisältyvät kuumavalssattuja teräslevyjä ja -keloja sisältävien tuotteiden segmentin kannattavuutta koskevaa arviointiin. Euroferin mukaan tiedot eivät olisi luottamuksellisia, koska käyttäjä julkaisee luetteloja tuotteistaan. Tietojen avulla Eurofer pystyisi arvioimaan, ovatko kaikki huomioon otetut tuotteet merkityksellisiä analyysin kannalta, vaikuttivatko kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen kustannukset suoraan näiden tuotteiden hintoihin ja johtaisivatko ehdotetut toimenpiteet lisätuloihin näiden tuotteiden osalta. Komissio katsoi, että Euroferin pyyntö oli perusteeton ja että joitakin käyttäjää koskevia luottamuksellisia tietoja voisi paljastua. Komissio korosti ensinnäkin täydentävien päätelmien osoittavan selvästi, että kyseisen tuoteryhmän tuotteiden kustannuksiin lisättiin vain ne lisäkustannukset, jotka aiheutuivat ehdotetuista tulleista käyttäjän kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen ostoihin, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 371 kappaleessa ja edellä 277 kappaleessa kuvatun menetelmän mukaisesti, joka esitettiin myös täydentävissä päätelmissä. Sen vuoksi lisäkustannusten (eikä siten kannattavuuteen kohdistuvien negatiivisten vaikutusten) yliarviointia ei voi esiintyä, vaikka komissio olisi

([31]) Täsmällisiä lukuja ei voida antaa paljastamatta luottamuksellisia tietoja. Vaihteluväliä pidetään tarkkana asianomaisten osapuolten tutkimuksessa toimittamien tietojen perusteella.

([32]) Täsmällisiä lukuja ei voida antaa paljastamatta luottamuksellisia tietoja. Vaihteluväliä pidetään tarkkana asianomaisten osapuolten tutkimuksessa toimittamien tietojen perusteella.

([33]) Täsmällisiä lukuja ei voida antaa paljastamatta luottamuksellisia tietoja. Vaihteluväliä pidetään tarkkana asianomaisten osapuolten tutkimuksessa toimittamien tietojen perusteella.

([34]) Täsmällisiä lukuja ei voida antaa paljastamatta luottamuksellisia tietoja. Vaihteluväliä pidetään tarkkana asianomaisten osapuolten tutkimuksessa toimittamien tietojen perusteella.

sisällyttänyt tähän segmenttiin tuotteita, joita ei ole valmistettu kuumavalssatuista teräslevyistä ja -keloista. Toiseksi komissio selvensi, että kyseinen arviointi tehtiin mahdollisimman kattavasti eli siihen sisällytettiin asianomaisen käyttäjän kaikkien kuumavalssatuista teräslevyistä ja -keloista valmistettujen jatkojalostustuotteiden myynti. Näistä tuotteista saatu liikevaihto muodosti suurimman osan asianomaisen käyttäjän (eikä sen yritysryhmän, johon se kuului) liikevaihdosta. Käyttäjään liittyvät tuotekohtaiset tiedot, mukaan lukien kuumavalssatuista teräslevyistä ja -keloista valmistetut jatkojalostustuotteet, ovat saatavilla avoimesti, esimerkiksi julkaistuista luetteloista. Sen vuoksi komissio päätteli, että Euroferille toimitettiin kaikki asiaankuuluvat tiedot siitä, miten komissio arvioi toimenpiteiden vaikutusta käyttäjän kannattavuuteen kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuotesektorilla. Näin ollen pyyntö hylättiin.

(284) Eurofer väitti vielä, että päätelmissä ei ilmoitettu tietoja käyttäjän voittotasosta ilman tulleja (”kyseisen käyttäjän voitto oli (%)”). Nämä tiedot ovat kuitenkin välttämättömiä, jotta voitaisiin arvioida tullien vaikutusta käyttäjään. Tosiasiallista tai teoreettista voittoa koskevat muut tiedot voidaan toimittaa vaihteluvälinä tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi. Ilman näitä tietoja valituksen tekijä epäili, että kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuotesektoriin kohdistuva tullien vaikutus käyttäjän koko voittoon voisi olla vähäpätöinen.

(285) Kyseinen väite oli hylättävä. Komissio muistutti, että kaupan suojatoimia koskevissa menettelyissä osapuolten toimittamien tietojen luottamuksellisuuden suojaa koskevaa periaatetta ei saa vaarantaa. Tässä tapauksessa käyttäjän (joka kilpailee myös unionin tuotannonalan kanssa jatkojalostusmarkkinoilla) voittomarginaalin ilmoittaminen, edes vaihteluväleinä, voisi vahingoittaa käyttäjän oikeutettuja kaupallisia etuja.

(286) Toimitusketjuihin kohdistuvan vaikutuksen osalta Eurofer väitti myös, että asianomaisen käyttäjän liiketoimintamallia, joka perustuu ostojen tekemiseen alhaisimpien kustannusten (usein saastuttavista) maista, ei pitäisi edistää. Komissio korostaa, että perusasetuksen mukaan tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnin ekologiseen jalanjälkeen voidaan puuttua vain vähäisessä määrin, esimerkiksi oikaisemalla unionin tuotannonalan tavoitehintaa perusasetuksen 7 artiklan 2 d kohdan nojalla. Tällainen oikaisu tehtiin tässä tutkimuksessa, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 333 kappaleessa selitetään ja edellä 236 kappaleessa vahvistetaan. Komissio huomautti käyttäjän liiketoimintamallista, että käyttäjä hankkii suuria määriä erilaisia tuotteita myös unionin tuottajilta, myös kuumavalssattuja teräslevyjä ja -keloja. Lisäksi sillä on merkittävä asema kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen jatkojalostusmarkkinoilla, joilla se on ainoa merkittävä integroitumaton eurooppalainen tuottaja.

(287) Eurofer katsoi vielä, että komissio ei voi rajoittaa toimitusketjuihin kohdistuvaa vaikutusta koskevia päätelmiään vain yhteen käyttäjään kohdistuviin vaikutuksiin vaan sen olisi arvioitava kaikkia käyttäjiä yhteensä, riippumatta siitä, tuovatko ne tarkasteltavana olevaa tuotetta vai ostavatko ne samankaltaista tuotetta kotimarkkinoilta. Komissio hylkäsi väitteen. Pelkästään kyseisen käyttäjän osuus kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen vapaiden markkinoiden kulutuksesta tutkimusajanjaksolla oli [30–40] prosenttia ([35]), kun taas ainoan muun yhteistyössä toimineen käyttäjän osuus oli alle 10 prosenttia kulutuksesta. Kun otetaan kyseisen käyttäjän merkitys ja sen erityinen asema käyttäjäteollisuudessa, komissio katsoi edelleen, että jos tullit määritettäisiin perusasetuksen 7 artiklan 2 a nojalla, sillä olisi selvästi kielteinen vaikutus unionin yritysten toimitusketjuihin.

(288) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurofer väitti, että komissio ei ollut osoittanut, että kyseistä käyttäjää koskevat päätelmät voitaisiin ulottaa koskemaan myös yhteistyöstä kieltäytyneitä käyttäjiä. Kuten 287 kappaleessa mainitaan, kyseisen käyttäjän osuus kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen vapaiden markkinoiden kulutuksesta oli [30–40] prosenttia ([36]). Lisäksi sen osuus kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonnista asianomaisista maista oli [60–70] prosenttia ([37]). Sen vuoksi on perusteltua antaa merkittävä painoarvo tätä käyttäjää koskeville päätelmille analysoitaessa korkeampien tullien vaikutusta toimitusketjuun, vaikka kyseessä onkin vain yksi osapuoli.

([35]) Täsmällisiä lukuja ei voida antaa paljastamatta luottamuksellisia tietoja. Vaihteluväliä pidetään tarkkana asianomaisten osapuolten tutkimuksessa toimittamien tietojen perusteella.

([36]) Täsmällisiä lukuja ei voida antaa paljastamatta luottamuksellisia tietoja. Vaihteluväliä pidetään tarkkana asianomaisten osapuolten tutkimuksessa toimittamien tietojen perusteella.

([37]) Täsmällisiä lukuja ei voida antaa paljastamatta luottamuksellisia tietoja. Vaihteluväliä pidetään tarkkana asianomaisten osapuolten tutkimuksessa toimittamien tietojen perusteella.

6.2.3.4 Huomautukset 7 artiklan 2 b kohdan mukaista unionin edun tarkastelua koskeviin alustaviin päätelmiin

(289) Komissio päätteli väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa, että ei ole unionin edun mukaista asettaa toimenpiteitä polkumyynnin tasolle, kun otetaan huomioon kohtuuttoman kielteinen vaikutus, joka tällä todennäköisesti on unionin yritysten toimitusketjuihin.

(290) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurofer väitti, että komission ei pitäisi soveltaa alhaisemman tullin sääntöä vaan toimia perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan mukaisesti. Eurofer katsoi, että unionin etua koskevassa tarkastelussa kaikkien unionin tuottajien edun olisi mentävä yhden käyttäjän edun edelle. Se väitti, että kaksi merkittävää raaka-aineisiin liittyvää vääristymää Kiinassa ja viisi Indonesiassa oikeuttivat tullin asettamisen polkumyyntimarginaalien tasolle. Eurofer toi myös esiin merkittävän käyttämättömän kapasiteetin viejämaissa, ja totesi, että sen arvion mukaan pelkästään Indonesiassa ruostumattoman teräksen (eli ei pelkästään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen) kokonaiskapasiteetti on yli 10 miljoonaa tonnia vuoteen 2025 mennessä, mikä ylittää lähes kolmanneksella unionin tuotantokapasiteetin. Euroferin mukaan perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdassa tarkoitettua vaikutusta käyttäjän toimitusketjuun on tarkasteltava ottaen huomioon vääristymien vaikutukset, käyttämätön kapasiteetti ja kilpailu raaka-aineista. Eurofer lisäsi, että alhaisemman tullin säännön soveltamatta jättäminen oli myös tarpeen, kun unioni otti esiin Indonesiassa esiintyvät vääristymät Maailman kauppajärjestössä (WTO) ([38]).

(291) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurofer toisti 270–272 kappaleessa jo käsitellyn väitteen, jonka mukaan komissio teki virheellisesti 21 artiklan mukaisen unionin etua koskevan tarkastelun ennen 7 artiklan 2 b kohdan mukaista tarkastelua. Eurofer viittasi tässä yhteydessä myös polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EU) 2016/1036 ja muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EU) 2016/1037 muuttamisesta 30 päivänä toukokuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/825 johdanto-osan 21 kappaleeseen. Euroferin mukaan komissio laajensi keinotekoisesti unionin etua koskevan tarkastelun soveltamisalaa korvatakseen 21 artiklan mukaisen unionin etua koskevaan tarkasteluun liittyvän kysymyksen ”onko toimenpiteiden käyttöön ottaminen unionin etujen mukaista?” avoimemmalla kysymyksellä ”millä tasolla toimenpiteiden käyttöön ottaminen on unionin etujen mukaista?”, mistä perusasetuksessa ei säädetä.

(292) Samassa yhteydessä Eurofer väitti, että komissio otti toimitusketjua koskevat kriteerit suhteettomasti huomioon 7 artiklan 2 b kohdan mukaisessa tarkastelussa. Eurofer kysyi 12 päivänä elokuuta 2020 järjestetyssä kuulemisessa, minkä tasoinen käyttämätön kapasiteetti olisi riittävän merkittävä ja minkälainen vääristymien aiheuttama epäedullinen asema tarvittaisiin, jotta ne kallistaisivat vaa’an sen eduksi, että alhaisemman tullin sääntöä ei sovellettaisi.

(293) Lisäksi Eurofer väitti, että komissio ei arvioinut eikä ottanut huomioon muita ”asiaankuuluvia tietoja”, joilla on vaikutusta 7 artiklan 2 b kohdan nojalla tehtäviin päätelmiin, kuten seuraavia:

a) nikkelimalmiin liittyvien vääristyminen erityisen korkea taso etenkin Indonesiassa;

b) joidenkin kiinalaisten kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuottajien osalta perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa säädetyt edellytykset täyttyivät ainakin kahden raaka-aineen osalta, mikä tarkoittaa sitä, että tuotantopanoksina käytetyistä raaka-aineista vähintään 34 prosenttia (käytännössä lähes kaksinkertaisesti) oli vääristyneitä;

c) sen lisäksi, että raaka-aine täytti 7 artiklan 2 a kohdan vaatimukset, myös merkittävään määrään muita tuotannontekijöitä, joita käytettiin suoraan tai välillisesti kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuotannossa sekä Kiinassa että Indonesiassa, vaikuttivat vääristymät, jotka on kirjattu teollisuuden raaka-aineiden vientirajoituksia koskevaan OECD:n tietokantaan ja valitukseen;

d) todetut raaka-aineisiin liittyvät vääristymät olivat pysyviä mutta Indonesian osalta ne myös pahenivat tutkimusajanjakson jälkeen, kun nikkelimalmin vienti kiellettiin kokonaan eikä kielletty vain nikkelipitoisuudeltaan yli 1,7 prosentin nikkelimalmin vientiä;

e) Indonesian viranomaiset vaikuttavat olevan Lontoon metallipörssin – jossa unionin tuottajien tuotantopanokset on indeksoitu – nikkelimarkkinoiden horjuttamisen taustalla, mikä lisäsi entisestään Indonesiassa ja Kiinassa nikkeliin kohdistuvista vääristymistä saatavaa etua.

([38]) WTO, Indonesia – Measures relating to raw materials, DS592, Request for consultations by the European Union, 22.11.2019.

(294) Eurofer väitti vielä, että komissio teki ilmeisiä virheitä arvioidessaan polkumyyntimarginaalin tasolle asetettavien tullien kohtuuttomuutta. Indonesiaan sovellettavista tulleista Eurofer väitti, että 17,7 prosentin polkumyyntimarginaalin – eikä 17,3 prosentin vahinkomarginaalin – tasoisilla tulleilla ei olisi juuri mitään taloudellista lisävaikutusta suurimpaan käyttäjään eikä niiden voitaisi katsoa vaikuttavan kohtuuttomasti siihen. Näin ollen tasapuolinen kilpailu palautettaisiin ilman käyttäjälle koituvia kustannuksia. Kiinaan sovellettavien tullien osalta Eurofer väitti, että Kiinasta tulevassa tuonnissa on merkittäviä eroja vahinko- ja polkumyyntimarginaalin välillä (Tiscon 87,5 prosentista Fujian Fuxin Special Steelin 4 prosenttiin). Nämä erot ja korkeat polkumyyntimarginaalit osoittavat kiinalaisten tuottajien merkittävän kyvyn aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle.

(295) Nämä väitteet oli hylättävä. Komissio myöntää ja vahvistaa, että Kiinassa ja Indonesiassa on merkittävästi käyttämätöntä kapasiteettia ja että unionin tuotannonala on epäedullisemmassa asemassa verrattuna kiinalaisiin ja indonesialaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin raaka-aineiden saatavuuden osalta. Tämän seurauksena kaksi kolmesta perusteesta, joista säädetään perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdassa sen arvioimiseksi, onko tullin vahvistaminen perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan nojalla asianmukaista, itse asiassa edellyttää 7 artiklan 2 a kohdan soveltamista.

(296) Sen, että vain yksi kolmesta perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdassa nimenomaisesti luetellusta tekijästä on vastoin tullin vahvistamista perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan nojalla, ja sen, että valituksen tekijä on lisäksi yksilöinyt muita tekijöitä, jotka myös puoltavat 7 artiklan 2 a kohdan soveltamista, ei voida katsoa tarkoittavan sitä, että kolmannelle perusteelle eli toimitusketjuihin kohdistuvalle vaikutukselle olisi annettu kohtuuton painoarvo. Jos sovellettaisiin 7 artiklan 2 a kohtaa, kolmannen perusteen eli toimitusketjuihin kohdistuvan vaikutuksen analyysi osoitti, että käyttäjäteollisuuteen kohdistuisi kohtuuttomia vaikutuksia (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 370–377 kappale ja edellä 270–287 kappale). Jos tullit perustuisivat polkumyyntimarginaaleihin, käyttäjän koko toiminnallinen tulos ja sitäkin enemmän sen kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuoteryhmän tulos heikkenisi mahdollisesti jyrkästi alle 281 kappaleessa esitettyjen tasojen. Sen vuoksi näissä olosuhteissa, joissa yksi käyttäjä, joka on merkittävä työllistäjä unionissa, jonka osuus tuonnista on suurin, jonka osuus kulutuksesta on erittäin merkittävä ja johon tullit vaikuttaisivat ilmeisen vakavasti, jos ne vahvistettaisiin 7 artiklan 2 a kohdan perusteella, unionin yritysten tuotantoketjuihin kohdistuvaa vaikutusta koskevan analyysin tulosten merkittävyys johtaa päätelmään, jonka mukaan ei ole unionin edun mukaista soveltaa 7 artiklan 2 a kohtaa. Tätä päätelmää ei muuta se, että muut tekijät, kuten 7 artiklan 2 b kohdassa nimenomaisesti luetellut kaksi tekijää, jotka komissio on analysoinut, mutta myös Euroferin esiin ottamat (ks. 291 kappale) tekijät edellyttäisivät, että 7 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta.

(297) Polkumyynti- ja vahinkomarginaalien eroista ei voida päätellä, että koska ero toisen maan eli Indonesian tapauksessa on vain 0,4 prosenttiyksikköä, tullien käyttöön ottaminen polkumyyntimarginaalin tasoisina olisi kohtuullista. Samoin kuin Kiinan tapauksessa, komission oli arvioitava kattavasti polkumyyntimarginaalin tasoisen tullin vaikutusta ottaen huomioon perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdassa säädetyt perusteet. Koska asianomaisen käyttäjän voittomarginaali on suhteellisen pieni jo siinä tapauksessa, että tulli on vahinkomarginaalin tasoinen, 0,4 prosenttiyksikköä korkeampi tulli pahentaisi vielä tätä tilannetta.

(298) Komissio oli Euroferin kanssa samaa mieltä siitä, että saatavilla on muita ”asiaankuuluvia tietoja” (ks. 287 kappale). Nämä tiedot eivät kuitenkaan muuta edellä esitetyn analyysin tulosta. ”Asiaankuuluvat tiedot” liittyvät perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan mukaisiin raaka-aineiden vääristymiin sekä niiden suuruuteen ja vaikutuksiin, ja komissio on vahvistanut tällaisten vääristymien esiintymisen. Komissio teki positiivisten havaintojen jälkeen unionin etua koskevan tarkastelun perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan nojalla. Millään Euroferin ”asiaankuuluvina tietoina” esittämillä tosiseikoilla ei ollut vaikutusta komission analyysiin, joka koski 7 artiklan 2 a kohdan soveltamisen vaikutusta unionin yritysten toimitusketjuihin, minkä vuoksi ne eivät muuta komission päätelmää, jonka mukaan ei ole unionin edun mukaista soveltaa 7 artiklan 2 a kohtaa.

(299) Näistä syistä komissio päätteli, että perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan nojalla tehty arviointi oli oikeasuhteinen ja riittävä.

6.2.3.5 Päätelmät

(300) Komissio punnitsi huolellisesti kaikkia tekijöitä eikä voinut päätellä selvästi, että olisi unionin edun mukaista määrittää tullien määrä 7 artiklan 2 a kohdan mukaisesti, minkä vuoksi se vahvisti, että toimenpiteet olisi määritettävä perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Komissio selvensi myös, että päätelmä perustuu yksinomaan tässä tutkimuksessa kerättyyn näyttöön ja tosiseikkoihin, sen estämättä mahdollisia neuvotteluja WTO:ssa.

(301) Edellä esitetyn perusteella ja koska muita huomautuksia ei esitetty, komissio vahvisti, että ei ole unionin edun mukaista asettaa toimenpiteitä polkumyynnin tasolle, kun otetaan huomioon kohtuuttoman kielteinen vaikutus, joka tällä todennäköisesti on unionin yritysten toimitusketjuihin, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 360 kappaleessa esitetään.

7. **UNIONIN ETU**

7.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(302) Koska unionin tuotannonalan edusta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 362–364 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

7.2 **Etuyhteydettömien tuojien etu**

(303) Koska etuyhteydettömien tuojien edusta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 365–367 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

7.3 **Käyttäjien etu**

(304) Marcegaglia väitti, että mustia keloja koskevien polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ei ollut riippumattomien käyttäjien edun mukaista, koska sovellettavat suojatoimenpiteet rajoittavat jo tuontia. Polkumyyntitullien käyttöönoton jälkeen unionin tuottajien hinnat todennäköisesti kohoavat entisestään. Jos komissio jättäisi Marcegaglian pyynnön mukaisesti mustat kelat toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle, unionin tuottajien olisi pakko kilpailla mustien kelojen markkinasegmentillä vahingollisilla polkumyyntihinnoilla tulevan tuonnin kanssa. Kuten tämän asetuksen 2 jaksossa todetaan, mustat kelat ovat selvästi osa tarkasteltavana olevaa tuotetta, eikä tuotelajiin kohdistuvaan epäterveeseen kilpailuun voida olla puuttumatta. Mustia keloja on lisäksi saatavilla useista hankintalähteistä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(305) Koska käyttäjien edusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 368–377 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin. Huomautuksia, jotka koskevat käyttäjien etua unionin yritysten toimintaketjuihin kohdistuvien vaikutusten yhteydessä perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdassa tarkoitetulla tavalla, käsitellään tämän asetuksen 6 jaksossa.

7.4 **Muut huomautukset**

(306) Kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja STSS väitti, että polkumyyntitullien käyttöönotto ei ole unionin edun mukaista, koska unionin markkinoita hallitsevat jo nyt unionin tuottajat. Unionin markkinoilla on riskinä kilpailun häviäminen ja unionin tuottajien liiallinen keskittyminen.

(307) Komissio muistuttaa, että polkumyyntitoimenpiteiden tavoitteena on palauttaa terve kauppa ja näin ollen kilpailu unionin markkinoille. Tämän vuoksi väite hylättiin.

7.5 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(308) Edellä esitetyn perusteella ja koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 378 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

8. LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

8.1 Tällä hetkellä sovellettavat suojatoimenpiteet

(309) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat osapuolet väittivät, että polkumyyntitullien käyttöönotto johtaisi unionin tuotannonalan ylisuojelemiseen, koska kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen unionin tuotannonala on jo suojattu tuonnilta suojatoimenpiteiden kautta. Taiwanilainen vientiä harjoittava tuottaja Walsin pyysi muutosta täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2019/1382 ([39]), jolla muutetaan tiettyjä suojatoimenpiteiden kohteena oleviin terästuotteisiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden tai tukien vastaisten toimenpiteiden käyttöönotosta annettuja asetuksia, jotta vältettäisiin kaksinkertainen korjaustoimenpide, joka johtuu Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa käyttöön otettujen suojatoimenpiteiden ja polkumyyntitullien yhteisvaikutuksesta. Se pyysi lisäksi täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2019/1382 olevien tuoteluokkaa 8 koskevien tariffikiintiöiden yhdistämistä Taiwanin ja Kiinan osalta.

(310) Komissio haluaa ensinnäkin selventää, että tässä tapauksessa kyse ei ole kaksinkertaisesta korjaustoimenpiteestä. Tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen sovelletaan kyllä terästä koskevia suojatoimenpiteitä (tuoteluokka 8), ja sillä on maakohtaiset kiintiöt Kiinan, Korean tasavallan, Taiwanin ja Yhdysvaltojen osalta ja yhteiskiintiö kaikkien muiden maiden osalta. Nämä toimenpiteet ovat voimassa 30 päivään kesäkuuta 2021 asti. Komissio julkaisi 3 päivänä syyskuuta 2019 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1382, jossa luetellaan kaikki polkumyynnin ja tukien vastaiset toimenpiteet, joita sovelletaan tuotteisiin, joihin sovelletaan myös suojatoimenpiteitä, ja täsmennetään, että kussakin tapauksessa polkumyynti-/tasoitustullia sovelletaan kiintiön sisällä ja kun kiintiö on käytetty loppuun, sovelletaan korkeampaa joko tasoitus- ja/tai polkumyyntitullista tai kiintiön ylittävästä 25 prosentin suojatullista. Tätä periaatetta sovelletaan myös näihin polkumyyntitoimenpiteisiin, minkä vuoksi kyseessä ei ole kaksinkertainen korjaustoimenpide.

(311) Mitä tulee pyyntöön, joka koskee Taiwanin ja Kiinan tariffikiintiöiden yhdistämistä täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2019/1382 sisältyvän tuoteluokan 8 osalta, tällainen pyyntö voidaan esittää vain suojatoimenpiteitä koskevan tutkimuksen yhteydessä, minkä vuoksi se hylätään.

8.2 Lopulliset toimenpiteet

(312) Polkumyynnistä, vahingosta, syy-yhteydestä ja unionin edusta tehtyjen päätelmien perusteella katsotaan, että olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jotta estetään tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyyntituonnista unionin tuotannonalalle aiheutuva lisävahinko. Tämän asetuksen 6 jaksossa ja erityisesti 6.2.3.4 alajaksossa esitetyistä syistä polkumyyntitullit olisi vahvistettava alhaisemman tullin säännön mukaisesti.

(313) Edellä esitetyn perusteella kyseiset tullit otetaan käyttöön seuraavassa esitetyn suuruisina:

Alkuperämaa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)	Vahingon korjaava taso (%)	Polkumyyntitulli (%)
Indonesia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,7	17,3	17,3
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3	17,3
	Kaikki muut yritykset	17,7	17,3	17,3
Kiina	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	106,5	19,0	19,0
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.	106,5	19,0	19,0

([39]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1382, annettu 2 päivänä syyskuuta 2019, tiettyihin suojatoimenpiteiden kohteena oleviin terästuotteisiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden tai tukien vastaisten toimenpiteiden käyttöönotosta annettujen tiettyjen asetusten muuttamisesta (EUVL L 227, 3.9.2019, s.1).

	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7	9,2	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3	17,5	17,5
	Kaikki muut yritykset	106,5	19,0	19,0
Taiwan	Yieh United Steel Co.	4,1	24,2	4,1
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1	24,2	4,1
	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4	7,5
	Kaikki muut yritykset	7,5	24,2	7,5

(314) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan näin ollen soveltaa yksinomaan asianomaisista maista peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamien tarkasteltavana olevien tuotteiden tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(315) Yritys voi pyytää yksilöllisen polkumyyntitullin soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([40]). Pyynnön on sisällettävä kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, jotka osoittavat, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyödyntää tullia, jota siihen sovelletaan.

(316) Tullien väliset erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi tarvitaan erityisiä toimenpiteitä, jotta varmistetaan yksilöllisten polkumyyntitullien asianmukainen soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä polkumyyntitullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset. Tuontiin, jonka mukana ei ole tällaista laskua, olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa polkumyyntitullia.

(317) Tämän laskun esittäminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitulleja tuontiin, mutta se ei ole ainoa tekijä, jonka tulliviranomaiset ottavat huomioon. Vaikka jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettäisiin lasku, joka täyttää kaikki tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset, tulliviranomaisten olisi tehtävä tavanomaiset tarkastukset ja ne voivat – kuten kaikissa muissakin tapauksissa – vaatia lisäasiakirjoja (esim. lähetysasiakirjat) varmentaakseen vakuutukseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden ja varmistaakseen, että tullin soveltaminen on perusteltua tullilainsäädännön mukaisesti.

(318) Jos sellaisen yrityksen vientimäärä, johon sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä polkumyyntitullia, kasvaa huomattavasti asianomaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällöin voidaan panna vireille toimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus, jos sen edellytykset täyttyvät. Tutkimuksessa voidaan tarkastella muun muassa tarvetta poistaa yksilölliset tullit ja ottaa käyttöön maan laajuinen tulli.

(319) Polkumyyntitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa polkumyyntitullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöhön osallistumattomiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotteita unioniin tutkimusajanjakson aikana.

([40]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

8.3 **Väliaikaisten tullien lopullinen kantaminen**

(320) Todettujen polkumyyntimarginaalien ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon suuruuden vuoksi katsotaan, että olisi kannettava lopullisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaisten väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät tällä asetuksella vahvistettuihin tasoihin asti.

8.4 **Taannehtivuus**

(321) Kuten 1.2 jaksossa todetaan, komissio asetti valituksen tekijän pyynnöstä tiettyjen kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan nojalla.

(322) Tutkimuksen lopullisen vaiheen aikana arvioitiin kirjaamisesta kerätyt tiedot. Komissio analysoi, täyttyivätkö perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaiset kriteerit lopullisten tullien taannehtivaa kantamista varten.

(323) Komissio analyysi osoitti, että tuonti ei ollut kasvanut merkittävästi sen tuonnin tason lisäksi, joka aiheutti vahinkoa tutkimusajanjaksolla, kuten perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan d alakohdassa säädetään. Komissio vertasi analyysissä tarkasteltavana olevan tuotteen keskimääräistä kuukausittaista tuontimäärää tutkimusajanjakson aikana ja keskimääräistä kuukausittaista tuontimäärää kaudella, joka ulottui tämän tutkimuksen vireillepanoa seuraavasta kuukaudesta väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa edeltävään viimeiseen kokonaiseen kuukauteen. Kun verrattiin tarkasteltavana olevan tuotteen keskimääräistä kuukausittaista tuontimäärää tutkimusajanjakson aikana ja keskimääräistä kuukausittaista tuontimäärää kaudella, joka ulottui tämän tutkimuksen vireillepanoa seuraavasta kuukaudesta väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoon, myöskään tällöin ei todettu tuonnin merkittävää lisäkasvua:

Kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonti	Tutkimusajanjakso		Syyskuu 2019 – maaliskuu 2020		Syyskuu 2019 – huhtikuu 2020	
	tonnia	tonnia / kk	tonnia	tonnia / kk	tonnia	tonnia / kk
Kiina	222 802	18 567	163 424	23 346	170 743	21 343
Indonesia	111 512	9 293	12 252	1 750	12 300	1 538
Taiwan	36 910	3 076	16 335	2 334	16 870	2 109
Yhteensä	**371 224**	**30 935**	**192 011**	**27 430**	**199 913**	**24 989**

Lähde: Eurostat

(324) Sen vuoksi perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan d alakohdan mukainen edellytys ei täyttynyt.

(325) Tämän vuoksi komissio päätteli, että lopullisten tullien taannehtiva kantaminen kaudelta, jona tuonti kirjattiin, ei ollut perusteltua tässä tapauksessa.

9. **TARJOTTU SITOUMUS**

(326) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti hintasitoumustarjouksen perusasetuksen 8 artiklan mukaisesti.

(327) Komissio arvioi nämä tarjoukset ja katsoi, että tällaisten sitoumusten hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä perusasetuksen 8 artiklan mukaisella tavalla. Tämä johtui pääasiassa siitä, että tarjoukset kattoivat erittäin monia tuotelajeja, joita on vaikea erottaa toisistaan ja joiden hinnat vaihtelevat merkittävästi, ehdotetun indeksointijärjestelmän rajoituksista ottaa huomioon hinnan vaihtelut sekä yhden yrityksen osalta yritysryhmän monimutkaisesta rakenteesta.

(328) Kun kyseessä on suuri määrä tuotelajeja, joista sitoumusta tarjotaan, tähän liittyy suuri ristiinkompensoinnin riski, jossa kalliimpia tuotelajeja myydään mahdollisesti alle ehdotetun vähimmäistuontihinnan ja ne ilmoitetaan halvempina tuotelajeina, joihin sitoumusta myös sovelletaan.

(329) Lisäksi Taiyuan Iron and Steel Group Co., Ltd:n, jäljempänä 'TISCO', johon STSS kuuluu, rakenteeseen liittyy vakavia seurantaan ja ristikompensaatioon liittyviä riskejä. TISCO on suuri rauta- ja teräskonserni, joka louhii rautamalmia, tuottaa ja jalostaa terästä sekä jakelee tavaroita ja käy niillä kauppaa. Tuotteiden luonteen vuoksi ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että konserni myy samoille asiakkaille eri tuotteita, myös tarkasteltavana olevaa tuotetta. Komissio ei kykene seuraamaan tällaisia liiketoimia sen varmistamiseksi, että vähimmäistuontihintaa noudatetaan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta ja että sitoumus pannaan tosiasiallisesti täytäntöön.

(330) Lisäksi molemmat yritykset ehdottivat sitoumustarjouksessaan neljännesvuosittaista indeksointia, jossa viitataan lopputuotteen hintanoteerauksiin raaka-aineen sijaan. Ehdotettua indeksointia ei pidetty asianmukaisena, ja kun otetaan huomioon eri tuotelajit, sen seuranta on hankalaa, jollei jopa mahdotonta.

(331) Komissio lähetti molemmille hakijoille kirjeen, jossa esitettiin syyt sitoumustarjouksen hylkäämiselle ja annettiin niille mahdollisuus esittää huomautuksia.

(332) Komissio sai STSS:ltä vastauksen, jossa yritys tarkisti joitakin sitoumustarjouksen kohtia, esimerkiksi ehdotetun vähimmäistuontihinnan tasoa. Tarkistettu sitoumustarjous toimitettiin kuitenkin perusasetuksen 8 artiklassa säädetyn määräajan jälkeen. Yritys olisi voinut toimittaa sitoumustarjouksen heti, kun väliaikaiset toimenpiteet otettiin käyttöön, mutta se teki niin vasta lakisääteisen määräajan viimeisenä päivänä eli viisi päivää ennen lopullisia päätelmiä koskevien huomautusten määräaikaa. Kuten edellä mainitaan, STSS toimitti sitoumustarjouksen tarkistetun version määräajan jälkeen, minkä vuoksi sitä ei otettu huomioon.

(333) Siitä huolimatta, että yritys pyrki yksinkertaistamaan alkuperäistä sitoumustarjoustaan vähimmäistuontihintojen lukumäärän ja tiettyjen sitoumusten osalta, jotka koskivat TISCO-ryhmän yritysten muiden tuotteiden myyntikanavia ja unionin myyntiä, yritysryhmän erittäin monimutkainen rakenne ja vähimmäistuontihintojen taso lisäävät ristiinkompensoinnin todennäköisyyttä, jos sitoumus hyväksyttäisiin. Sen vuoksi komissio piti voimassa päätelmänsä, jonka mukaan sitoumuksen tehokas valvonta olisi käytännössä mahdotonta.

(334) Näin ollen molemmat hintasitoumustarjoukset hylättiin 327–333 kappaleessa esitetyistä syistä.

10. **LOPPUSÄÄNNÖKSET**

(335) Asetuksen (EU) 2018/1046 ([41]) 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

(336) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Kiinan kansantasavallasta, Taiwanista ja Indonesiasta peräisin olevia ruostumattomasta teräksestä valmistettuja valssattuja levyvalmisteita, kelattuja tai kelaamattomia (määrämittaan leikatut tuotteet ja kapea nauha mukaan luettuina), ei enempää valmistettuja kuin kuumavalssattuja, pois lukien kelaamattomat tuotteet, joiden leveys on vähintään 600 mm ja paksuus on yli 10 mm, jotka luokitellaan tällä hetkellä HS-koodeihin 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 ja 7220 12.

([41]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraavien yritysten tuottamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Indonesia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,3	C541
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,3	C547
	Kaikki muut yritykset	17,3	C999
Kiinan kansantasavalta	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	19,0	C163
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	19,0	C542
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	19,0	C543
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.	19,0	C025
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	14,6	C544
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	9,2	C558
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	17,5	C545
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	17,5	C546
	Kaikki muut yritykset	19,0	C999
Taiwan	Yieh United Steel Co.	4,1	C032
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1	C031
	Walsin Lihwa Co.	7,5	C548
	Kaikki muut yritykset	7,5	C999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: *"Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetut, Euroopan unioniin vietäväksi myydyt kuumavalssatut teräslevytuotteet (määrä) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), [asianomainen maa]. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät."* Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, sovelletaan "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavaa tullia.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2020/508 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät. Vapautetaan lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät.

3 artikla

Kirjatusta tuonnista ei kanneta taannehtivasti lopullista polkumyyntitullia. Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/104 1 artiklan mukaisesti kerättyjä tietoja ei enää säilytetä.

4 artikla

Edellä 1 artiklan 2 kohtaa voidaan muuttaa lisäämällä siihen uusia vientiä harjoittavia tuottajia Kiinan kansantasavallasta ja soveltamalla niihin asianmukaista painotettua keskimääräistä polkumyyntitullia, jota sovelletaan yhteistyössä toimineisiin mutta otoksen ulkopuolisiin yrityksiin. Uuden vientiä harjoittavan tuottajan on toimitettava näyttöä siitä, että

a) se ei vienyt 1 artiklan 1 kohdassa kuvattuja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia tavaroita tutkimusajanjakson (1 päivän heinäkuuta 2018 ja 30 päivän kesäkuuta 2019 välisenä) aikana,

b) se ei ole etuyhteydessä yhteenkään viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja toimenpiteitä, ja

c) se joko tosiasiallisesti vei tarkasteltavana olevaa tuotetta tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viemiseksi unioniin tutkimusajanjakson jälkeen.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä lokakuuta 2020.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN